ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΒ'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1964 | ΤΕΥΧΟΣ 259ον

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΔΡΑΜΑΤΑ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΝΤΟΣ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

IV. Περιπτώσεις ἐγκαταλείψεως τέκνων καὶ γενικώτερον τέκνων ὑπὸ διάλυσιν ἢ διαλελυμένων ἤδη οἰκογενειῶν:

θ) Ὁ ἐπιμελητὴς τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων Ἀθηνῶν Δημήτριος Σαλίβερος ἠσχολήθη μὲ τὴν ἀκόλουθον περίπτωσιν διαλελυμένης οἰκογενείας: Κατὰ τὸ ἔτος 1952 προσῆλθεν εἰς πατὴρ καὶ ἐζήτησε νὰ εἰσαχθῇ ὁ υἱός του εἰς τὸ Ἀναμορφωτικόν, διότι ἦτο τελείως ἀνυπάκοος, ἐνέσπειρε διχονοίας μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας καὶ διαφόρων περιοίκων καὶ τέλος διότι δὲν ἦτο τακτικὸς εἰς τὸ σχολεῖον του. Ἐκ τῆς διενεργηθείσης κοινωνικῆς ἐρεύνης διεπιστώθησαν τὰ κάτωθι:

Ὁ πατήρ, ὅταν ἐπέστρεψεν αἰφνιδίως ἐκ τοῦ ἀλβανικοῦ μετώπου, συνέλαβε τὴν σύζυγόν του μοιχευομένην μεθ' ἑνὸς ἐραστοῦ της. Μετὰ τὴν διαπίστωσιν αὐτὴν διεζεύχθη τὴν σύζυγόν του καὶ τὸ μεγαλύτερον τέκνον τὸ ἐκράτησε παρ' ἑαυτῷ, τὸ δὲ μικρότερον ἔδωκεν εἰς τὴν μητέρα του, ἥτις μετέβη εἰς Πάρον, τόπον καταγωγῆς της. Εἰς τὴν Πάρον διέμεινε τὸ μικρὸν τέκνον πλησίον ἀφ' ἑνὸς τῆς γιαγιᾶς του, ἡ ὁποία ὅμως δυστυχῶς ἦτο οἰνόφλυξ, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἑνὸς θείου του, ὁ ὁποῖος δυστυχῶς ἦτο τοξικομανὴς καὶ φυγόπονος. Εὐνόητον ὅτι ἡ συμπεριφορὰ ἀμφοτέρων ἦτο τελείως ἀνάρμοστος, βάρβαρος καὶ ἀνήθικος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Σημειωτέον ὅτι ὁ θεῖος ἱκανοποιεῖτο μεθ' ὑπόπτων στοιχείων σεξουαλικῶς ἀνωμάλων ἐνώπιον τοῦ ἀνηλίκου. Μετὰ παρέλευσιν ἐλαχίστων μηνῶν ἡ μήτηρ ἐγκατέλειψε τὴν Πάρον καὶ ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ἔνθα διῆγε βίον ἀνήθικον. Μετά τινα ἔτη ἀπεβίωσεν ἡ μήτηρ ἐκ καρκίνου τοῦ ἐγκεφάλου, ἡ δὲ γιαγιὰ ἀπέστειλε τὸν ἀνήλικον εἰς τὸν πατέρα του. Ὅμως ἐν τῷ μεταξὺ ὁ πατὴρ εἶχεν ἐκ νέου νυμφευθῇ, ἡ δὲ νέα σύζυγός του εἶχεν ἑτέραν θυγατέρα ἐκ τοῦ πρώτου γάμου της.

Ὁ ἀνήλικος ἐλθὼν εἰς τὸν πατέρα του συνήντησε τὴν μητρυιάν του, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἦτο παντάπασιν εὐχαριστημένη ἐκ τῆς παρουσίας του, διότι ἐνόμιζεν ὅτι ἀπέσπασεν οὗτος μέρος τῆς ἀγάπης τοῦ πατρὸς εἰς βάρος καὶ αὐτῆς καὶ τῆς θυγατρός της. Ἕνεκα τῶν ἀνωτέρω λόγων ὁ ἀνήλικος ἔτυχε καὶ εἰς τὸ περιβάλλον τοῦ πατρός του μεταχειρίσεως ψυχρᾶς καὶ πολλάκις ἐχθρικῆς.

Ἡ ἔλλειψις ἁρμονικοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος, ἡ στέρησις τῆς μητρι-

κῆς στοργῆς καὶ πατρικῆς μερίμνης, τὸ τελείως ἀκατάλληλον περιβάλλον τῆς γιαγιᾶς, εἰς τὸ ὁποῖον ἔζησεν ὁ ἀνήλικος ἐπὶ ἀρκετόν, καὶ γενικῶς ἡ ἄνευ στοργῆς μεταχείρισις αὐτοῦ, ἐνεστάλαξαν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τὸ δηλητήριον τοῦ παραπόνου κατὰ τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς κοινωνίας, ἀντέδρασε δὲ οὗτος διὰ τῆς ἀνυπακοῆς, τῆς συκοφαντίας, καταστροφῆς διαφόρων ἀντικειμένων κ.τ.λ.

Μίαν ἄλλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τὸν ἀνήλικον, εἶχεν ἡ ἐνώπιον αὐτοῦ γενετησία ἱκανοποίησις τοῦ θείου, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν πρόωρον γενετησίαν ὡρίμανσιν τοῦ ἀνηλίκου, ὅστις ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἱκανοποιῆται γενετησίως διὰ κτηνοβασίας.

ι) Ἀναφέρω καὶ μίαν χαρακτηριστικὴν ἐπιστολὴν νεάνιδος, μιᾶς κατ' οὐσίαν διαλελυμένης οἰκογενείας(1):

«Ἀποφασίζω νὰ ἐκθέσω σ' ἐσένα τὴν ἐσωτερική μου κατάστασι, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ βρῶ κάποια λύσι. Γι' αὐτὸ θερμῶς σὲ παρακαλῶ, νὰ προσπαθήσῃς νὰ μὲ καταλάβῃς.

Εἶμαι μιὰ ἐργαζομένη κοπέλλα 24 ἐτῶν. Ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ μπορῶ νὰ θυμηθῶ τὸν ἑαυτόν μου, ἀπὸ τὰ παιδικά μου ἀκόμα χρόνια, μὲ βασανίζει ἕνα αἴσθημα ἀνικανοποιήσεως καὶ ἐσωτερικοῦ κενοῦ. Αἰτία αὐτῆς τῆς καταστάσεως, κατ' ἐμέ, εἶναι ἡ οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ἔχω ζήσει μέχρι σήμερα. Οὐδέποτε ἐγνώρισα οἰκογενειακὴ γαλήνη καὶ θαλπωρή. Οἱ συνεχεῖς προστριβές, φιλονικίες καὶ συγκρούσεις τῶν γονέων μου, μοῦ ἔχουν δημιουργήσει ἕνα ἀνεπούλωτο ψυχικὸ τραυματισμό. Μόνον ὅποιος ἔχει δοκιμάσει τὸ μαρτύριο τῶν γονέων, ποὺ βρίσκονται σὲ ψυχικὴ διάστασι, τῶν—γιατὶ ὄχι;—ἀλληλομισουμένων συζύγων, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν καθῆκον των τὸ νὰ ἀνέχωνται ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μόνον πρὸς χάριν τῶν παιδιῶν των, τὰ ὁποῖα ὅμως τὰ ποτίζουν συνεχῶς μὲ τὸ δηλητήριο ποὺ τοὺς χύνουν μέσα τους, θέλοντας νὰ τοὺς δώσουν νὰ καταλάβουν—ὁ καθένας χωριστὰ—τὸ μαρτύριο ποὺ ὑφίστανται καὶ τὴν θυσία εἰς τὴν ὁποίαν αὐτοϋποβάλλονται, ὑπομένοντας ὁ ἕνας τὸν ἄλλον πρὸς χάριν τους, μόνον αὐτὸς μπορεῖ νὰ νοιώσῃ τὴν ψυχικὴν ὀδύνη ποὺ προκαλεῖ μιὰ τέτοια κατάστασις.

Φυσικῶς ἐπιβάλλεται οἱ γονεῖς νὰ εἶναι βοηθοὶ τῶν παιδιῶν τους εἰς τὰ προβλήματά τους καὶ νὰ ἐλαφρώνουν τὸν πόνον, ποὺ οἱ δυσκολίες τῆς ζωῆς τοὺς προκαλοῦν. Κι' ὅμως σὲ μιὰ οἰκογένεια ἀλληλοϋποβλεπομένων γονέων, τὰ παιδιὰ ὄχι μόνον δὲν μποροῦν νὰ βροῦν ἀνακούφισι στὸν πόνο τους, ἀλλὰ εὑρίσκονται σὲ μιὰ συνεχῆ ἐσωτερικὴ ἀναστάτωσι, ἐξ αἰτίας τῆς πρὸς ἀλλήλους συμπεριφορᾶς των, ἀγωνιζόμενα διαρκῶς νὰ ἐπιτύχουν τὴν συμφιλίωσί των. Μὰ πῶς; πῶς νὰ κατορθώσουν νὰ ἐκμηδενίσουν ψυχικὴν ἀπόστασιν δημιουργηθεῖσαν ἀπὸ 30 ἐτῶν; Καὶ ὑποφέρουν. Ὑποφέρουν τρομερά. Κλείνονται στὸν ἑαυτό τους. Σὲ ποιόν νὰ ἐξωτερικευθοῦν; Ζοῦν στὴν κοινωνία, κι' ὅμως εἶναι μόνα! Γιατί, πῶς νὰ πλησιάσουν ἄνθρωπο, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει «σπιτικὸ» νὰ τὰ δεχθοῦν; Πῶς νὰ ἀποκτήσουν φιλίες, ἀφοῦ εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ βρίσκωνται σὲ διαρκῆ ἐπαγρύπνησι, γιὰ ν' ἀποκρύπτουν τὸ οἰκογενειακό τους δρᾶμα; Οἱ σύζυγοι δὲν χωρίζουν, γιὰ νὰ μὴν ντρέπωνται τὰ παιδιά τους γιὰ τοὺς γονεῖς των, καὶ τὰ παιδιὰ ἀποφεύγουν τοὺς ἀνθρώπους ἐξ αἰτίας τῶν γονέων!

Αἰσθάνομαι τὸν πόνο καὶ τὴ μόνωσι νὰ μὲ πνίγουν. Ἕνα κενὸ ἀπέραντο ὑπάρχει στὴν ψυχή μου. Καὶ εἶναι στιγμές, ποὺ ἡ ὀργὴ καὶ ἡ ἀγανάκτησις ἐναντίον αὐτῶν, ποὺ εἶναι οἱ φυσικῶς πλησιέστεροί μου, πλημμυρίζουν τὸ Εἶναι μου. Κι' ὅμως τοὺς ἀγαπῶ!

Θέλω ν' ἀκολουθήσω ἕνα διαφορετικὸ τρόπο ζωῆς ἀπὸ τὸ δικό τους. Νὰ δώσω ἕνα νόημα στὴ ζωή μου καὶ νὰ βρῶ ἐσωτερικὴ ἱκανοποίησι καὶ πληρότητα.

1. Περιοδ. «Ὁ κόσμος τῆς Ἑλληνίδος». Ἀρ. 38 Ἀπριλίου 1957, σ. 192.

Κι' ὅμως δὲν μπορῶ. Ἡ ἔλλειψις κατανοήσεως μ' ἐμποδίζει νὰ πῶ κάτι ποὺ μὲ ἀφορᾷ. Διψῶ γιὰ πολλά. Δὲν ἐκφράζω καὶ δὲν ἐπιχειρῶ τίποτα! Τί θὰ γίνῃ μ' αὐτὴ τὴν κατάστασι; Τὰ νεῦρα μου ἔχουν σπάσει. Βρίσκομαι σὲ διαρκῆ ἐκνευρισμό, τὸν ὁποῖο προσπαθῶ πάντα ν' ἀποκρύψω, ὅπως κρύβω, ἀπ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους γενικά, τὸν ψυχικό μου κόσμο καὶ τὶς ἀγωνίες μου. Γελάω καὶ φαίνομαι διαρκῶς εὔθυμη. Ὅλοι μὲ πιστεύουν ἀνοιχτόκαρδο καὶ ξέγνοιαστο τύπο. Ἀλλ' ὡς πότε; Πῶς μπορεῖ μιὰ νέα ν' ἀφήνῃ νὰ κυλοῦν ἄδεια, ἀνεκμετάλλευτα, σὲ μιὰ διαρκῆ προσμονή, τὰ δημιουργικώτερα χρόνια τῆς ζωῆς της; Συνεχῶς σκέπτομαι, πόσο διαφορετικὴ θὰ ἦταν ἡ ζωή μου, ἐὰν δὲν ὑφιστάμην αὐτὴ τὴν ἐσωτερικὴ πίεσι. Ἀλλὰ δὲν ἔχω καὶ τὴν δύναμι ν' ἀπαλλαγῶ. Ὑπάρχουν τόσες «κινήσεις» μὲ ἀνωτέρους πνευματικοὺς σκοπούς, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ μὲ βοηθήσουν νὰ βρῶ τὸν δρόμο μου, ἐὰν ἐγὼ ἐπήγαινα πρὸς αὐτές. Μὰ πῶς: Ἡ μητέρα μου ἀντιδρᾷ καὶ ἀξιώνει ὑποταγὴ στὴ θέλησί της, ὡς ἀντάλλαγμα, τρόπον τινά, τῶν δεινῶν της. Διαφορετικὰ κινδυνεύω νὰ θεωρηθῶ ἀχάριστη, ἀδιάφορη, ἐγωίστρια. Πῶς ἄλλωστε νὰ προσθέσω καὶ μιὰ νέα ἀφορμὴ γκρίνιας, μέσα στὶς τόσες ἄλλες; Ἡ συνείδησίς μου δὲν μοῦ τὸ ἐπιτρέπει. Καὶ περιμένω. Περιμένω διαρκῶς γιὰ μιὰ ἀλλαγή, ποὺ ὅταν ἔλθῃ—ἂν ἔλθῃ—στὸ ἀπώτερο μέλλον, θὰ ἔχῃ χαθῆ τόσος πολύτιμος χρόνος. Τί νὰ κάνω;».

4. Ὁ διάλογος τῆς ζωῆς τῶν τέκνων, ἅτινα ἀνήκουν εἰς τὰς διαλελυμένας οἰκογενείας, εἶναι τραγικός. Καὶ ἀκριβῶς διὰ τοῦ τραγικοῦ τούτου διαλόγου τελεῖται ἡ ψυχικὴ καὶ ἠθικὴ ἀνάπτυξις τῶν τέκνων.

Τοιουτοτρόπως, ἐὰν θὰ ἐπισκεφθῆτε φρενοκομεῖα, ἄσυλα, φυλακάς, ἐὰν θὰ ἐρωτήσητε δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι «ἐκατρακύλισαν εἰς τὴν βρώμα καὶ τὴν σαπίλα τῆς κοινωνίας», θὰ ἀντικρύσητε κατὰ μάζας παιδία, προερχόμενα ἐκ διαλελυμένων οἰκογενειῶν.

V. Περιπτώσεις ἐξωγάμων καὶ ἐκθέτων παιδίων:

1. Νέον δρᾶμα ἐμφανίζεται ἐνώπιον ἡμῶν μὲ τὰς περιπτώσεις τῶν νόθων καὶ ἐκθέτων παιδίων.

2. Τὸ θέμα τῶν νόθων καὶ ἐκθέτων προσείλκυσεν ἤδη τὴν προσοχὴν τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος. Οὕτω καὶ εἰς αὐτὸν τὸν κύκλον τῶν ἀρχαίων θεῶν, οἱ ὁποῖοι οὐχὶ μόνον εἶχον ἀνθρωπίνην μορφήν, ἀλλ' ὑπέκειντο καὶ τὰς ἀνθρωπίνας ἀδυναμίας, θεοὶ καὶ ἡμίθεοι, μόλις γεννηθέντες, εἶχον ἐκτεθῆ καὶ ἀπορριφθῆ. Οἷον αὐτὸς οὗτος ὁ ὕπατος τοῦ ἑλληνικοῦ πανθέου Ζεὺς (τέκνον τοῦ φοβουμένου τὴν ἐκθρόνισίν του Κρόνου), ὁ θεὸς τοῦ πυρὸς Ἥφαιστος (ἐκσφενδονισθεὶς παρὰ τῆς μητρός του λόγῳ τῆς χωλότητός του ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου), ὁ θεὸς τοῦ οἴνου καὶ τῶν ἀμπέλων Διόνυσος (νόθος υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Σεμέλης, καταδιωχθεὶς ὑπὸ τῆς ζηλοτυπούσης νομίμου συζύγου Ἥρας), ὁ θεὸς τῆς ἰατρικῆς καὶ τῆς ὑγείας Ἀσκληπιὸς (υἱὸς ἀνόμου γάμου τοῦ Ἀπόλλωνος μετὰ τῆς Αἴγλης - Κορωνίδος, ἐκτεθεὶς εἰς τὸ Μύρτιον ὄρος Τίτθιον), ὁ Τήλεφος (νόθος υἱὸς τοῦ Ἡρακλέους καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Τεγέας Αὔγης), ἡ μυθικὴ ἡρωὶς τῆς Ἀρκαδίας Ἀταλάντη (ὁ πατὴρ της ἀποστρεφόμενος τὰ θήλεα τέκνα, ἐξέθηκεν αὐτὴν εἰς τὸ ὄρος, ἔνθα ἐθηλάσθη ὑπὸ ἄρκτου), οἱ δίδυμοι ἀδελφοὶ Ἀμφίων (μέγας κιθαρῳδὸς τῆς ἀρχαιότητος) καὶ Ζῆθος (νόθα τέκνα τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀντιόπης). Θέματα τραγῳδιῶν ἐγένοντο καὶ αἱ περιπέτειαι τῶν ἐκτεθέντων Οἰδίποδος (διατρηθέντος καὶ περιδεθέντος εἰς τοὺς πόδας του, ἀπορριφθέντος δ' εἰς Κιθαιρῶνα) καὶ Ἴωνος (υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Κρεούσης) κ.τ.λ.

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Σπάρτῃ, παρ' ἣ οἱ Σπαρτιᾶται οἱονεὶ ἐστρατολογοῦντο ἐκ γενετῆς, ὡς εἶναι γνωστόν, τὰ νεογνὰ ἐξητάζοντο εὐθὺς ἀμέσως ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἐν τῇ κοινότητι, κατὰ πόσον ἦσαν εὐπαγῆ καὶ ρωμαλέα. Εἰς ἣν περίπτωσιν ταῦτα ἐθεωροῦντο ὡς σωματικῶς καχεκτικὰ ἢ παρουσίαζον ἁμαρτίας περὶ τὴν διάπλασιν,

ἐρρίπτοντο εἰς τὰς καλουμένας Ἀποθέτας, τόπον βαραθρώδη παρὰ τὸν Ταΰγετον. «Διότι, μὴ δυνάμενα νὰ ὑπηρετήσωσιν ὡς στρατιῶται, ἐλογίζοντο ὅλως ἄχρηστα ἐπὶ τῆς γῆς»(1).

Ἄρα κατὰ τὰ τοιαῦτα «πολιτικὰ παραγγέλματα» ἡ πολιτεία ἔπρεπε νὰ ἀποκαθαίρεται ἀπὸ πᾶν περιττεῦον διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ἑαυτὴν τὴν εὐδαιμονίαν... Ἡ νηπιοκτονία ἄρα ἦτο ἀναγκαία «χειρουργικὴ πρᾶξις», τὴν ὁποίαν ἀπῄτει τὸ συμφέρον τῆς πολιτείας(2).

Ἀφ' ἑτέρου ἐν Ἀθήναις τὸ νεογνὸν ἀπετίθετο πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ πατρός. Καὶ ἐὰν μὲν οὗτος ἀνελάμβανε τοῦτο εἰς τὰς ἀγκάλας του, σημεῖον τοῦτο ὅτι ἐφείσθη τῆς ζωῆς. Ἄλλως, ἤτοι, ἐὰν ὁ πατὴρ ἀπέστρεφεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ πρόσωπόν του, τὸ δύσμοιρον εἴτε ἔδει νὰ θανατωθῇ δι' ἀνθρωπίνης χειρός, εἴτε ἐξετίθετο. Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν ἐτίθετο συνήθως ἐντὸς χύτρας καὶ ἐρρίπτετο εἴτε εἰς τὰς ὁδούς, εἴτε εἰς οἱονδήποτε ἔρημον μέρος χάριν τῶν ὀρνέων. Ἐνίοτε πάντως ἔφερε διακριτικόν τι σπάργανον ἢ ἕτερον διακριτικὸν σημεῖον διὰ μέλλουσαν τυχὸν ἀναγνώρισιν. «Ἄφευκτος θάνατος ἦτο ἡ μοῖρα τῶν οὕτως ἐκτιθεμένων βρεφῶν, σπανίως δ' ἀναφέρεται ἡ περισυλλογὴ ἐκθέτου ὑπὸ πλουσίου τινός, σκοπεύοντος νὰ τὸ ἀναθρέψῃ ὡς μέλλοντα δοῦλον καὶ σπανιώτερον νὰ τὸ υἱοθετήσῃ»(3).

Πάντως ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι ἀπαντῶμεν καὶ διατάξεις ὑπὲρ προστασίας τῶν ἐξωγάμων καὶ καταπολεμήσεως τῶν ἐκθέσεων. Ἀναφέρομεν ἰδίως τὰς Θήβας, αἵτινες(4) ἐθέσπισαν νόμον ἀπαγορεύοντα τὴν ἔκθεσιν παιδίων. Ἐνδιαφέρουσα καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις χορήγησις «νοθείων», ἤτοι χρηματικῶν ποσῶν χορηγουμένων εἰς τὰ νόθα ἀντὶ κληρονομίας ὑπὸ τῶν συγγενῶν.

Ἐν Ρώμῃ ἐγίνετο διάκρισις μεταξὺ τῶν νόθων, οἷον τέκνων γεννηθέντων ἐξ ἐλευθέρας καὶ δούλου(5), πορνογενῶν τικτομένων ἐκ παροδικῆς σχέσεως ἀνδρὸς μετ' ἀγάμου γυναικός(6), (Spurii Vulco Concepti, Vulco Quaesiti), μοιχογεννήτων τικτομένων μετὰ ξένης ἐγγάμου γυναικός, τέκνων αἱμομικτικῶν(7). Κατὰ τὴν Ρωμαϊκὴν νομοθεσίαν ὁ πατήρ, ἔχων δικαίωμα ζωῆς ἢ θανάτου, ἐδικαιοῦτο νὰ ἀποφασίσῃ, ἐὰν θὰ ἐχαρίζετο εἰς τὸ τέκνον ἡ ζωή, καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει, ἐὰν θὰ παρέμενε παρ' αὐτῷ, ἢ τέλος, ἐὰν θὰ ἐπωλεῖτο ὡς δοῦλος. Διὰ τὰ παρουσιάζοντα σωματικὰς ἁμαρτίας διαπλάσεως, ἡ Δωδεκάδελτος ὥριζεν ἀπεριφράστως ὅτι, ἐὰν τὸ τέκνον ἦτο παραμεμορφωμένον, ἔδει νὰ θανατωθῇ παρὰ τοῦ ἰδίου τοῦ πατρός, ἰδίᾳ χειρὶ καὶ ἀνυπερθέτως, ἐὰν δ' ἦτο ἁπλῶς σωματικῶς καχεκτικόν, ἔδει νὰ ἐκτεθῇ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὡς βορὰ τῶν θηρίων. Ὁ ἀτρόμητος Tertullianus ἀπηύθυνε τὴν ἑπομένην χαρακτηριστικὴν ἐρώτησιν πρὸς τὰ μέλη τῆς ρωμαϊκῆς Συγκλήτου, ἀπολογούμενος ἐνώπιον αὐτῆς ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν: «Μεταξὺ ὅλου τοῦ περικυκλοῦντός με τὴ στιγμὴν ταύτην λαοῦ καὶ τὸ αἷμα τῶν χριστιανῶν ἀπαιτοῦντος, μεταξὺ ὅλων τούτων τῶν δικαστῶν, τῶν ὑπεραυστηρῶς ἐπικρινόντων τὰ ἡμέτερα, ὑπάρχει τις, ὅστις νὰ μὴ παρέδωκεν εἰς θάνατον τὰ τέκνα του, ὅστις νὰ μὴ τὰ ἔπνιξεν, ὅστις νὰ μὴ τὰ ἐθανάτωσεν εἴτε διὰ λιμοῦ, εἴτε δι' ἐκθέσεως εἰς τὰς χιόνας, εἴτε δι' ἐγκαταλείψεως εἰς τὴν δυστυχίαν, εἴτε δι' ἀπορρίψεώς των εἰς τοὺς κύνας καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα;» Καὶ ὁ Μινούκιος Φῆλιξ διεκήρυξεν: «Ἰδίοις ὀφθαλμοῖς σᾶς βλέπω τὰ ὑφ' ὑμῶν γεννώμενα

1. Κωνστ. Παπαρρηγόπουλος. «Ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Τόμος Α'. Ἀθῆναι. 1886», σ. 205.
2. Κωνστ. Καλλίνικος. «Πρακτικαὶ ὁμιλίαι εἰς τὰ Κυριακὰ Εὐαγγέλια. Ἀθῆναι. 1930», σ. 342.
3. Ν. Ποριώτης. «Ἐγκ. Λεξ. Ἐλευθερουδάκη». Τόμος Ε'. Ἀθῆναι. 1929. σ. 122.
4. «Αἰλιανός. Ποικ. Ἱστ.» β' 7.
5. L. 56 (23,2).
6. L. 34 (48,5).
7. L. 45 (I 3).

ἄλλοτε μὲν εἰς τὰ ἄγρια θηρία καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα νὰ ρίπτετε, ἄλλοτε δὲ μὲ τὰς χεῖρας σας νὰ στραγγαλίζετε καὶ νὰ πνίγετε». Χαρακτηριστικὴ διὰ τὴν ὠμὴν εἰλικρίνειαν αὐτῆς εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ φιλοσόφου Σενέκα : «Τιμωροῦμεν διὰ θανάτου τοὺς κακούργους, ὡς παίομεν διὰ ροπάλου τοὺς λυσσῶντας κύνας, φονεύομεν τοὺς ἐξηγριωμένους ταύρους, πνίγομεν τὰ θηρία καὶ τὰ ἀδύνατα καὶ ἀνάπηρα νήπια»(1).

Τὴν ἐνδιαφέρουσαν περίπτωσιν περὶ ἐκθέσεως τοῦ ἀρτιγεννήτου Κύρου τῶν Περσῶν ἐκ μέρους τοῦ φοβηθέντος ἐκθρόνισιν βασιλέως Ἀστυάγους ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος(2). Ὁ αὐτὸς ἀναφέρει τὴν φρικιαστικὴν ἐκδίκησιν ἐκ μέρους τοῦ Ἀστυάγους ἐναντίον τοῦ θεωρηθέντος ὡς ὑπευθύνου διὰ τὴν διάσωσιν τοῦ Κύρου, Ἁρπάγου(3). «Ἀστυάγης δέ, ὡς οἱ ἀπίκετο ὁ Ἁρπάγου παῖς, σφάξας αὐτὸν καὶ κατὰ μέλεα διελὼν τὰ μὲν ὤπτησε, τὰ δὲ ἥψησε τῶν κρεῶν, εὖτυκα δὲ ποιησάμενος εἶχε ἕτοιμα. Ἐπεί τε δὲ τῆς ὥρης γινομένης τοῦ δείπνου παρῆσαν οἵ τε ἄλλοι δαιτυμόνες καὶ ὁ Ἅρπαγος, τοῖσι μὲν ἄλλοισι καὶ αὐτῷ Ἀστυάγει παρετιθέατο τράπεζαι ἐπίπλεαι μηλέων κρεῶν, Ἁρπάγῳ δὲ τοῦ παιδὸς τοῦ ἑωυτοῦ, πλὴν κεφαλῆς τε καὶ ἄκρων χειρῶν τε καὶ ποδῶν τἄλλα πάντα· ταῦτα δὲ χωρὶς ἔκειτο ἐπὶ κανέῳ κατακεκαλυμμένα. Ὡς δὲ τῷ Ἁρπάγῳ ἐδέκεε ἅλις ἔχειν τῆς βορῆς, Ἀστυάγης εἴρετό μιν εἰ ἡσθείη τι τῇ θοίνῃ. Φαμένου δὲ Ἁρπάγου καὶ κάρτα ἡσθῆναι παρέφερον τοῖσι προσέκειτο τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδὸς κατακεκαλυμμένην καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἅρπαγον δὲ ἐκέλευον προστάντες ἀποκαλύπτειν τε καὶ λαβεῖν τὸ βούλεται αὐτῶν. Πειθόμενος δὲ ὁ Ἅρπαγος καὶ ἀποκαλύπτων ὁρᾷ τοῦ παιδὸς τὰ λείμματα· ἰδὼν δὲ οὔτε ἐξεπλάγη ἐντός τε ἑωυτοῦ γίνεται. Εἵρετο δὲ αὐτὸν ὁ Ἀστυάγης, εἰ γινώσκοι ὅτεο θηρίου κρέα βεβρώκοι. Ὁ δὲ καὶ γινώσκειν ἔφη καὶ ἀρεστὸν εἶναι πᾶν τὸ ἂν βασιλεὺς ἔρδῃ. Τούτοισι δὲ ἀμειψάμενος καὶ ἀναλαβὼν τὰ λοιπὰ τῶν κρεῶν ἦιε ἐς τὰ οἰκία. Ἐντεῦθεν δὲ ἔμελλε, ὡς ἐγὼ δοκέω, ἁλίσας θάψειν τὰ πάντα».

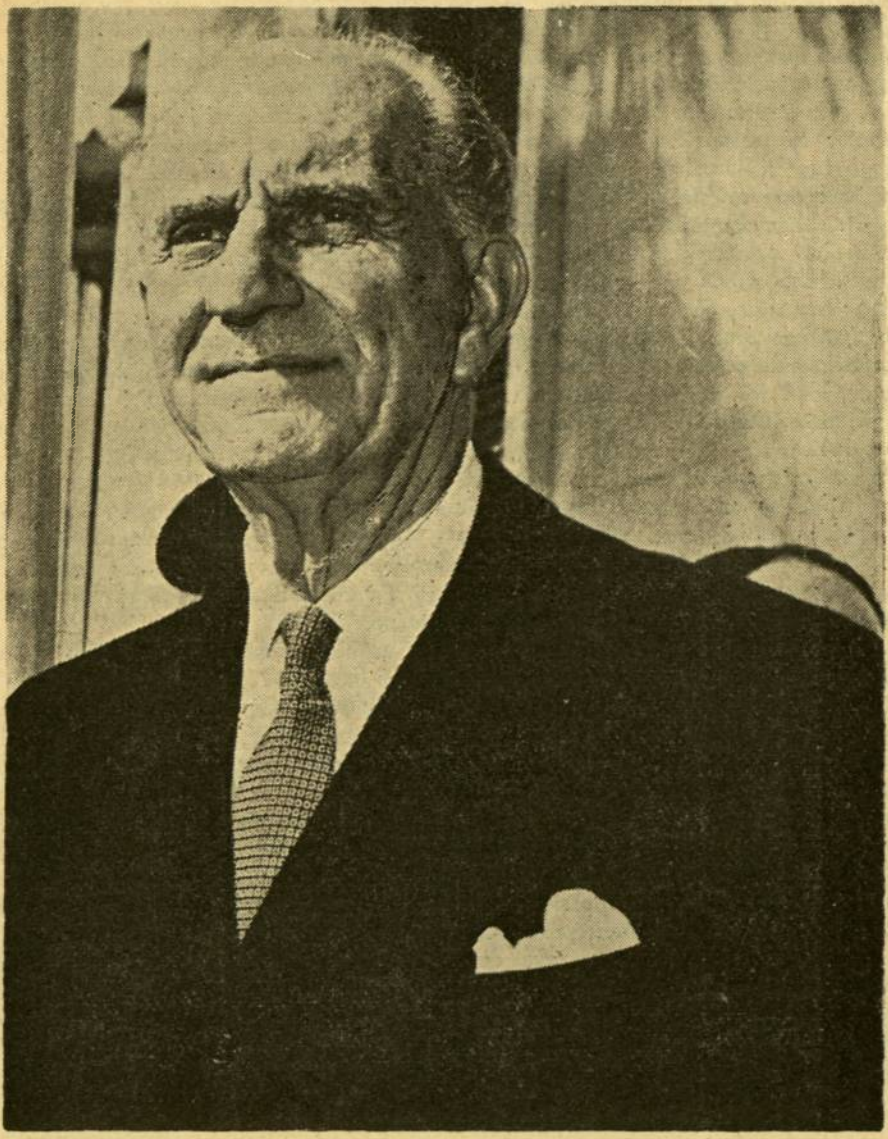
Οὐσιωδῶς καλυτέρα ἦτο ἡ τύχη τῶν παιδίων παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις. Διότι παρ' αὐτοῖς ἡ πολυτεκνία ἐθεωρεῖτο δώρημα τοῦ Θεοῦ.

Γενικῶς καὶ ἐπὶ τὸ θέμα τῶν νόθων καὶ ἐκθέτων τέκνων ἐπέδρασε τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα. Τοιουτοτρόπως ὁ αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος κατὰ τὸ ἔτος 305 μ.Χ., θέλων νὰ πατάξῃ τὴν πληγὴν τῶν ἐκθέσεων παιδίων ἐκ μέρους τῶν πενήτων γονέων, ὥρισε τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ χορηγίαν τροφῶν καὶ ἐνδυμάτων πρὸς αὐτούς, «ὅπως μὴ ἐκθέτωσι τὰ γεννώμενα τέκνα των». Ἀτυχῶς τὸ μέτρον τοῦτο ἐδημιούργησε μεγάλα δημοσιονομικὰ βάρη, διὸ καὶ δὲν διετηρήθη, ἀντικατασταθὲν ἐν ἔτει 329 διὰ διατάξεως, ἥτις ἐπέτρεπεν, ἐν περιπτώσει ἄκρας οἰκονομικῆς ἐνδείας, τὴν πώλησιν τῶν ἀρτιγεννήτων βρεφῶν. Τέλος ἐν ἔτει 374 ἀπηγορεύθη ἡ ἔκθεσις τέκνου ἐπὶ ποινῇ θανάτου. Ἡ διάταξις αὕτη περιελήφθη καὶ ἐν τῇ Ἰουστινιανείῳ νομοθεσίᾳ(4).

Κυρίως εἰπεῖν ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἐποχῇ εἰδικὰ ἄσυλα ἐκθέτων συναντῶμεν κατ' ἐξοχὴν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ. Τοιουτοτρόπως ὁ πάπας Innocentius ὁ Γ' (1198–1216), τολμηρός, πλήρης ἀποφασιστικότητος καὶ πρωτοπόρος, ἵδρυσε μεταξὺ ἄλλων καὶ εἰδικὸν βρεφοκομεῖον ἐκθέτων μετ' εἰδικῆς βρεφοδόχου (Diehlade roulade), ἥτις ἐν τοῖς μεταγενεστέροις χρόνοις εὗρεν, ὡς γνωστόν, ἀφθόνους τοὺς μιμητάς(5).

(Συνεχίζεται)

1. Περὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω «Εὐάγγελος Δ. Θεοδώρου. Ἱστορία τοῦ Χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ. Ἀθῆναι. 1950». σελ. 27 ἑξ. Ἐπὶ πλέον «Polykarp Niestroj. Enz. Hab. des Kinderschutzes und der Jugendfürsorge. Leipzig. 1930». σελ. 846.
2. Ἱστορία Α 107—122.
3. Αὐτόθι 119.
4. Νεαρὰ 153.
5. «L.L. Ruland. Das Findelhaus. Seine geschichtliche Entwicklung und Sitthische Rewertung. Berlin 1913.».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ

Ὑφυπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΕΠΑΝΩ Σ' ΕΝΑ ΒΑΠΟΡΙ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

Ἂν κι' ἔχουν περάσει ἀπὸ τότε σαράντα ὁλόκληρα χρόνια, γιὰ μένα, μέσα στὰ ὑπερδιακόσια ἐγκλήματα ποὺ ἔχω ἀντικρύσει στὸ ἀστυνομικὸ ρεπορτάζ, στὰ σχεδὸν πενῆντα χρόνια τῆς δημοσιογραφικῆς μου ζωῆς, ἡ δολοφονία τοῦ 18χρονου Ἑβραιόπαιδος Ζὰκ Κάστρο, ἐπάνω στὸ προπολεμικὸ βαπόρι «Ἀθῆναι» καὶ στὸ διάστημα τοῦ ταξειδιοῦ του ἀπὸ τὴν Χαλκίδα στὸν Πειραιᾶ θὰ μοῦ μείνῃ ἀξέχαστη. Γιατὶ εἶναι τὸ πιὸ περίεργο, τὸ πιὸ σατανικὸ καὶ τὸ πιὸ μυστηριῶδες ἀπὸ ὅλα τὰ ἐγκλήματα μὲ τὰ ὁποῖα ἔχω ἀσχοληθῆ, ἔχω ζήσει καὶ ἔχω περιγράψει, σὰν ἀστυνομικὸς ρεπόρτερ. Καὶ αὐτὸ γιατὶ μὲ ὅλες τὶς προσπάθειες ποὺ ἔγιναν καὶ ἀπὸ τὴν Ἀνάκρισι καὶ ἀπὸ τὴ Χωροφυλακή, μὲ τὰ φτωχὰ μέσα ποὺ διέθεταν τότε, δὲν μπορέσαμε νὰ μάθουμε ποτὲ ὄχι μόνο τὸν δράστη, ἀλλὰ οὔτε καὶ τὰ αἴτια τοῦ σατανικοῦ ἐκείνου ἐγκλήματος, ποὺ παρέμεινε τὸ μεγαλύτερο καὶ τὸ πιὸ σκοτεινὸ μυστήριο στὰ ἑλληνικὰ ἐγκληματολογικὰ χρονικά.

Ὁ Ζὰκ Κάστρο χάθηκε ξαφνικὰ ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη ποὺ ἔμενε τὸ σούρουπο τοῦ Σάββατου 1ης Νοεμβρίου τοῦ 1924, μὰ ἀπὸ τὴν ἐξαφάνισί του θὰ πέρασαν ἐπάνω ἀπὸ δέκα μέρες, γιατὶ ἡ πρώτη εἴδησις, σχετικὴ μὲ τὸ ὅμορφο Ἑβραιόπαιδο, βρίσκεται στὴν «Καθημερινὴ» καὶ στὶς ἄλλες πρωινὲς ἐφημερίδες τῆς Πέμπτης, 13 Νοεμβρίου 1924, σὲ ἀνταποκρίσεις καὶ πληροφοριακὰ ἄρθρα τῶν ἀνταποκριτῶν ποὺ εἶχαν στὴν Μακεδονικὴ πρωτεύουσα. Ἀπὸ ἡμερῶν, ἔγραφαν, ἡ κοινωνία τῆς Θεσσαλονίκης ἦταν ἀνάστατη ἀπὸ τὴν μυστηριώδη ἐξαφάνισι τοῦ Ἑβραιόπαιδος Ζὰκ Κάστρο καὶ ἰδιαιτέρως ἀνησυχοῦσε ἡ ἐκεῖ ἀνθοῦσα τότε Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης, ποὺ εἶχε φαντασθῆ ὅτι ὁ νεαρὸς Κάστρο εἶχεν ἁπαχθῆ ἀπὸ Χριστιανούς, γιὰ νὰ ἐκχριστιανισθῆ δῆθεν. Ὁ Ζὰκ Κάστρο, σύμφωνα μὲ τὶς πρῶτες ἐκεῖνες πληροφορίες, ἐργαζόταν λογιστὴς στὸ χρυσοχοεῖο Μπουρλᾶ, ἀλλὰ τελευταῖα εἶχε συνδεθῆ αἰσθηματικὰ μὲ μιὰ πολὺ νόστιμη Ἑλληνίδα, τὴν Ἀλκμήνη Θεοδωρίδου, 17 χρόνων, ποὺ ἦταν δακτυλογράφος στὸ συμβολαιογραφεῖο Θεσσαλονίκης τοῦ Ι. Δεληγιάννη. Ἡ κοπέλλα, παρὰ τὴν διαφορὰ τῆς Θρησκείας, ἀνταποκρίθηκε στὸ αἴσθημα τοῦ νεαροῦ Ἑβραίου καὶ μεταξὺ τῶν δύο νέων εἶχε πιὰ ἀναπτυχθῆ παράφορος ἔρωτας. Ἐνωρὶς τὸ Σάββατο ἡ Ἀλκμήνη ἐπῆρε ἀπὸ τὸ συμβολαιογραφεῖο τὸ μισθό της τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ πρὶν νὰ σουρουπώσῃ, ἀφοῦ εἶχε κλείσει πιὰ καὶ τὸ συμβολαιογραφεῖο καὶ τὸ χρυσοχοεῖο Μπουρλᾶ, ἡ ὅμορφη Ἑλληνίδα δακτυλογράφος συναντήθηκε μὲ τὸν ἀγαπημένο της Ζὰκ μπροστὰ στὸ Κεντρικὸ Ταχυδρομεῖο Θεσσαλονίκης, ὅπου εἶχαν ραντεβοῦ. Ὕστερα οἱ δυὸ ἐρωτευμένοι μπῆκαν στὸ τραμ ποὺ περνοῦσε ἀπὸ ἐκεῖ, κατέβηκαν στὴ στάσι τῆς ὁδοῦ 25ης Μαρτίου καὶ τράβηξαν πεζῇ στὰ σκοτεινά, ὅπου εἶπαν τὰ δικά τους κάμποση ὥρα. Χώρισαν πάντα ἀγαπημένα καὶ ἡ Ἀλκμήνη δὲν εἶχε παρατηρήσει τίποτε τὸ παράξενο στὸν ἀγαπημένο της. Ἦταν ὅπως πάντα μαζί της.

Τὴν ἄλλη μέρα, τὴν Κυριακή, οἱ δύο ἐρωτευμένοι δὲν συναντήθηκαν καθόλου, ἂν καὶ εἶχαν ραντεβοῦ. Ὁ Ζὰκ ὅμως δὲν πῆγε σ' αὐτό. Μὰ τὴν Δευτέρα τὸ πρωί, 3 Νοεμβρίου, ἡ Ἀλκμήνη δὲν βάσταξε καὶ στὶς 10 π.μ. βρῆκε κάποια πρόφασι γιὰ νὰ τὸ σκάσῃ ἀπὸ τὸ συμβλαιογραφεῖο ποὺ δούλευε καὶ νὰ πεταχθῆ μιὰ στιγμὴ στὸ χρυσοχοεῖο Μπουρλᾶ, γιὰ νὰ δῆ τὸν ἀγαπημένο της. Μὰ ὁ Ζὰκ δὲν ἦταν ἐκεῖ :

—Δὲν φάνηκε ἀπὸ τὸ πρωί, τῆς εἶπαν οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι ποὺ ἤξεραν τὴν ἀγάπη τους. Μὰ κι' ἀπὸ τὸ σπίτι του ἀνησυχοῦν, γιατὶ τὸν ἔχουν χάσει ἀπὸ τὸ Σαββατόβραδο. Δὲν πῆγε νὰ κοιμηθῆ στὸ σπίτι του καὶ δὲν φάνηκε καὶ χθές. Ὁ πατέρας του καὶ ἡ μητέρα του ἀναστατώθηκαν καὶ ἦλθαν ἐδῶ νὰ ρωτήσουν μήπως ὁ κ. Μπουρλᾶς τὸν εἶχε στείλει ξαφνικὰ ταξείδι γιὰ κάποια ἐπείγουσα ἀποστολή. Μὰ γίνονται τέτοια πράγματα ; Τὰ ἀφεντικὰ ἀνησυχοῦν καὶ αὐτά.

Οἱ γονεῖς τοῦ Ζάκ, ἦσαν πραγματικὰ ἀνάστατοι γιὰ τὸ γυιό τους. Ἤξεραν τὴν ἀγάπη του γιὰ τὴν Ἀλκμήνη καὶ ἄρχισαν νὰ φαντάζωνται ἕνα σωρὸ πράγματα. Κατέφυγαν λοιπὸν ἀμέσως στὴν Ἀστυνομία Θεσσαλονίκης καὶ ἀνήγγειλαν τὴν ἐξαφάνισι τοῦ Ζὰκ καὶ τὶς διάφορες ὑπόνοιες πού εἶχαν, ὅτι δῆθεν ἐπρόκειτο περὶ ἀπαγωγῆς τὴν ὁποίαν εἶχε σκαρώσει ἡ Ἀλκμήνη καὶ οἱ συγγενεῖς της. Αὐτοὶ κρατοῦσαν κάπου κλεισμένο τὸ Ἑβραιόπουλο γιὰ νὰ τὸ ξεμυαλίσουν, νὰ τὸ κάνουν Χριστιανὸ καὶ νὰ τὸ στεφανώσουν ὕστερα μὲ τὴν Ἀλκμήνη. Καὶ ἡ Ἀλκμήνη καὶ οἱ συγγενεῖς της ὑποχρεώθηκαν νὰ πᾶνε στὸ Τμῆμα Ἀσφαλείας τῆς Θεσσαλονίκης καὶ νὰ δώσουν ἐξηγήσεις. Μὰ ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες ἀπὸ τὴν μυστηριώδη πιὰ ἐξαφάνισι τοῦ Ζάκ, ἡ Ἀλκμήνη ἔλαβεν ἀπὸ τὸ Βόλο ἕνα γράμμα τοῦ ἀγαπημένου της πού καθιστοῦσε τὴν ξαφνικὴ φευγάλα του ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη ἀκόμη πιὸ σκοτεινὴ καὶ πιὸ μυστηριώδη. Τὸ κείμενο τῆς ἐπιστολῆς ἢ μᾶλλον τοῦ σημειώματος, πού ἔφερε τὴν ταχυδρομικὴ σφραγίδα τοῦ Βόλου τῆς 3 Νοεμβρίου, εἶχεν ἀκριβῶς ὡς ἑξῆς :

«Μπορῶ ἐπὶ τέλους νὰ χαράξω αὐτὰς τὰς ὀλίγας γραμμὰς διὰ νὰ καθησυχάσω τὴν λατρεμένη μου Πουπὲ (κουκλίτσα), τὴν ὁποίαν ἡ ἐξαφάνισίς μου ὡρισμένως θὰ ἀνησύχησε. Ἔπεσα εἰς τὴν παγίδα καὶ ἠναγκάσθην ἄκων νὰ ἐγκαταλείψω τὴν Θεσσαλονίκην, μὴ δυνηθεὶς νὰ ἀντιστῶ εἰς τὴν ὀλεθρίαν ἐπιρροὴν πού ἐξήσκησεν ἐπ' ἐμοῦ ἀχρεῖος ἀπατεών. Πάντως θὰ σᾶς τὰ εἴπω προσωπικῶς ὅταν θὰ εἶμαι κοντά σας. Ζάκ».

Καὶ στὸ τέλος γραμμένο βιαστικὰ τὸ κάτωθι ὑστερόγραφο:

«Ὀδύσσεια, σὲ βεβαιῶ. Πάω νὰ τρελλαθῶ».

Τὸ γράμμα αὐτὸ φαινόταν ὅτι εἶχε γραφῆ μὲ ἐξαιρετικὴ σπουδὴ καὶ πρόδιδε ὁλοφάνερα τὴν ταραχὴ καὶ τὸν φόβο ἐκείνου πού τὸ ἔγραφε. Πάντως ἦταν, ἀναμφισβήτητα, γραμμένο μὲ τὸ χέρι τοῦ Ζάκ.

Μὰ τὴν ἴδια μέρα πῆρε ἕνα κάπως μεγαλύτερο καὶ λεπτομερέστερο, ἀλλὰ τὸ ἴδιο ἀνησυχαστικὸ καὶ παράξενο γράμμα ὁ πατέρας του, γραμμένο τὴν ἴδια μέρα καὶ σταλμένο ἀπὸ τὸ Βόλο ταχυδρομικῶς καὶ μὲ σφραγίδα τῆς 3ης Νοεμβρίου ἐπίσης. Τὸ πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὴν μάννα του γράμμα ἦταν γραμμένο γαλλικά. Νὰ ἡ ἐπὶ λέξει μετάφρασίς του :

«Ἀγαπητοί μου Γονεῖς,

Ἠμπορῶ ἐπὶ τέλους νὰ σᾶς γράψω τὰς κατωτέρω ὀλίγας λέξεις καὶ νὰ σᾶς ἀφηγηθῶ ὑπὸ ποίας συνθήκας ἠναγκάσθην, παρὰ τὴν θέλησίν μου, νὰ ἀναχωρήσω ἐκ Θεσσαλονίκης, χωρὶς νὰ δυνηθῶ νὰ ἀποφύγω τὴν ὀλεθρίαν ἐπιρροὴν τὴν ὁποίαν ἤσκει ἐπ' ἐμοῦ κάποιον ἄθλιον ὑποκείμενον.

Ἐμπεσὼν εἰς παγίδα, ἀδεξίως στηθεῖσαν, καὶ μεταφερθεὶς ἐνταῦθα, δὲν γνωρίζω πῶς ἔχω ἀκόμη μυαλὸ διὰ νὰ σᾶς γράψω τὰ ὀλίγα αὐτὰ καὶ νὰ καθησυχάσω τοὺς ἀγαπημένους μου γονεῖς, τοὺς ὁποίους ἡ ἀναχώρησίς μου θὰ ἀνησύχησε πολύ. Τί θλιβερὰ Ὀδύσσεια Θεέ μου! Εἶναι νὰ χάνη κανεὶς τὸ μυαλό του. Δὲν σᾶς ἐτηλεγράφησα καὶ τοὺς λόγους θὰ σᾶς ἐξηγήσω τὴν προσεχῆ Πέμπτην, ὁπότε ἐλπίζω νὰ εἶμαι πάλιν κοντά σας. Μὲ φιλιά, Ζάκ».

Αὐτὰ τὰ γράμματα δὲν ἀνεστάτωσαν μόνο τοὺς γονεῖς τοῦ Ζὰκ καὶ τὴν ἀγαπημένη του Ἀλκμήνη, ἀλλὰ ἀνεστάτωσαν ἀκόμη περισσότερο καὶ τὴν Ἀστυνομία Θεσσαλονίκης, γιὰ τὴν ὁποίαν ἡ μυστηριώδης ἐξαφάνισις τοῦ Ζὰκ ἦταν πραγματικὴ σπαζοκεφαλιά. Ποιὰ ἦταν ἡ παγίδα; Ποιὸς ἦταν ὁ κλοιὸς πού εἶχε πέσει ὁ Ζάκ ; Ποιὸς ἦταν ὁ «ἀχρεῖος ἀπατεών» ; Πότε καὶ πῶς εἶχε ἀσκήσει τὴν «ὀλεθρίαν ἐπιρροήν» του ἐπάνω στὸ ὅμορφο Ἑβραιόπουλο καὶ τὶ εἴδους ἦταν ἡ ἐπιρροή αὐτή ; Οὔτε οἱ γονεῖς του, οὔτε οἱ φίλοι του, οὔτε ἡ Ἀλκμήνη ἤξεραν τίποτε, γιὰ νὰ μποροῦσαν νὰ κατατοπίσουν ἐπάνω σ' αὐτὰ τὰ θέματα τὴν Ἀστυνομία Θεσσαλονίκης. Πέρασε καὶ ἡ Πέμπτη, πέρασε καὶ μιὰ ὁλόκληρη ἑβδομάδα μετὰ τὴν ἐξαφάνισί του καὶ ὄχι μόνον ὁ Ζὰκ δὲν ἐπέστρεψε στὴν Θεσσαλονίκη, μὰ καὶ κανεὶς πιὰ δὲν ἤξερε τὶ ἀπέγινε. Ὁ τύπος τῆς Θεσσαλονίκης στὴν ἀρχὴ ἔγραψε δυὸ λέξεις γιὰ τὴν μυ-

στηριώδη ἐξαφάνισι, ὕστερα ἔγραψε περισσότερα, μετὰ φάνηκαν μερικὰ γιὰ τὶς διαδόσεις ποὺ κυκλοφοροῦσαν ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους Ἑβραίους τῆς Μακεδονικῆς πρωτευούσης, ποὺ ἦσαν πάμπολλοι τότε, ὅτι τάχα στὴν ἐξαφάνισί του ἦταν μπλεγμένοι οἱ γονεῖς καὶ οἱ συγγενεῖς τῆς Ἀλκμήνης, ποὺ τὸν ἅρπαξαν μυστικὰ γιὰ νὰ τὸν κάνουν δῆθεν μὲ τὸ ζόρι Χριστιανὸ καὶ νὰ τοῦ φορτώσουν μὲ τὸ στανιὸ τὴν Ἀλκμήνη. Μὰ ἡ ἀγάπη του γιὰ τὴν Ἑλληνίδα καὶ Χριστιανὴ δακτυλογράφο ἦταν ἀπολύτως ἁγνή, καὶ οἱ δικοί τους, μὴ ἔχοντας ἰδέα κἂν ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῶν δύο νέων, δὲν μποροῦσαν οὔτε νὰ σκεφθοῦν ἕνα τέτοιο πρᾶγμα. Ὁ Ἰσραηλιτικὸς τύπος ὅμως τῆς Θεσσαλονίκης ἐξακολουθοῦσε νὰ ἐπιμένη ὅτι ὁ Ζὰκ εἶχε διὰ τῆς βίας μεταφερθῆ στὸ Ἅγιον Ὄρος ἀπὸ καλογέρους ποὺ τὸν κατηχοῦσαν στὸν Χριστιανισμὸ γιὰ νὰ τοῦ φορτώσουν τὴν Ἀλκμήνη!!!!

Καὶ ἀφοῦ δὲν μπόρεσαν νὰ βροῦν τίποτε οἱ Ἀρχὲς τῆς Θεσσαλονίκης, ποὺ καὶ μόνο ἀπὸ τὶς δυὸ παραπάνω ἐπιστολὲς τοῦ Ζὰκ ἀπὸ τὸ Βόλο ἔπρεπε νὰ ἔχουν ἀναστατώσει τὸ σύμπαν γιὰ νὰ μάθουν πῶς πῆγε καὶ πῶς βρέθηκε ἐκεῖ καὶ γιατὶ ὁ Ζάκ, καὶ ἀντὶ νὰ ἔχουν ἐξετάσει ἕνα σωρὸ μάρτυρες, δὲν ἔκαναν τίποτε σπουδαῖες ἐνέργειες, ἴσως καὶ γιατὶ στὸ κάτω - κάτω τῆς γραφῆς νὰ ἐνόμισαν ὅτι ἡ δῆθεν ἐξαφάνισις τοῦ Ζὰκ καὶ οἱ τόσο ἀκατανόητες καὶ παράξενες ἐπιστολές του νὰ ἦσαν ἴσως κάποιο κόλπο τοῦ εὐφαντάστου νέου, γιὰ νὰ γίνη θόρυβος γύρω ἀπὸ τὸ ἄτομό του. Μὰ ὅταν κόντευαν πιὰ καμμιὰ δεκαπενταριὰ μέρες ἀπὸ τὴν ἐξαφάνισι καὶ ἀφοῦ δὲν βρέθηκαν τίποτε ἴχνη τοῦ Ζὰκ ποὺ νὰ φαίνεται ὅτι ἔμεινε στὸ Βόλο, ἀπὸ ὅπου εἶχαν ταχυδρομηθῆ τὰ δυό του γράμματα πρὸς τὴν Ἀλκμήνη καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς του, ἐδέησεν ἐπὶ τέλους νὰ δώσουν τὰ κείμενα αὐτῶν τῶν δύο ἐπιστολῶν καὶ νὰ τοὺς ποῦν γιὰ νὰ γράψουν στῆλες ἀπάνω σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι καὶ νὰ γίνη θόρυβος στὴν κοινὴ γνώμη, μήπως καὶ βρεθοῦν τίποτε μάρτυρες ποὺ νὰ μπορέσουν νὰ διαλευκάνουν τὸ μυστήριο. Νὰ κάνουν δηλαδὴ ἕνα πρᾶγμα, πού, κατὰ τὴ γνώμη μου, ἔπρεπε νὰ εἶχε γίνει ἀμέσως μόλις ἔλαβον ἡ Ἀλκμήνη καὶ οἱ γονεῖς τοῦ Ζὰκ τὰ τόσο παράξενα γράμματά του ἀπὸ τὸ Βόλο. Καὶ μόλις ἐδημοσιεύθηκαν στὸν τύπο τὰ γράμματα τοῦ Ζὰκ καὶ οἱ διαδόσεις ποὺ ἐκυκλοφόρησαν γιὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ γιὰ τὸν ἐκχριστιανισμό του καὶ ἄρχισε νὰ δημοσιεύη καὶ ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος λεπτομέρειες γιὰ τὴ «μυστηριώδη ἐξαφάνισι τοῦ 18ετοῦς Ἑβραιόπαιδος τῆς Θεσσαλονίκης», ἀμέσως ἐλήφθη στὴ Μακεδονικὴ πρωτεύουσα καὶ στὴν ἐκεῖ Ἰσραηλιτικὴ Κοινότητα τὸ πάρα κάτω τηλεγράφημα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τοῦ τότε ἐδῶ δικηγόρου Γιαμπτὸμ Γιακοέλ :

«Συνεταξείδευσα μετὰ τοῦ Κάστρο τὴν 1ην Νοεμβρίου ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀθῆναι». Εἰς Βόλον ὁ Κάστρο ἐξῆλθε μετὰ τῆς συζύγου μου καὶ πιθανὸν τότε νὰ ἐταχυδρόμησε τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐρωμένην του Ἀλκμήνην Θεοδωρίδου. Μέχρι τῆς Χαλκίδος ἔπαιζε χαρτιὰ μετὰ τῆς συζύγου μου, ἥτις, βλέπουσα τὸν Κάστρο κερδίζοντα, τοῦ εἶπε : «ὅποιος χάνει στὰ χαρτιὰ κερδίζει στὴν ἀγάπη». Ὁ Κάστρο κερδίσας εἰς τὰ χαρτιὰ 52 δραχμὰς τὰς ἐχάρισεν εἰς τὸν καμαρῶτον τοῦ ἀτμοπλοίου, εἰπὼν εἰς τὴν κυρίαν μου ὅτι προτιμᾶ νὰ κερδίζη εἰς τὸν ἔρωτα παρὰ εἰς τὰ χαρτιά».

Μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ τηλεγραφήματος αὐτοῦ ὁ Γιακοὲλ ἠρωτήθη ἂν ἐνεθυμεῖτο μήπως ὁ Ζὰκ εἶχεν ἀποβιβασθῆ στὴν Χαλκίδα ἢ στὸν Πειραιᾶ, ἀλλ' ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἐνεθυμεῖτο. Καὶ τότε ἄρχισαν νὰ διεξάγωνται ἀνακρίσεις γιὰ τὴν «ἐξαφάνισιν» πάντοτε τοῦ Ζὰκ Κάστρο, ὄχι μόνον στὴν Θεσσαλονίκην, ἀλλὰ καὶ στὴν Χαλκίδα, τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰς Ἀθήνας. Εἶχε γίνει ἔρευνα στὰ ξενοδοχεῖα καὶ δὲν εὑρέθη νὰ ἔχη καταλύσει ὁ Ζὰκ σὲ κανένα ἀπὸ αὐτά. Καὶ τότε ξαφνικὰ ἐπεκράτησεν ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὁ Ζάκ, ποὺ πάλευε ἴσως μέσα στὸν ἑαυτό του, ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος γιὰ τὴν ἀγάπη του γιὰ τὴν Ἀλκμήνη καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἀπὸ τὴν ἀγάπη πρὸς τοὺς γονεῖς του, ποὺ δὲν ἤθελε νὰ τοὺς στενοχωρήση μὲ τὴν ἀλλαξοπιστία του καὶ μὲ τὸ γάμο του μὲ μιὰ Χριστιανή, δὲν βρῆκε ἄλλη λύσι παρὰ τὴν ἐξαφάνισί του. Καὶ ἐφ' ὅσον δὲν εἶχε διαπιστωθῆ ἄφιξις τοῦ Ζὰκ στὸν Πειραιᾶ καὶ ἀποβίβασίς του ἀπὸ τὸ βαπόρι,

φαίνεται ὅτι τὸ κακόμοιρο τὸ παιδί, ἐνῶ τὸ πλοῖο ἐταξείδευεν ἀπὸ τὴν Χαλκίδα στὸν Πειραιᾶ, ηὐτοκτόνησε. Ἔπεσε δηλαδὴ στὴ Θάλασσα καὶ ἐπνίγηκε. Καὶ τὴν εὔκολη αὐτὴ λύσι τόσο τὴν πίστεψαν ὅλοι, Ἀστυνομία καὶ τύπος, ποὺ σιγὰ-σιγὰ οἱ ἀνακρίσεις καὶ οἱ ἔρευνες ἔγιναν πιὰ τυπικὲς καὶ οἱ ἐφημερίδες ἔπαυσαν νὰ γράφουν γιὰ τὴν ἐξαφάνισι τοῦ ὄμορφου Ζάκ. Καὶ τὰ γράμματα ἀπὸ τὸ Βόλο στὴν φιλενάδα του καὶ στοὺς δικούς του, γιὰ παγίδα, γιὰ κλοιό, γιὰ μπλέξιμο καὶ γιὰ ἀπατεῶνα; Δὲν βαρυέστε... Τὰ ἔγραψε θέλοντας, αὐτοκτονώντας, νὰ γίνῃ λόγος γιὰ τὴν αὐτοκτονία του καὶ θόρυβος μὲ τὸ ὄνομά του. Παιδικὲς ἢ μᾶλλον ἐφηβικὲς κουταμάρες...

Ἀπὸ τὴν ἐξαφάνισι τοῦ Ζὰκ ἕως ὅτου, ὕστερα ἀπὸ καμμιὰ εἰκοσαριὰ μέρες, ἔπαυεν ὁ θόρυβος, δὲν εἶχα ἀνακατωθῆ σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι, μιὰ καὶ δούλευα σὲ Ἀθηναϊκὲς καὶ ὄχι σὲ Θεσσαλονίτικες ἐφημερίδες. Εἶχα μάθει ὅμως ὅλες τὶς λεπτομέρειες καὶ φύλαξα στὸ ἀρχεῖο μου ἀποκόμματα μὲ τὰ γράμματά του καὶ μὲ ὅλα τὰ σχετικά, γιατὶ μοῦ φαινόταν μεγάλο μυστήριο ὅλη αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις. Κάτι μοῦ ἔλεγε μέσα μου ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ τραγωδία, γιὰ ἔγκλημα. Γιὰ τὸ πιὸ περίεργο καὶ γιὰ τὸ πιὸ σατανικὸ ἔγκλημα ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ἀπαντήσω στὴ δημοσιογραφική μου ζωή. Σ' ἕνα ἔγκλημα ποὺ δὲν θὰ βράδυνα νὰ ἀνακατευθῶ καὶ ὁ ἴδιος. Σ' ἕνα φοβερὸ κακούργημα, ποὺ δυστυχῶς δὲν βρέθηκε στὰ τόσα χρόνια, οὔτε ὁ δράστης ἢ οἱ δράστες, οὔτε οἱ ἀφορμές...

Εἶχαν περάσει δυὸ καὶ πάρα πάνω μῆνες ἀπὸ τὴν ὑπόθεσι ἐκείνη τῆς Θεσσαλονίκης καὶ εἶχε παύσει πιὰ ὁ δημιουργηθεὶς τὸ πρῶτο της δεκαπενθήμερο θόρυβος, ὅταν τὸ ἀπογευματάκι τῆς Παρασκευῆς 9 Ἰανουαρίου τοῦ 1925, ἐνῶ ἤμουνα μέσα στὸ μικρὸ ἰατροδικαστικὸ ἐργαστήριο, νεκροτομεῖο τὸ λέγαμε τότε, ποὺ ἦταν σ' ἕνα παλαιὸ ἰσόγειο τῆς ὁδοῦ Σωκράτους, σὲ κτίριο ποὺ ἀνῆκε στὸ μακαρίτη τὸν καθηγητὴ τῆς ἰατροδικαστικῆς Γιάννη Γεωργιάδη, ποὺ εἶχε δίπλα τότε τὸ ἰδιόκτητο σπίτι του, στὴ σημερινὴ θεόρατη πολυκατοικία, ἀπέναντι ἀπὸ τὸ σημερινὸ μέγαρο τῆς «Καθημερινῆς», ἐνῶ ἤμουνα λέγω ἐκεῖ, γιατὶ εἶχα πεταχθῆ ἀπὸ τὰ ἀπέναντι φτωχικὰ τότε καὶ παλαιὰ γραφεῖα τῆς «Καθημερινῆς» ποὺ δούλευα, γιὰ τὸ συνηθισμένο ἀπογευματινὸ ρεπορτάζ, εἶδα νὰ φθάνῃ ἀγκομαχώντας ἕνας χωροφύλακας, κουβαλώντας στὸν ὦμο του ἕνα μεγάλο τσουβάλι, ποὺ φαινόταν σὰν νὰ εἶχε κάτι βαρὺ μέσα. Ὁ χωροφύλακας ἦταν ἀπὸ τὸν τότε Σταθμὸ Χωροφυλακῆς Καπανδριτίου καὶ κουβαλοῦσε μέσα στὸ σακκὶ κάτι ὑπολείμματα ἑνὸς πτώματος ποὺ τὸ εἶχε «ξεράσει ἡ θάλασσα», καθὼς ἔλεγε, πέρα στὸν Κάλαμο. Περίεργος κάθησα νὰ παραλάβῃ ὁ κλητῆρας τὸ πτῶμα καὶ τὸ ἔγγραφο καὶ νὰ ἀνοίξῃ τὸ τσουβάλι. Καὶ ἀπ' αὐτό, τυλιγμένο πρῶτα σ' ἐφημερίδες καὶ ὕστερα σὲ παληόπανα, εἶδα νὰ ξεπροβάλουν ἕνα δεξὶ χέρι ἀνθρώπινο καὶ ἕνα ἀριστερὸ πόδι, ποὺ συνεκρατοῦντο ἀπὸ μερικὰ παΐδια καὶ πέτσες ποὺ εἶχαν μείνει ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο κορμί. Δὲν ὑπῆρχαν ἀπὸ τὸ τελευταῖο παρὰ ἐλάχιστα ὑπολείμματα καὶ ἀπὸ τὸ πτῶμα ἔλλειπαν ὁλότελα καὶ τὸ κεφάλι καὶ τὸ ἀριστερὸ χέρι καὶ τὸ δεξὶ πόδι καὶ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ κορμοῦ. Στὸ πτῶμα ἦταν στὴν ἄκρη τοῦ ποδιοῦ ἕνα καφὲ ἀνδρικὸ παπούτσι, σχεδὸν καινούργιο, ἕνα ζευγάρι μαῦρες κάλτσες καὶ ἡ καλτσοδέτα.

Τὸ παράξενο ἐκεῖνο εὕρημα, μοῦ προκάλεσε τέτοια ἐντύπωσι, ὥστε παράτησα ἀμέσως κάθε ἄλλη δουλειὰ καὶ κάθησα στὸ νεκροτομεῖο. Ἀπὸ τὸ ἔγγραφο τοῦ σταθμάρχου Καπανδριτίου ἔβγαινε ὅτι στὶς 7 Ἰανουαρίου κοντὰ στὸν Κάλαμο, στὴν ἀκτὴ ἐπάνω καὶ κοντὰ στὴ Σπηλιὰ τοῦ Τόλια, ἕνας χωρικός, ὁ Γιάννης Δήμας, ἐνῶ ἐγύριζε τὴν ἐρημιὰ ἐκείνη μὲ τὸ ντουφέκι του γιὰ νὰ κυνηγήσῃ τσίχλες καὶ κοτσίφια στὸ καταχείμωνο, εἶδε ξαφνικὰ νὰ ἔχῃ βγάλει ἡ θάλασσα στὴ στεριὰ ἕνα πόδι καὶ ἕνα χέρι ἀνθρώπινο. Τρομαγμένος πῆγε ἀμέσως νὰ πῇ γιὰ τὸ μακάβριο εὕρημά του στὸ σταθμάρχη ποὺ ἦταν στὸ Καπανδρίτι καὶ εἶχε στὴ δικαιοδοσία του ὅλη τότε τὴν περιφέρεια. Ὁ ἀνθυπασπιστὴς Λιανᾶς, αὐτὸς ἦταν τότε ὁ σταθμάρχης, ἔτρεξεν ἀμέσως μὲ δυὸ χωροφύλακες, μὲ τὸ Δήμα καὶ ἄλλους χωρικοὺς καὶ μέσα σ' ἕνα

τσουβάλι μετέφεραν τὰ ὑπολείμματα τοῦ ἀνθρωπίνου ἐκείνου κορμιοῦ στὸ Καπανδρίτι καὶ ἀπὸ ἐκεῖ τὰ ἔστειλε στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ τὰ δοῦν οἱ ἰατροδικασταὶ καὶ νὰ ποῦν ἂν ἦσαν ἀπὸ ἔγκλημα ἢ ἀπὸ κανέναν φουκαρὰ ποὺ ἔπεσε στὴ θάλασσα γιὰ νὰ αὐτοκτονήσῃ. Πάντως στὸ ἔγγραφό του ὁ σταθμάρχης ἐτόνιζεν ὅτι κανένας ἄνδρας δὲν εἶχε χαθῆ ἀπὸ τὴν περιφέρειά του καὶ ὅτι ἐπομένως τὸ χέρι καὶ τὸ πόδι ἔπρεπε νὰ εἶναι ἢ κανενὸς ἀπὸ τὴν ἀπέναντι Εὔβοια ἢ ἀπὸ κάποιον ποὺ ἔπεσε ἀπὸ βαπόρι ἢ καΐκι στὴ θάλασσα. Ἐπίσης ἔγραφεν ὅτι εἶχε ψάξει ὅλη τὴν περιφέρεια στὶς ἀκτές, χωρὶς νὰ βρῆ οὔτε κεφάλι, οὔτε τὰ ὑπόλοιπα τοῦ πτώματος.

Ἐμεινα καὶ κάθησα σ' ὅλη τὴ λεπτομερεστάτη νεκροψία ποὺ ἔκαναν ὁ μακαρίτης πιὰ καθηγητὴς Γιάννης Γεωργιάδης, μὲ τὸν τότε ἐπιμελητή του καὶ μετὰ καθηγητὴ Γρηγόρη Κάτσα καὶ τὸν ἰατροδικαστὴ Γιῶργο Τρουπάκη, μακαρῖτες πιὰ καὶ οἱ δυὸ τελευταῖοι. Ἦσαν ἀνθρώπινες σάρκες μὲ τὸ δεξὶ χέρι, τὴν δεξιὰ ὠμοπλάτη, τὸ δεξὶ μέρος τοῦ σώματος καὶ τὸ ἀριστερὸ πόδι μὲ τὸ ἀριστερὸ τμῆμα τῆς λεκάνης. Οἱ σάρκες ἦσαν ἀποσυντιθεμένες καὶ μισολυωμένες ἀπὸ παραμονή τους στὸ θαλασσινὸ νερὸ ἐπὶ πολλὲς μέρες, ἴσως καὶ περισσότερο ἀπὸ μῆνα, γιατὶ εἶχε γίνει ἕνα εἶδος σαπουνοποιήσεώς τους. Ἀπὸ τὴν καταμέτρησι τοῦ ποδιοῦ ἔβγαινεν ὅτι αὐτὸ ἔπρεπε νὰ ἦταν 18χρονου μὲ 20χρονου νέου. Ἐπάνω στὶς σάρκες βρέθηκαν πάρα πολλὰ τραύματα μὲ «τέμνον καὶ νῦσσον» ὄργανον καὶ μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ ἦσαν μεταθανάτια. Ἐπάνω στὰ κόκκαλα ὑπῆρχαν τομὲς ἀπὸ μαχαίρι. Ἄρα μετὰ σφαγὴ ἡ δολοφονία εἶχε γίνει διαμελισμὸς τοῦ πτώματος, μὲ ἀποκλειστικὸ σκοπὸ τὴν μὴ ἀναγνώρισι τοῦ θύματος. Καὶ στὶς σημειώσεις μου μέσα, μὰ καὶ στὴν «Καθημερινὴ» τῆς Παρασκευῆς 9 Ἰανουαρίου 1925, βρίσκω τὸ τί μοῦ εἶχε πῆ στὸ διάστημα τῆς νεκροτομῆς ἐκείνης ὁ σεβαστός μου φίλος μακαρίτης Γεωργιάδης.

—Ἀσφαλῶς πρόκειται γιὰ ἔγκλημα πρωτοφανές, περίεργο καὶ μυστηριῶδες. Ἕνα ἔγκλημα Εὐρωπαϊκό, τελείως ἀσυνήθιστο γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Κύριε Δημοσιογράφε χρέος σου τώρα νὰ μᾶς βοηθήσῃς, ὅπως σὲ βοηθᾶμε. Ἐμπρός, πλήρη περιγραφὴ σ' ὅ,τι βλέπεις, μήπως καὶ βρεθῆ ἀπὸ τὴν περιγραφή σου ποιὸ εἶναι τὸ θῦμα. Ἀλλοιῶς πῶς ν' ἀρχίσουμε; Ἀπὸ ποῦ νὰ ξεκινήσουμε, ἂν δὲν ξέρουμε ποιὸς μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ σκοτωμένος ἢ σφαγμένος καὶ κομματιασμένος;

—Μὰ καὶ σκοτωμένος; τὸν ρώτησα.

—Καὶ γιατὶ ὄχι; Ἔχω κεφάλι ἢ κορμὸ γιὰ νὰ δῶ ἂν τὸν ἔσφαξαν ἢ τὸν ἐπυροβόλησαν γιὰ νὰ σκοτώσουν τὸν μακαρίτη; Ἐγὼ βλέπω ὅτι μὲ μαχαίρι, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὸν ἔκαναν, σκοτωμένο πιά, κομμάτια καὶ τὰ κομμάτια αὐτὰ τὰ πέταξαν στὴ θάλασσα. Καὶ τὸ κεφάλι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἴσως ἀνεγνωρίζετο παρ' ὅλον τὸν καιρὸν ποὺ ἔχει περάσει, σᾶν βαρύτερο ἀπὸ ἴσο ὄγκο ὕδατος, βυθίστηκε. Μὰ ἡ θάλασσα κρατάει καλὰ τὰ μυστικά της. Ἐμπρός, κ.κ. δημοσιογράφοι βοηθῆστε.

Καὶ τὴν ἄλλη μέρα, Παρασκευὴ 9 Ἰανουαρίου 1925, γράφω στὴν «Καθημερινὴ» ὅτι τὸ ἄγνωστο θῦμα εἶναι νέος 18—20 χρόνων ποὺ φοροῦσε ὄχι σκαρπίνι, ἀλλὰ στιβάλι μυτερὸ μονόσολο ἀπὸ καφὲ σκοῦρο δέρμα καὶ κάλτσα μαύρη μὲ μπαγιέττα. Τὸ παπούτσι, πρᾶγμα παράξενο, στὴ σόλα του καὶ κάτω ἀπὸ τὴν πίσω ἄκρη τοῦ τακουνιοῦ εἶχε σκαλισμένο τὸν ἀριθμὸ 3839, πρᾶγμα ποὺ δὲν συνηθίζετο στὴν Ἀθήνα, καὶ τὸ τακοῦνι εἶχε καρφωθῆ μὲ πέντε καρφιὰ «ἡμιπεταλοειδῆ». Σᾶν μισοφέγγαρο κλειστὸ δηλαδὴ ποὺ τέτοια κουμπιὰ δὲν τὰ χρησιμοποιοῦσαν ἕως τότε στὴν Ἀθήνα οἱ παπουτσῆδες. Τέλος ὅτι ἡ ἐπιδερμὶς τοῦ μακαρίτου ἔπρεπε νὰ ἦταν ἐξαιρετικὰ λευκὴ καὶ ὅτι ἐπάνω στὸ δεξὶ χέρι καὶ στὸ ἀριστερὸ μηρὸ καὶ στὰ ἐλάχιστα ὑπολείμματα τοῦ κορμιοῦ ὑπῆρχαν περισσότερες ἀπὸ σαράντα τομὲς μὲ μαχαίρι, πρᾶγμα ποὺ ἀπεδείκνυεν ὅτι ὁ δολοφόνος ἢ οἱ δολοφόνοι, ἄγνωστοι ὅπως καὶ τὸ θῦμα, ἦσαν πολὺ ἀτζαμῆδες γιὰ τὸν τεμαχισμὸ τοῦ πτώματος, ποὺ βιάζονταν νὰ τελειώσουν, γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὰ κομμάτια του.

Αὐτὰ ἔγραψα καὶ τὴν ἴδια νύχτα τῆς Παρασκευῆς 9 Ἰανουαρίου, μόλις δηλαδὴ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ «Ἡ Ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Κανένας ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ F.B.I. δὲν προσέρχεται στὸ γραφεῖο τὸ πρωὶ καὶ νὰ ἀπορῇ λέγοντας: «Τί θὰ κάνω σήμερα;». Γνωρίζει ἐκ τῶν προτέρων τὶ θὰ κάνῃ, γιατὶ ἡ ἐργασία του εἶναι καταστρωμένη σὲ πλάνο ἀπὸ τὸ προηγούμενο βράδυ. Ἐὰν ἡ προεργασία δὲν ἔχῃ γίνει ἀπὸ τὴν προηγούμενη, τότε θὰ πρέπει νὰ προσέλθῃ ἐνωρίτερα στὸ γραφεῖο γιὰ νὰ τὴν ἑτοιμάσῃ. Τὸ ἐκ τῶν προτέρων καθωρισμένο σχέδιο ἐργασίας γνωστοποιεῖται κατὰ τὶς προφορικὲς ἀναφορὲς τῶν ὑπαλλήλων.

Τὴν παραμονὴ τῆς ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς τῆς ἀναφορᾶς του, ὁ ὑπάλληλος θὰ τὸ γνωστοποιήσῃ στὸν προϊστάμενο τῆς ὑπηρεσίας στενογράφων, θὰ τὸν ρωτήσῃ πότε θὰ μπορέσῃ νὰ ὑπαγορεύσῃ τὴν ἀναφορά του καὶ θὰ τοῦ πῇ πόση ὥρα θὰ διαρκέσῃ περίπου. Πρέπει νὰ ἔχῃ ἐπεξεργασθῇ ἐκ τῶν προτέρων τὴν ἀναφορά του κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε, ὅταν φθάσῃ ὁ στενοδακτυλογράφος, νὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως τὴν ὑπαγόρευσι.

Μ' αὐτὸ τὸ σύστημα τὸ F.B.I. δίδει στοὺς στενογράφους ἐκεῖνο ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ ἀποκαλέσῃ «εὐκαιρία κριτικῆς». Κατὰ ἐνδιάμεσα χρονικὰ διαστήματα ζητεῖται ἀπὸ τὸν στενογράφο νὰ σημειώσῃ, ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἔχῃ προετοιμάσει κατάλληλα τὴν ἀναφορά του, ἐὰν ἡ ὑπαγόρευσις εἶναι γρήγορη ἢ ἀργή, καὶ τὶ μπορεῖ νὰ γίνῃ γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ βελτίωσις στὴν τεχνικὴ τῆς ὑπαγορεύσεως.

Ὅταν τελειώσῃ ἡ ὑπαγόρευσις, οἱ ἀναφορὲς τοῦ ὑπαλλήλου ἐλέγχονται, σχολιάζονται καὶ θεωροῦνται ἀπὸ ἕνα ἐπιθεωρητή, ὁ ὁποῖος τὶς ὑπογράφει καὶ τὶς ὑποβάλει στὸ Ἀρχηγεῖο στὴν Οὐάσιγκτων.

Γιὰ τὸν ὑπάλληλο τοῦ F.B.I. δὲν ὑπάρχει καθωρισμένος χρόνος ἐργασίας, γιατὶ οἱ ἀνατρεπτικοὶ καὶ οἱ ἐγκληματίαι ἐργάζονται ὁλόκληρο τὸ εἰκοσιτετράωρο. Ὁ ὑπάλληλος δὲν εἶναι κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του, ὅσον ἀφορᾶ τὸν ἐλεύθερόν του χρόνον, γιατὶ πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ἕτοιμος νὰ μεταβῇ ὅπου τὸν διατάξουν καὶ ὁποιαδήποτε ὥρα. Ἐργάζεται πάντοτε πέραν τοῦ κανονικοῦ. Κατὰ τὸ ἔτος 1956 κάθε εἰδικὸς ὑπάλληλος ἐπραγματοποίησε πλέον τῶν δύο ὡρῶν ἡμερησίως ὑπερωρίες. Οἱ ὑπάλληλοι ἔλαβαν 5.000.000 δολλάρια γιὰ ὑπερωρίες. «Ἕνα πρᾶγμα εἶναι βέβαιο» ἐδήλωσεν ἕνας ἀξιωματικὸς τοῦ F.B.I. «Σκοπεύουμε νὰ δώσουμε κάποια ἀξία στὸ ἄτομο γιὰ τὰ χρήματά του. Ζητοῦμε τίμια ἐργασία καὶ μάλιστα λίγο περισσότερο».

Ἡ ἀπαίτησις αὐτοῦ τοῦ «λίγο περισσότερο» ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους προεκάλεσε κάποια σχόλια μερικὲς φορές, ἀλλὰ τὸ F.B.I. εἶναι πεπεισμένο ὅτι ἡ πολιτικὴ ποὺ ἐφαρμόζει γιὰ τὸ προσωπικό του, προσφέρει πράγματι περισσότερη ἀσφάλεια, ἀπό-

---

ἔφθασε στὴ Θεσσαλονίκη μὲ τὴν ταχεῖα τότε ἡ «Καθημερινὴ» καὶ οἱ ἄλλες Ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες μὲ τὴν πάρα πάνω περιγραφὴ καὶ μὲ τὶς λεπτομέρειες γιὰ τὸ καφὲ στιβάλι μὲ τὸν ἀριθμὸ 3893 καὶ τὰ πέντε καρφιὰ-μισοφέγγαρα στὸ τακούνι, ἦλθεν ἡ ἀπάντησις: Τὸ παπούτσι αὐτὸ ἦταν τοῦ ἐξαφανισθέντος τὴν 1η Νοεμβρίου ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη Ζὰκ Κάστρο. Ὁ 18χρονος Ἑβραῖος λογιστὴς τοῦ χρυσοχοείου Μπουρλᾶ, ὁ ἐμπεσὼν σὲ παγίδα καὶ κλοιὸν στὸν Βόλο ἦταν θῦμα φοβεροῦ ἐγκλήματος. Καὶ τὸ πτῶμα του εἶχε διαμελισθῇ μετὰ τὴν δολοφονία.

(Συνεχίζεται)

λαυσι, προσωπικὴ ἱκανοποίησι καὶ συναίσθησι τῶν προσόντων τοῦ ὑπαλλήλου, ἀπὸ κάθε ἄλλη κρατικὴ ὑπηρεσία.

Δὲν ὑπάρχει πρόβλημα προσελεύσεως καὶ κατατάξεως ὑπαλλήλων. Ἀπ' ὅλα τὰ μέρη καὶ ἀπ' ὅλες τὶς περιοχὲς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καταφθάνει ἕνας χείμαρρος αἰτήσεων ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἔχουν διαβάσει γιὰ τὸ F.B.I. ἢ ἔχουν ἐπηρεασθῆ ἀπὸ τὸν κινηματογράφο, τὴν τηλεόρασι, τὸ ραδιόφωνο ἢ ἀπὸ τὶς ἀφηγήσεις φίλων τους. Πολλοὶ ὑποψήφιοι συνιστῶνται ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ἤδη ἐργάζονται στὸ F.B.I. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις πατέρας καὶ γυιός, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές, μητέρες καὶ θυγατέρες εἶναι ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. Ἀκόμα καὶ ἔγγονοι πρώην ὑπαλλήλων κατατάσσονται στὸ σῶμα. Ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ὑπαλλήλους τοῦ F.B.I. ἦταν ὁ Ἔντουαρντ Μπρέναν, ποὺ ὑπηρέτησε ἀπὸ τὸ 1908 μέχρι τὸ 1925. Ὁ γυιὸς τοῦ Μπρέναν, ὁ Τζών, κατατάχθηκε στὸ Γραφεῖο Ἐρευνῶν τὸ 1929, καὶ τώρα ὁ νεαρὸς Ἔντουαρντ Μπρέναν, ὁ τρίτος τῆς γενεᾶς τῶν Μπρέναν, ὑπηρετεῖ ὡς εἰδικὸς ὑπάλληλος τοῦ F.B.I.

Τοὺς εἰδικοὺς ὑπαλλήλους τοὺς πλησιάζουν, σὲ κάθε πόλι ποὺ ἐπισκέπτονται, οἱ μαθηταὶ τῶν γυμνασίων καὶ τῶν κολλεγίων, ποὺ ἐνδιαφέρονται νὰ σταδιοδρομήσουν στὸ F.B.I. καὶ ζητοῦν πληροφορίες. Καὶ οἱ ἐπιστολὲς φθάνουν κατὰ χιλιάδες στὸ Ἀρχηγεῖο ποὺ ρωτοῦν καὶ θέλουν νὰ μάθουν τί πρέπει νὰ κάμουν γιὰ νὰ ἀποκτήσουν τὰ προσόντα ποὺ ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν πρόσληψί τους στὸ F.B.I.

Μερικοὶ κριτικοὶ ἔχουν ἀποκαλέσει τὸ σύστημα προσλήψεως ὑπαλλήλων τοῦ F.B.I. ὡς ἕνα παράδειγμα «πατριαρχικότητος». Τὸ F.B.I. θεωρεῖ τὸ σύστημά του αὐτὸ ὡς τὸ καλύτερο καὶ τὸ πλέον σύγχρονον, ἐν σχέσει μὲ τὸ σύστημα ἄλλων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν. Τὸ καλύτερο πρᾶγμα, ἴσως εἶναι νὰ κρίνη ὁ ἀναγνώστης ἀπὸ τὴν ὑποθετικὴ περίπτωσι τῆς Μαίρης Σμίθ, ποὺ ἔφθασε στὴν Οὐάσιγκτων γιὰ νὰ καταταγῆ στὸ F.B.I. ἐλαφρὰ συγχυσμένη καὶ λίγο φοβισμένη. Ἡ περίπτωσις τῆς Μαίρης δὲν εἶναι ἀσυνήθης ἀπὸ οἱασδήποτε πλευρᾶς.

Ἡ Μαίρη εἶχε τὸν ἀριθμὸ τηλεφώνου τοῦ F.B.I. στὴν τσάντα της καὶ κάλεσε τὸ τμῆμα προσωπικοῦ. Τὴν ἐκάλεσαν ἀμέσως στὴν πτέρυγα τοῦ F.B.I. Μιὰ ὑπάλληλος τοῦ τμήματος στεγάσεως τὴν ἐβοήθησε νὰ βρῆ δωμάτιο σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ἐγκεκριμένες πολυκατοικίες μαζὶ μὲ μιὰ ἄλλη ὑπάλληλο τοῦ F.B.I. γιὰ νὰ μοιρασθοῦν τὰ ἔξοδα τοῦ ἐνοικίου. «Ἐὰν ὑπάρχη κάτι ποὺ σᾶς στενοχωρεῖ ἢ ὅ,τι δήποτε ἄλλο ποὺ μποροῦσε νὰ σᾶς βοηθήσουμε», εἶπαν στὴ Μαίρη, «θὰ μᾶς πάρετε στὸ τηλέφωνο ἀμέσως. Κάποιος θὰ βρίσκεται στὸ γραφεῖο ἐδῶ ὁλόκληρο τὸ εἰκοσιτετράωρο».

Τὴν ἑπομένη Δευτέρα ἡ Μαίρη ἀνέλαβεν ἐργασία καὶ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἦταν τόσο πολυάσχολη, ὥστε νὰ μὴν αἰσθάνεται μοναξιὰ ἢ φόβο. Τὶς δύο πρῶτες ἡμέρες παρηκολούθησε διαλέξεις προσανατολισμοῦ καὶ ἔμαθε γιὰ τὶς εὐθῦνες τοῦ F.B.I. στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου καὶ τὴν ἐθνικὴ ἀσφάλεια. Τῆς εἶπαν τί ἔπρεπε νὰ κάμη ἐκ μέρους της στὴν ἐργασία της, ποῦ μποροῦσε νὰ βρῆ καλὰ τρόφιμα καὶ σὲ λογικὲς τιμές. Ποῦ ὑπῆρχε ἐκκλησία στὴ συνοικία της καὶ ποῦ θὰ εὕρισκε καλὴ ψυχαγωγία. Ἡ Μαίρη συνήντησε τὴν νοσοκόμο τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ F.B.I. ἡ ὁποία τῆς ἐξήγησε ποίου εἴδους ἰατρικὴ περίθαλψις θὰ τῆς παρέχεται.

Μετὰ τὴν τρίτη ἡμέρα ἡ Μαίρη ἐκλήθη στὸ γραφεῖο τοῦ βοηθοῦ διευθυντοῦ τοῦ τμήματός της. Ἀργότερα τῆς ἀνέλυσαν τοὺς κανονισμοὺς τοῦ γραφείου, τὶς ὧρες ἀναπαύσεως, τὶς ὧρες τοῦ φαγητοῦ καὶ πῶς πρέπει νὰ φροντίζη γιὰ τὴ περιουσία τοῦ δημοσίου, τὰ ἐφόδια καὶ τὴν ἀσφάλεια.

Τὶς πρῶτες ἡμέρες, ἕνα ἀπὸ τὰ κορίτσια ποὺ ἐργαζόταν μαζὶ μὲ τὴ Μαίρη, ἐγευμάτισε μαζί της καὶ μετὰ συνήντησαν καὶ ἄλλες ὑπαλλήλους. Τὰ στοιχεῖα τῆς Μαίρης καὶ ὁ τόπος καταγωγῆς της κατεχωρίσθησαν στὸν πίνακα ἀνακοινώσεων καὶ ἔτσι ἄρχισε νὰ συναντᾶ καὶ ἄλλα κορίτσια ποὺ κατάγονταν ἀπὸ τὴν πολιτεία της, καὶ ποὺ τῆς παρεῖχαν τὶς συμβουλές των. Στὸ τέλος τοῦ δεκαημέρου ἡ Μαίρη ἐκλήθη

γιὰ προσωπικὴ ἐξέτασι ἀπὸ τὸν ἐπιθεωρητή, ὁ ὁποῖος τῆς εἶπεν ὅτι ἐπήγαινε πολὺ καλά.

Ὕστερα ἀπὸ ἑξῆντα μέρες ἡ Μαίρη εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ἰδῆ μιὰ ἔγγραφη ἀναφορὰ ποὺ εἶχε συνταχθῆ γιὰ τὴν ἐργασία της—περὶ τῆς ἀποδοτικότητός της. Τῆς εἶπαν πῶς θὰ μποροῦσε νὰ βελτιώσῃ τὴν ἐργασία της σημειώνοντας πρόοδο, τὶς προϋποθέσεις τῆς μελλοντικῆς ἐξελίξεώς της καὶ τὶς εὐθῦνες της. Τῆς εἶπαν σὲ ποιὰ σημεῖα ἦταν ἀδύνατη καὶ πῶς θὰ ἐδιορθώνετο.

Ὕστερα ἀπὸ αὐτά, ἡ Μαίρη ἐλάμβανε μέρος σὲ μιὰ συγκέντρωσι τοῦ τμήματός της ποὺ γίνεται κάθε ἕξη μῆνες, ὅπου ἀνεπτύσσετο ἡ ἀποστολὴ τοῦ τμήματος ὡς ἕνα σύνολον καὶ τὶ ἐσήμαινεν ἡ ἀκολουθητέα τακτικὴ στὴν ἐργασία τους. Ἡ οἰκογένεια τῆς Μαίρης ἐλάμβανεν ἐπιστολὲς ἀπὸ τὸ Γραφεῖο τὸ ὁποῖο τὴν ἐνημέρωνε γιὰ τὴν πρόοδό της καὶ προσκαλοῦσε τοὺς γονεῖς της νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ Γραφεῖο. Ὅταν ἡ Μαίρη ἀρρώστησε γιὰ μερικὲς ἡμέρες, τὸ Γραφεῖο ἐνημέρωνε τὴν οἰκογένειά της καὶ ἡ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία παρακολουθοῦσε συνεχῶς τὴν κατάστασί της καὶ τῆς παρεῖχε τὶς δέουσες φροντίδες.

Ἡ Μαίρη Σμὶθ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς 8.000 περίπου διοικητικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ F.B.I. καὶ ἡ κάθε μιὰ ἀπὸ αὐτὲς τυγχάνει τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως καὶ βοηθείας.

Τὸ F.B.I. ἔχει υἱοθετήσει τὸ σύστημα ἀμίλλης καὶ βρίσκει τὸν τρόπο νὰ παρακινῆ τὸν ὑπάλληλο νὰ χρησιμοποιῆ τὶς ἰδέες του πρὸς βελτίωσι τῶν ἱκανοτήτων του, κερδίζοντας ἔτσι περισσότερα μὲ τὴν ἀνταμοιβὴ τῶν ἐξαιρετικῶν ὑπηρεσιῶν—ὅπως στὴν περίπτωσι κατὰ τὴν ὁποίαν ἕνας εἰδικὸς ὑπάλληλος περιφρόνησε τὶς σφαῖρες ἑνὸς ἐνόπλου κακοποιοῦ καὶ ἔσπευσε νὰ βοηθήσῃ ἕνα ἀστυνομικὸ στὴν καταδίωξί του. Ἡ ἀμοιβή του ἦταν 500 δολλάρια. Κατὰ τὸ 1956 ἀπενεμήθησαν 486 ὑλικὲς ἀμοιβές, συνολικῆς ἀξίας 77.005 δολλαρίων στοὺς ὑπαλλήλους τοῦ F.B.I. γιὰ ἐξαίρετες πράξεις τους. Τὸ F.B.I. εἶχε καθιερώσει τὴν ἀπονομὴν ὑλικῶν ἀμοιβῶν μερικὰ χρόνια πρὶν ἡ ὁμοσπονδιακὴ κυβέρνησις υἱοθετήσῃ τὸ σύστημα τοῦτο.

Ἕνα ἐπαγγελματικὸ περιοδικό, ποὺ ἔχει τὸν τίτλο «Ἰνβεστιγκέητορ», εἶναι ἕνα εἶδος δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὴ δρᾶσι τοῦ F.B.I. γύρω στὰ σπόρ, στὰ κοινωνικὰ θέματα, τὶς προαγωγὲς καὶ ὑλικὲς ἀμοιβές. Καὶ ὁ ὀργανισμὸς ψυχαγωγίας τοῦ F.B.I. προάγει τὶς ἐξωϋπηρεσιακὲς σχέσεις τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὀργανώνει χορούς, ἐκδρομές, ἀγῶνες, ἀθλητικὲς ἐπιδείξεις κλπ. Ὑπάρχουν διάφορες λέσχες ποὺ ἀνήκουν στὸν ὀργανισμὸ ψυχαγωγίας τοῦ F.B.I. Πάνω ἀπὸ 13.000 ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου εἶναι μέλη τοῦ ὀργανισμοῦ, πληρώνοντες 1,5 δολλάριο τὸ χρόνο ὡς συνδρομή.

Μιὰ πλευρὰ τοῦ F.B.I., ποὺ εἶναι ἄγνωστη στοὺς ἐκτὸς τοῦ σώματος, εἶναι ἡ καλωσύνη καὶ ἡ ἀλληλεγγύη μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων, ὅταν ἕνα μέλος τῆς οἰκογενείας ἑνὸς ὑπαλλήλου βρεθῆ σὲ δύσκολη θέσι. Πρὸ καιροῦ ἕνας εἰδικὸς ὑπάλληλος—ἔγγαμος καὶ πατέρας δύο παιδιῶν—ἐπλήγη ἀπὸ πολιομυελίτιδα. Πρὸ τῆς σοβαρωτάτης καταστάσεώς του, συγκεντρώθησαν οἱ γυναῖκες τῶν ἄλλων συναδέλφων του καὶ συνεφώνησαν ἀπὸ κοινοῦ νὰ βοηθήσουν μὲ ὅλα τὰ μέσα τὴν σύζυγο τοῦ ἀρρώστου στὴν συντήρησι τοῦ σπιτιοῦ της καὶ τὴν φροντίδα τῶν παιδιῶν της. Στὸ νοσοκομεῖο ὅπου βρισκόταν ὁ ἄρρωστος ἔστειλαν μιὰ συσκευὴ τηλεοράσεως καὶ οἱ νοσοκόμες τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ F.B.I. παρακολουθοῦσαν καθημερινῶς τὴν κατάστασι τοῦ ἀσθενοῦς. Στὸ θάλαμό του ἐγκαταστάθηκε ἀπὸ τοὺς συναδέλφους του μιὰ κλιματιστικὴ συσκευή.

Ἕνας ὑπάλληλος ἐπεσκέφθηκε τὸ νοσοκομεῖο καὶ ἐπέστρεψε στὸ Ἀρχηγεῖο μὲ τὴν ἀναφορὰ ὅτι ὁ ἀσθενὴς ἄρχισε νὰ στεναχωρῆται γιὰ τὴν ὑπηρεσία του. Τότε τὸν ἐπεσκέφθηκε ὁ Χοῦβερ καὶ τοῦ εἶπε: «Πάντοτε θὰ βρίσκεται μιὰ θέσι γιὰ σένα. Νὰ μὴ στεναχωριέσαι γιὰ δουλειά. Νὰ γίνῃς μόνο καλά».

Τελικὰ ὁ ὑπάλληλος ἐξήντλησε ὅλο τὸ χρόνο κανονικῆς καὶ ἀναρρωτικῆς ἀδείας ποὺ ἐδικαιοῦτο. Ἡ μισθοδοσία του ἐσταμάτησε, τεθεὶς σὲ διαθεσιμότητα. Οἱ φίλοι καὶ συνάδελφοί του ἐσκέφθηκαν τότε ὅτι, ἂν κάθε ὑπάλληλος ποὺ ὑπηρετοῦσε στὸ Ἀρχηγεῖο ἔδιδεν ἑξῆντα σέντς κάθε φορὰ ποὺ ἐπληρώνετο, ἡ μισθοδοσία τοῦ ἀσθενοῦς θὰ συνεχιζόταν. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε τὸ σχέδιο αὐτὸ καὶ σὲ κάθε τμῆμα ἐτοποθετήθηκαν εἰδικὰ κιβωτίδια κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς μισθοδοσίας. Δὲν ἐσημειώνετο ποιὸς ἔδιδε καὶ πόσα. Ὁ ἄρρωστος ὑπάλληλος ὅμως ἐσυνέχιζε νὰ λαμβάνῃ τὸν μισθό του.

Τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς ἀλληλεγγύης δὲν εἶναι κάτι τὸ νέο μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ F.B.I. Ἐπὶ 30 χρόνια τὸ ἀρχεῖο του εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ τέτοιες περιπτώσεις. "Οταν ἕνας ὑπάλληλος φονευθῇ ἢ ἀποθάνῃ ἐν ὑπηρεσίᾳ, τότε ἡ χήρα τοῦ ὑπαλλήλου, ἐὰν εἶναι ἱκανή, γνωρίζει ὅτι πάντοτε θὰ βρῇ μιὰ ἐργασία στὶς τάξεις τοῦ F.B.I. ἢ ὅτι τὰ παιδιά της θὰ πιάσουν ἐργασία. "Οταν ἐσκοτώθηκε ὁ εἰδικὸς ὑπάλληλος Κάρτερ Μπάουμ ἀπὸ τὸν κακοποιὸ «Νέλσον» τὸ 1934, στὴ Σπάϊντερ Λέηκ τῆς Γουϊσκονσιν, ἦταν 29 ἐτῶν καὶ πατέρας δυὸ παιδιῶν. Ἡ χήρα τοῦ Μπάουμ ἐδέχθηκε τὴν προσφορὰ τοῦ Χοῦβερ καὶ ἀνέλαβεν ἐργασία στὸ F.B.I., ὅπου παρέμεινε μέχρι τὸ 1944, ὁπότε ὑπέβαλε αἴτησι παραιτήσεως, ἡ ὁποία καὶ ἐνεκρίθη.

"Οταν ὁ Σὰμ Κώλεϋ ἐτραυματίσθηκε θανάσιμα στὴ συμπλοκὴ μὲ τὸν «Νέλσον», ἡ κυρία Κώλεϋ ἀνέλαβεν ἐργασία στὸ F.B.I. καὶ παρέμεινε στὸ Γραφεῖο μέχρι τὸ 1948, ὅτε ἐζήτησε νὰ παραιτηθῇ, γιατὶ ἤθελε νὰ διαθέτῃ περισσότερο χρόνο μαζὶ μὲ τὰ παιδιά της.

Παρὰ τὴν ὑγιᾶ σωματικὴ διάπλασι τοῦ συνόλου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ F.B.I., ὑπάρχουν ἐπίσης καὶ πολλὰ ἀνάπηρα ἄτομα ποὺ ἔχουν βρῇ μόνιμη ἐργασία στὸ Γραφεῖο, δείχνοντας ἀποφασιστικότητα νὰ ὑπερνικήσουν τὶς σωματικὲς ἀτέλειές τους.

Διαλέγουμε στὴν τύχη τὴν περίπτωσι τῆς Τζέην Χ. "Οταν ἀκόμη ἦταν παιδὶ καὶ ζοῦσε στὸ Μισισιπῆ, ἡ Τζέην εἶχε σπάσει τὸ ἀριστερό της χέρι, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τῆς τὸ κόψουν ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὸν ἀγκῶνα. Τὸ κοριτσάκι ἀρνήθηκε νὰ καταδικάσῃ τὸν ἑαυτό του λόγω τοῦ ἀτυχήματός του. Πῆγε στὸ γυμνάσιο καὶ ἔγινε ἡ καλύτερη δακτυλογράφος τῆς τάξεώς της. Ἡ ἐξαιρετικὴ ἱκανότης τοῦ κοριτσιοῦ αὐτοῦ προεξένησε μεγάλη ἐντύπωσι σ' ἕνα εἰδικὸ ὑπάλληλο τοῦ F.B.I. καὶ τῆς συνέστησε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὰ γραφεῖα τοῦ Ἀρχηγείου, ὅταν ἡ τάξις της θὰ ἐπήγαινε τὴν ἄνοιξι ἐκδρομὴ στὴν Οὐάσιγκτων. Ἡ Τζέην πράγματι ἐπεσκέφθη τὰ γραφεῖα τοῦ F.B.I. καὶ ἐζήτησε ἐργασία. Ἐσήκωσε ψηλὰ τὸ κεφάλι της καὶ εἶπε: «Μπορῶ νὰ κάνω ὅ,τι δήποτε μπορεῖ νὰ κάνῃ καὶ ἕνας ἄλλος».

"Οταν ἐτελείωσε τὸ γυμνάσιο ἡ Τζέην προσελήφθη στὴν ὑπηρεσία. Παρ' ὅλον ὅτι ἔγραφε μόνο μὲ τὸ ἕνα χέρι, ἦταν ἡ καλύτερη δακτυλογράφος τοῦ τμήματός της καὶ προήγετο κανονικά. Ἡ ἱστορία της εἶχε καὶ τὸ εὐτυχὲς τέλος. Ἡ Τζέην βρῆκε στὸ νέο περιβάλλον τὸν νέο ποὺ τὴν ἔκαμε σύζυγό του.

(Συνεχίζεται)

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Παρ' ὅλην τὴν ἀπογοήτευσιν πού προκαλεῖ εἰς ὡρισμένα σημεῖα τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ κ. Ρέυμοντ Μιλλέτ, θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ἡ 'Ιταλικὴ 'Αστυνομία καὶ ἡ 'Ιντερπὸλ ἐν συνεργασία θὰ θέσουν τέρμα εἰς τὴν φοβερὰν ἐγκληματικὴν ὀργάνωσιν αὐτὴν τὴν φοράν. Ἡ ὅτι θὰ καταφέρουν τὰ πλήγματα ἐκεῖνα πού, ἐν συνδυασμῷ μὲ ἄλλα κοινωνικὰ μέτρα κατὰ τὸ ἄμεσον μέλλον, θὰ ὁδηγήσουν τὴν Μαφίαν εἰς ἀναγκαστικὴν αὐτοδιάλυσίν της. Τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα εἶναι ἀρκούντως ἐνθαρρυντικὰ πρὸς τοῦτο, ἀφοῦ 1.000 περίπου ἄτομα ἔχουν συλληφθῆ μέχρι τοῦ 'Οκτωβρίου 1963, ἀφοῦ ἐπικίνδυνοι παράγοντες ἀναζητοῦνται εἰς Γαλλίαν, Γερμανίαν καὶ Βόρειον 'Αφρικὴν καὶ εἰδικώτερον 23 ἡγετικὰ στελέχη καταζητοῦνται εἰς τὴν 'Αργεντινήν. Πλὴν τούτων, τηλεγράφημα τῆς 11ης Σεπτεμβρίου 1963 ὁμιλεῖ περὶ ὡρισμένων μέτρων πού ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν Μαφίαν φέρεται νὰ προτείνῃ. «'Ως ἐγνώσθη ἐκ λίαν θετικῶν πηγῶν», λέγει τὸ τηλεγράφημα, «ἰταλικὴ » κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ μελετῶσα τὸ πρόβλημα τῆς Μαφίας... ἐπρότεινε χθὲς » τὴν νύκτα ὅπως αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ θέτουν ὑπὸ κράτησιν ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν » διάστημα τοὺς ὑπόπτους εἰς τὰς περιοχὰς τῆς δυτικῆς Σικελίας, ὅπου δρᾶ ἡ παρά- » νομος αὐτὴ τρομοκρατικὴ ὀργάνωσις. Ἡ ἐν λόγω κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπρό- » τεινεν ἐπίσης τὴν ἐπιβολὴν περιορισμῶν εἰς τὴν ἔκδοσιν ἀδειῶν ὁπλοφορίας καὶ τὸν » αὐστηρὸν ἔλεγχον εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν κατοχὴν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν. 'Εξ ἄλλου, ἐγνώ- » σθη ὅτι πλέον τῶν 200 ὕποπτα ἄτομα, ὡς ἀποτελοῦντα μέλη τῆς Μαφίας, πρόκειται » νὰ προσαχθοῦν ἐντὸς τῶν προσεχῶν δύο μηνῶν ἐνώπιον εἰδικῆς δικαστικῆς ἐπι- » τροπῆς πού ἑδρεύει εἰς τὸ Παλέρμον τῆς Σικελίας. Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ θὰ ἀπο- » φασίσῃ κατὰ πόσον τὰ ἄτομα αὐτὰ θὰ ἐκτοπισθοῦν ἢ θὰ ἀποσταλοῦν εἰς τόπους » ἀναγκαστικῆς παραμονῆς».

Τὴν ἀπόφασιν ὅλων τῶν ἰταλικῶν παραγόντων ὅπως τεθῇ τέρμα εἰς τὴν μάστιγα τῆς τρομοκρατικῆς αὐτῆς ὀργανώσεως, φανερώνει καὶ μία ἀνατροπὴ ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως τοῦ κακουργιοδικείου ὑπὸ τοῦ ἐφετείου Μεσσήνης. 'Εξεδικάσθη κατ' ἔφεσιν, τὸ 1963, μία ὑπόθεσις συμμετοχῆς μοναχῶν εἰς ἐκβιάσεις κατ' ἐπιταγὴν τῆς Μαφίας καὶ οἱ μοναχοὶ κατεδικάσθησαν εἰς ποινὰς πολυετοῦς φυλακίσεως. 'Ιδοὺ τὸ σχετικὸν τηλεγράφημα τοῦ Αὐγούστου 1963[1], τὸ ὁποῖον ὅμως ἀφήνει καὶ πολλὴν θολότητα εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν διείσδυσιν τῆς Μαφίας εἰς πολλοὺς τομεῖς τῆς Πολιτείας:

«'Απὸ μακροῦ διατυποῦται ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι τόσον οἱ προσκείμενοι εἰς τὴν » ἐκκλησίαν ὅσον καὶ οἱ ἄλλοι συντηρητικοὶ πολιτικοὶ προθύμως ὑποτάσσονται εἰς » τὴν προστασίαν τοῦ μυστικοῦ δικτύου τῆς Μαφίας. Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα

1. 'Εδημοσιεύθη εἰς τὴν «Καθημερινὴν» τῆς 20-8-1963.

» ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς ἐνισχύθη ἐκ τοῦ γεγονότος—ἔστω καὶ ἀναποδείκτου—ὅτι τὸ » δικαστήριον τῆς Μεσσήνης κατεδίκασε τρεῖς Φαργκισκανοὺς μοναχοὺς εἰς πολυετῆ » φυλάκισιν μὲ τὴν κατηγορίαν ὅτι προέβησαν εἰς ἐκβιάσεις ἀναλόγους μὲ ἐκείνας » ποὺ συνήθως ἀποδίδονται εἰς τὴν Μαφίαν.

«Οἱ μοναχοὶ ἐκεῖνοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ἕνας 84ούτης γέρων, ὡμολό- » γησαν ὅτι ὑπὸ τὸ μυστικὸν τῆς ἐξομολογήσεως προέβησαν κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ » τοῦ 1956 μέχρι τοῦ 1959 εἰς συστηματικὰς ἐκβιάσεις εἰς βάρος πλουσίων γαιο- » κτημόνων τῆς περιοχῆς τοῦ Ματζαρῖνο, ὅπου εὑρίσκεται τὸ μοναστήριόν των, καὶ » τελικῶς εἰς τὸν φόνον τοῦ γαιοκτήμονος Ἄντζελο Κανάδα, ὁ ὁποῖος ἠρνήθη νὰ » καταβάλῃ τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐκβιάσεως.

«Εἰς τὴν δυτικὴν Σικελίαν, ὅπου δὲν ἔχει φθάσει ἀκόμη ὁ ἐκβιομηχανισμός, » ἡ καταδίκη τῶν μοναχῶν ἐκείνων—καὶ τῶν ἐκ τῶν πολιτῶν συνεργῶν των— » ἐχαιρετίσθη ὡς τὸ πρῶτον ἀποφασιστικὸν πλῆγμα ἐναντίον τῆς ἐγκληματικῆς » ἐκείνης ὀργανώσεως, ἡ ὁποία ἀπὸ τόσων ἐτῶν παρεμποδίζει κάθε κοινωνικὴν » καὶ οἰκονομικὴν πρόοδον εἰς τὴν περιοχὴν ἐκείνην.

«Κατὰ τὴν ἀρχικὴν δίκην ποὺ ἔγινε τὸ παρελθὸν ἔτος—ἡ πρό τινων ἑβδομά- » δων γενομένη ἐξεδικάσθη κατ' ἔφεσιν τῆς ἀρχικῆς ἀποφάσεως ἡ ὁποία ὑπῆρξεν » ἀθωωτικὴ διὰ τοὺς κατηγορουμένους ἱερωμένους—οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἰσχυρίσθη- » σαν ὅτι ἁπλῶς ἐξετέλουν χρέη μεσαζόντων, ὑπακούοντες εἰς τὰς ἐπιταγὰς μιᾶς » μυστικῆς ὀργανώσεως τῆς Μαφίας. Συνεπεία τούτου ἠθωώθησαν διότι ἐνήργησαν » κατόπιν πιέσεων τῶν ἐγκληματιῶν. Μόνον τρεῖς χωρικοί, ποὺ εἶχαν κατηγορηθῆ » ὡς συνεργοί, κατεδικάσθησαν εἰς ποινὰς πολυετοῦς φυλακίσεως.

«Ἐπηκολούθησεν ὅμως ἐξέγερσις τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ » ἐκήρυξε πεπλανημένην τὴν ἐτυμηγορίαν τῶν ἐνόρκων καὶ παρέπεμψε τὴν δίκην » νὰ ἐκδικασθῆ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου τῆς δυτικῆς Σικελίας. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν » εἶχεν ἐμπλακῆ, χωρὶς νὰ τύχῃ τῆς ἀπαιτουμένης ἐξηγήσεως, ὁ κηπουρὸς τῆς μονῆς, » ὁ ὁποῖος εἶχεν αὐτοκτονήσει, μὲ κατηγορίας ζωοκλοπῆς, ἐμπρησμοῦ καὶ δι' ἀπό- » πειραν φόνου ἐναντίον χωροφύλακος, καθὼς καὶ διὰ προμήθειαν πιστολίων ὑπὸ τῶν » μοναχῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας τῆς ἐφέσεως ὁ δημόσιος κατήγορος » συνώψισε τὴν ὑπόθεσιν δι' ἀγορεύσεως ἡ ὁποία διήρκεσεν ἐπὶ 16 ὥρας. Κατ' αὐτὴν » ἡ κατηγοροῦσα ἀρχὴ ἐπέμενεν ἐπὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῶν μοναχῶν ὡς αὐτουρ- » γῶν τῶν ἐκβιάσεων καὶ ἐπέδειξεν ἐπιστολὴν τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων πατρὸς » Καρμήλου, διὰ τῆς ὁποίας οὗτος ἐκφράζει τὴν «ἱκανοποίησίν του» διὰ τὴν «αὐτο- » κτονίαν» τοῦ κηπουροῦ τῆς μονῆς.

«Κατόπιν συσκέψεως ἡ ὁποία διήρκεσεν ἐπὶ 12 ὥρας, οἱ ἔνορκοι ἐπέβαλαν εἰς » τοὺς κατηγορουμένους ἱερωμένους τὴν προαναφερθεῖσαν ποινήν. Οἱ ἀριστεροὶ κύ- » κλοι τῆς Σικελίας πανηγυρίζουν ἰσχυριζόμενοι ὅτι ἀπεδόθη ἐπὶ τέλους δικαιοσύνη. » Ὅμως ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς ὑπηρεσίας Ἐγγειοβελτιωτικῶν Ἔργων τῆς Σικελίας, » Μικέλε Πανταλεόνε, εἰς πρόσφατον βιβλίον του ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Μαφία καὶ ἡ » Πολιτική», βεβαιεῖ ὅτι ἡ Δικαιοσύνη, ὅσον ἀφορᾷ τὴν θρυλουμένην συνεργασίαν » τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν Μαφίαν, ἔχει ἀνάγκην πολλῶν ἀκόμη διαφωτίσεων.

«Ὁ Πανταλεόνε ἀνετράφη εἰς μίαν οἰκογένειαν προσκειμένην εἰς τὴν Μα- » φίαν, καὶ ἀναφέρει πὼς πολλαὶ οἰκογένειαι ἡγετῶν τῆς Μαφίας ἐνέταξαν μέλη » των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας διὰ νὰ προσδώσουν κάποιαν ἐπίφασιν σε- » βασμοῦ εἰς τὰς πράξεις των. Ἀναφέρει δὲ τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν τοῦ θα- » νάτου τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Μαφίας, Βιτζίνι, τὸ 1954, εἰς τὸν ὁποῖον αἱ ἐκκλησιαστικαὶ » ἀρχαὶ ἐπεφύλαξαν μεγαλοπρεπῆ κηδείαν.

«Ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως ἡ Μαφία ὑπεστήριζε πάντοτε τὸ συντηρητικὸν κα- » θεστώς, πρᾶγμα ποὺ ταυτίζεται, ἀπὸ τοῦ 1947, μὲ τὸ διατελέσαν μέχρι πέρυσιν » ἐν τῇ ἐξουσίᾳ Κόμμα τῶν Χριστιανοδημοκρατῶν. Τὸ κόμμα τοῦτο πρόσκειται εἰς

» τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν καὶ οἱ ὀπαδοί του ἀποτελοῦν σημαντικὴν πλειοψηφίαν » εἰς τὴν μεγαλόνησον.

«Ἤδη ὅμως, κατόπιν τοῦ προσφάτου πολλαπλοῦ φόνου ὀκτὼ ἀστυνομικῶν, » συνεπείᾳ βόμβας, εἰς τὸ Παλέρμον, αἱ τοπικαὶ χριστιανοδημοκρατικαὶ ἀρχαὶ ἀπε- » φάσισαν νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν στελεχῶν τοῦ κόμματος, μεταξὺ τῶν » ὁποίων ἡ κοινὴ γνώμη διαβλέπει πολλοὺς ὀπαδοὺς τῆς Μαφίας.

«Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ καρδινάλιος Ἐρνέστο Ρουφφίνι, Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Πα- » λέρμου, εἰς δηλώσεις του γενομένας πρό τινος, εἶπε τὰ ἑξῆς : «Ἐνδέχεται ἐδῶ » εἰς τὴν Σικελίαν νὰ εἴμεθα κάπως ὑπανάπτυκτοι ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑγιεινὰς συνθή- » κας διαβιώσεως, ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὴν ἐγκληματικότητα καὶ τὴν πενίαν δὲν εὑρι- » σκόμεθα εἰς κατωτέραν μοῖραν ἀπὸ ἄλλας περιοχὰς τῆς χώρας, καὶ ἡ ἠθικὴ διά- » βρωσις ὑφίσταται εἰς πολὺ ἀνώτερον βαθμὸν εἰς τὰ βόρεια διαμερίσματα τῆς » χώρας ».

***

Ἄλλα τηλεγραφήματα ἐξ Ἰταλίας, τὰ τελευταῖα τοῦ 1963, μεταδίδουν ὅτι ἑλικόπτερα χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν Σικελίαν καὶ ἄλλας περιοχὰς πρὸς βοήθειαν τῶν ἀστυνομικῶν δυνάμεων εἰς τὸν ἀγῶνα των κατὰ τῆς Μαφίας. Κατόπιν μάλιστα ἑνὸς νέου «διακανονισμοῦ λογαριασμῶν» μεταξὺ δύο ἀντιπάλων συμμοριῶν, ποὺ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸν θάνατον τριῶν ἀτόμων, αἱ ἀστυνομικαὶ προσπάθειαι ἐνετοπίσχησαν εἰς τὴν περιοχὴν Καρλεόνε. Εἰς αὐτὴν τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν ἐπιστεύθη βασίμως ὅτι κατέφυγαν οἱ φονεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐξετέλεσαν τὸν Φραντζέσκο Πάολο Στρέσσα, ἀρχηγὸν μιᾶς συμμορίας mafiosi καὶ δύο συντρόφους του. Ἐξ ἄλλου, ἕνα σπήλαιον πλῆρες ὅπλων τῶν τρομοκρατῶν ἀνεκάλυψαν οἱ καραμπινιέροι εἰς τὴν ἄνω Ἀδίγγη τοῦ Νοτίου Τυρόλου (Βόρειος Ἰταλία). Εὑρέθησαν ἐκεῖ 800 πολυβόλα, 800 αὐτόματα περίστροφα, μέγας ἀριθμὸς τυφεκίων, κιβώτια μὲ πυρομαχικά, ἐκρηκτικαὶ βόμβαι ἐκ πλαστικῆς ὕλης καὶ διάφοροι προμήθειαι.

Τὸ 1964 ἀνοίγει μὲ πληθώραν πάλιν τηλεγραφημάτων ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν σχετικῶς μὲ τὴν ἑταιρίαν τοῦ σκότους. «Ἡ νοικοκυρὰ Φίνα Μπαττάλια», λέγει ἀνταπόκρισις τοῦ Ἰανουαρίου ἐκ Ρώμης, «ἠσχολεῖτο μὲ τὴν μπουγάδαν της τὴν περα- » σμένην Παρασκευὴν μὲ ἕνα πιστόλι κρυμμένο κάτω ἀπὸ τὴν ποδιάν της, ἐνῷ ἕνο- » πλοι ἄνδρες ἐφρούρουν τὴν θύραν τοῦ μαγειρείου της. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνέ- » συρε τὸ περίστροφον καὶ ἐπυροβόλησεν ἕνα ἄνθρωπον ποὺ τῆς ἐπετέθη μὲ ἕνα στι- » λέττον εἰς τὸ χέρι. Διότι ἡ σινιόρα Μπαττάλια, ποὺ ζῇ εἰς τὸ Παλέρμο τῆς Σικε- » λίας, εἶναι ἕνα θῦμα τῆς Μαφίας. Πράκτορες τῆς Μαφίας ἐφόνευσαν τὸν σύζυγον » καὶ τὸν υἱόν της καὶ ἐκείνη κατέθεσεν ἐναντίον τῶν φονέων, ἐνῷ κατὰ τὸν κανο- » νισμὸν τῆς Μαφίας δὲν πρέπει νὰ ὁμιλῇ κανείς. Ἡ σινιόρα Μπαττάλια ἐδέχθη » ἐπίθεσιν κατὰ τὴν κηδείαν, καὶ τὴν περασμένην Πέμπτην ποὺ ἐπήγαινεν εἰς τὸν » ἀστυνομικὸν σταθμὸν τοῦ Παλέρμο μὲ ἄλλας γυναῖκας συγκεντρωμένας ὄπι- » σθέν της. «Ἐλᾶτε νὰ συλλάβετε τοὺς δολοφόνους», εἶπε. Τρεῖς ἄνδρες συνελή- » φθησαν. Καὶ ἡ Μαφία τῆς ἔχει δώσει ζωὴν τεσσάρων ἡμερῶν... ».

Ἄλλη ἀνταπόκρισις, τοῦ Φεβρουαρίου μόλις αὐτή, δίδει μερικὰς χαρακτηριστικὰς λεπτομερείας ἀπὸ τὴν δρᾶσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 στελέχους τῆς σικελικῆς Μαφίας, παραδοθέντος αὐθορμήτως εἰς τὰς ἀρχάς, ὡς καὶ ἀπὸ τὴν δρᾶσιν ἑνὸς ἄλλου ἐπιλέκτου μέλους, συλληφθέντος τελευταίως. Ἰδού :

«Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 στέλεχος τῆς σικελικῆς Μαφίας εὑρίσκεται πλέον εἰς τὰς φυ- » λακάς. Πρόκειται διὰ τὸν ἡλικίας 71 ἐτῶν Τζιουζέππε Ροῦσσο, κτηματίαν ἐγκα- » τεστημένον εἰς μίαν περιοχὴν βορείως τοῦ Παλέρμου, ὁ ὁποῖος ἐπροτίμησεν, ὡς » γνωστόν, νὰ παραδοθῇ μόνος του εἰς τὰς ἀρχὰς παρὰ νὰ συλληφθῇ εἰς τὰ κτήμα- » τά του. Κλοπαί, δολοφονίαι, ἐκβιασμοὶ καὶ ἄλλαι ἀνάλογοι δραστηριότητες, ἰδοὺ » αἱ ἀσχολίαι του ὡς ἡγέτου τῆς Μαφίας, τῆς πανισχύρου αὐτῆς μυστικῆς ὀργανώ-

» σεως ἡ ὁποία ὑπαγορεύει τὸν νόμον καὶ δεσπόζει τῆς πολιτικῆς, οἰκονομικῆς καὶ » κοινωνικῆς ζωῆς εἰς τὴν Νότιον Σικελίαν.

«Τὸ 1944 παρέχεται ἀμνηστεία καὶ ὁ Ροῦσσο ἀφοσιοῦται εἰς τὴν οἰκογένειαν » καὶ εἰς τὰ κτήματά του. Τὸ 1954 ὅμως κάμνει τὴν ἐμφάνισίν του εἰς τὴν κηδείαν » τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Μαφίας «Δὸν Κάρλο», ὁ ὁποῖος εἶχε δολοφονηθῆ ἀπὸ τὰς σφαίρας » μιᾶς ἀντιπάλου ὁμάδος. Σοβαρὸς καὶ ἀξιοπρεπὴς κατέχει τιμητικὴν θέσιν, πρᾶγμα » τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι εἶναι τώρα αὐτὸς ὁ νέος ἡγέτης τῆς μυστικῆς ὀργα- » νώσεως, ὡς διάδοχος τοῦ «Δὸν Κάρλο». Τὴν 30ὴν Μαρτίου τοῦ 1960 ἕνας ἀστυ- » νομικὸς φονεύεται εἰς τὸ κεντρικώτατον σημεῖον τοῦ Ἀκράγαντος, πόλεως κατ' » ἐξοχὴν μαστιζομένης ὑπὸ τῆς Μαφίας. Ἐν συνεχείᾳ τὸ ἰταλικὸν κοινοβούλιον, » λαμβάνον ὑπ' ὄψιν μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰς δολοφονίας 20 παιδιῶν, ποὺ ἐφονεύ- » θησαν ὑπὸ μελῶν τῆς Μαφίας ἐντὸς διαστήματος τριῶν μόλις ἐτῶν, συνέστησε » κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν ἐρεύνης διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων. Μερικοὶ » ἐκ τῶν συλληφθέντων προέβησαν εἰς ἀποκαλύψεις καὶ ἔτσι τὸ ὄνομα τοῦ Ροῦσσο » ἦλθεν εἰς τὸ προσκήνιον. Πρὸ καιροῦ ὑπεχρεώθη οὗτος νὰ μὴ ἀπομακρύνεται ἄνευ » ἀδείας ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῆς διαμονῆς του, πρᾶγμα ποὺ τὸν ἔκαμε νὰ ἐννοήσῃ ὅτι » ἐπέκειτο ἡ σύλληψίς του. Δι' αὐτὸ καὶ μὴ θέλων νὰ ταπεινωθῆ συλλαμβανόμενος, » ἔκαμεν ὁ ἴδιος τὸ πρῶτον βῆμα καὶ παρεδόθη.

«Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγνώσθη καὶ ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον συνελήφθη ἕνα ἀκόμη » μέλος τῆς Μαφίας, ὁ Πιέτρο Τορρέτα, ὑπεύθυνος τῆς ὀργανώσεως διὰ τὸ Παλέρ- » μον. Οὗτος εἶχε καταφύγει μετὰ τῆς συζύγου του εἰς τὴν οἰκίαν φίλων του, δεδο- » μένου ὅτι ἀπό τινος κατεζητεῖτο. Τὸ καταφύγιόν του εὑρίσκετο πλησίον τῆς » οἰκίας ὅπου διέμενεν ἡ ἀδελφή του, καὶ ἕνας λεπτὸς σπάγγος, χρησιμεύων ὡς σῆμα » κινδύνου, συνέδεε τὰ δύο κτίρια. Οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν εἶχον ἀρχικῶς παρατηρήσει » τὴν λεπτομέρειαν αὐτήν, ὅταν ὅμως ἐπρόσεξαν μὲ ἰδιαιτέραν προσοχὴν τὸν σπάγγον, » δὲν ἤργησαν νὰ τεθοῦν ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ κρυπτομένου καὶ ἐν τέλει νὰ τὸν συλλά- » βουν τὴν ὥραν ποὺ ἐκοιμᾶτο.

«Ὁ Τορρέτα πρὸ 40 ἐτῶν δὲν ἦτο παρὰ ἕνας ἁπλοῦς βοσκός. Ὀλίγον κατ' » ὀλίγον ὅμως ἀνεμίχθη εἰς τὴν Μαφίαν, ὅπου καὶ χάρις εἰς τὸ πεῖσμα, τὴν εὐστρο- » φίαν καὶ τὸν κυνισμόν του, δὲν ἤργησε νὰ διακριθῆ. Περὶ τὸ 1954 ἦτο πλέον κύριος » μιᾶς τεραστίας περιουσίας ἡ ὁποία τοῦ ἐξησφάλιζε τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ὑπο- » ταγὴν τῶν κατοίκων τοῦ Παλέρμου. Εἰς τὸν πίνακα τῶν δραστηριοτήτων του περι- » λαμβάνονται ἡ παράνομος ὁπλοφορία, κλοπαί, ἐκβιασμοί, τέσσαρες ἀνθρωποκτο- » νίαι κλπ. Σημειωτέον ὅτι οὗτος εἶχε φονεύσει τὸν παρελθόντα Ἰούλιον δύο ἀντι- » πάλους του δολοφόνους τῆς Μαφίας εἰς τὸ κεντρικώτατον σημεῖον τοῦ Παλέρμου. » Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συμπλοκῆς εἶχε τραυματισθῆ καὶ ὁ ἴδιος εἰς τὸν μηρὸν » ἀπὸ μίαν σφαῖραν».....

***

Τὰ ὅσα ἐξετέθησαν μέχρι τοῦδε, ἀναφορικῶς μὲ τὴν τελευταίαν δρᾶσιν τῆς Μαφίας εἰς Ἰταλίαν καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν ἀρχῶν κατὰ τοῦ καρκινώματος, πείθουν ὅτι ἡ γείτων χώρα ὀδεύει πρὸς ὁλοσχερῆ ἐξάλειψιν τοῦ μιάσματος ὁλοκλήρου ἑκατον- ταετίας. Ἂν μάλιστα συγκριθῆ ὁ ἀγὼν τῶν ἰταλικῶν ἀρχῶν μὲ ἐκεῖνον τὸν ἀγῶνα τῶν ἀμερικανικῶν παραγόντων, ποὺ διεξάγεται ἀπὸ καιροῦ ἐξ ἀφορμῆς τῶν συγκλο- νιστικῶν ἀποκαλύψεων Τζόζεφ Βαλάτσι, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ τέλος τῆς Μαφίας ἐγγίζει καὶ εἰς τὸν Νέον Κόσμον, καί, κατ' ἐπέκτασιν, εἰς ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα.

(Συνεχίζεται)

Η ΕΡΕΥΝΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑΝ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως, ἰατροδικαστοῦ καὶ δικηγόρου κ. LEMOYNE SNYDER, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ πρώτη σειρὰ τῶν ὀδόντων—δέκα τὸν ἀριθμὸν εἰς ἑκάστην σιαγόνα—εἶναι γνωστοὶ ὡς γαλαξίαι καὶ φύονται εἰς τὰς κάτωθι ἀντιστοίχους ἡλικίας:

Κεντρικοὶ κοπτῆρες	7	μῆνες
Πλάγιοι »	9	»
Πρῶτοι τραπεζῖται καὶ κυνόδοντες	12–16	»
Δεύτεροι »	2	ἔτη

Ἡ πτῶσις τῶν γαλαξιῶν καὶ ἡ ἐμφάνισις τῶν μονίμων ὀδόντων γίνεται βαθμιαίως καὶ ἀρχίζει μὲ τὴν παρουσίαν τῶν πρώτων μονίμων τραπεζιτῶν εἰς ἡλικίαν ἓξ ἐτῶν. Κατωτέρω παρατίθεται πίναξ ἀναπτύξεως τῶν μονίμων ὀδόντων.

Πρῶτοι τραπεζῖται	6	ἔτη	
Κεντρικοὶ κοπτῆρες	7	»	
Πλάγιοι »	8	»	
Πρῶτοι παράμεσοι	9	»	
Δεύτεροι »	10	»	
Κυνόδοντες	11	»	
Δεύτεροι τραπεζῖται	11–12	»	
Τρίτοι » (φρονιμῖται)	17	»	ἢ βραδύτερον.

Αἱ ρίζαι τῶν τρίτων τραπεζιτῶν (φρονιμιτῶν) θὰ ἀναπτυχθοῦν πλήρως κατὰ τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας. Τοῦτο διαπιστώνεται μόνον μὲ τὴν ἀκτινογράφησιν. Τὴν ἡλικίαν τῶν μεσηλίκων ἢ ὑπερηλίκων δυνάμεθα νὰ τὴν ἐκτιμήσωμεν κατὰ ἓν γενικὸν τρόπον, ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὀδόντων καὶ μόνον. Γενικῶς, ὅσον γηράσκει ἓν ἄτομον, τόσον οἱ ὀδόντες τοὺ παρουσιάζουν φθοράς, ἐπισκευὰς ἢ ὑποχώρησιν τῶν οὐλων. Ἡ κάτω σιαγὼν ἑνὸς γέροντος, τοῦ ὁποίου λείπουν ὅλοι οἱ ὀδόντες, εἶναι λεπτοτέρα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ πλατύνεται τὸ κάτω μέρος τοῦ προσώπου. Τὸ ὀστοῦν ἐπὶ τοῦ ὁποίου φύονται οἱ ὀδόντες δυνατὸν νὰ ἐκλεπτυνθῇ ὁμοίως ἢ νὰ καταστραφῇ εἰς ὡρισμένα σημεῖα, λόγῳ τῆς πυορροίας, ἐνῷ τὰ ἴχνη τῆς ἀσθενείας ταύτης νὰ παραμείνουν ἐπὶ μακρὸν μετὰ τὴν ἀπώλειαν ὅλων τῶν ὀδόντων ἢ τὴν θεραπείαν τῆς ἀσθενείας.

Ἐξακρίβωσις τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου.

Ἡ ἐξέτασις τῶν ὀδόντων καὶ τῆς σιαγόνος δυνατὸν νὰ μᾶς παράσχῃ πολύτιμα στοιχεῖα ὡς πρὸς τὴν γενικὴν διαμόρφωσιν τοῦ προσώπου. Ὁ Βὰν Λιούβεν τονίζει ὅτι ἐὰν ἔχωμεν τὴν μύλην (στεφάνην) ἑνὸς τῶν κεντρικῶν κοπτήρων τοῦ ἀγνώστου ἀτόμου, δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν μίαν ἰδέαν διὰ τὴν περίμετρον τοῦ προσώπου, τὸ ὕψος, τὸ βάρος καὶ ἴσως τὰς διαστάσεις τοῦ ἀτόμου τούτου. Ἀντιστρέφοντες τὸν ὀδόντα, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀκμὴ τῆς μύλης νὰ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν γραμμὴν τῆς κόμης καὶ ἐν συνεχείᾳ παρατηροῦντες τὴν ἐμπροσθίαν ἐπιφάνειάν της, δυνάμεθα νὰ λάβωμεν μίαν ἀμυδρὰν εἰκόνα περὶ τοῦ σχήματος τοῦ προσώπου. Τὰ σχήματα τοῦ προσώπου ταξινομοῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας: τετραγωνικόν, ἐπίμηκες καὶ ὠοειδές.

Παρατηροῦντες λοιπὸν τὴν μύλην, ἥτις εἶναι μακρά, λεπτὴ καὶ τετράγωνος, τοῦτο εἶναι ἔνδειξις ὅτι τὸ πρόσωπον ἦτο ἐπίμηκες εἰς τὴν περιοχὴν τῆς σιαγόνος. Μία ὠοειδὴς μύλη σημαίνει ὅτι τὸ πρόσωπον ἦτο στρογγυλόν. Οἱ κανόνες οὗτοι δὲν εἶναι ἀλάνθαστοι, ἀλλὰ ἡ ὁμοιότης εἶναι τόσον καταπληκτική, ὥστε εἰς πολλὰς περιπτώσεις νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς σύμπτωσις.

Ἡ θέσις τῆς κάτω σιαγόνος, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἄνω σιαγόνα, δύναται, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, νὰ μᾶς παράσχῃ πολυτίμους πληροφορίας διὰ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου. Ὅταν αἱ σιαγόνες εἶναι κλεισταί, οἱ κάτω ἐμπρόσθιοι ὀδόντες ἐφάπτονται φυσιολογικῶς τοῦ ἐσωτερικοῦ τῶν ἄνω ἐμπροσθίων ὀδόντων καὶ εὑρίσκονται εἰς ἀπ' εὐθείας ἐπαφὴν μετ' αὐτῶν. Εἰς ὡρισμένα ἄτομα οἱ κάτω ὀδόντες προεξέχουν πέραν τῶν ἄνω κοπτήρων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ φαίνεται προεξέχουσα σημαντικῶς ἡ σιαγών. Δύναται ὅμως νὰ συμβαίνῃ καὶ τὸ ἀντίθετον καὶ οἱ κάτω κοπτῆρες νὰ μὴ δύνανται νὰ συναντήσουν τοὺς ἄνω ἐμπροσθίους ὀδόντας καὶ νὰ εὑρίσκωνται εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῶν, κυμαινομένην ἀπὸ 1/4—1/2 τῆς ἴντσας ἢ καὶ περισσότερον. Συνεπῶς, εἰς τὰ ἄτομα ταῦτα παρουσιάζεται προεξοχὴ τῆς ἄνω σιαγόνος, ἐνῶ ὁ πώγων φαίνεται σεσυρμένος πρὸς τὰ ἔσω. Ἐὰν αἱ σιαγόνες δὲν εἶναι κατεστραμμέναι εἰσέτι καὶ ὅταν ὅλοι οἱ ἱστοὶ ἔχουν καταστραφῇ, δυνάμεθα νὰ τὰς ἐξετάσωμεν καὶ νὰ διαπιστώσωμεν τὰ ἀνωτέρω χαρακτηριστικά.

Προσδιορισμὸς τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως.

Ἡ κατάστασις τῶν ὀδόντων ἢ τὸ εἶδος τῆς ἐπισκευῆς τούτων μᾶς δίδουν σημαντικὰς ἐνδείξεις διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν κατάστασιν τοῦ ἀγνώστου ἀτόμου. Ἀσφράγιστοι ὀδόντες, ἐλλείποντες καὶ μὴ ἀντικατασταθέντες, ὑφιστάμεναι εἰσέτι παλαιαὶ ρίζαι κ.λ.π. δεικνύουν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ἀγνώστου ἦτο πτωχή. Ἀντιθέτως, σφραγίσματα διὰ χρυσοῦ, γέφυραι καὶ ὀδοντοστοιχίαι καλῆς ποιότητος, μαρτυροῦν ὅτι ὁ ἄγνωστος δὲν εἶχε μόνον τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα νὰ ὑποβάλῃ τοὺς ὀδόντας του εἰς τὴν κατάλληλον θεραπείαν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀνεύρῃ τὸν κατάλληλον εἰδικευμένον ἰατρόν. Ἐπὶ πλέον ἡ ὕπαρξις ἀμαλάγματος καὶ χρυσοῦ εἶναι μία ἔνδειξις ὅτι περισσότεροι τοῦ ἑνὸς ἰατροὶ εἶχον ἀναλάβει τὴν θεραπείαν. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐξέτασιν διαπιστωθῇ καλὴ ὀδοντοτεχνικὴ ἐργασία, ὑπάρχουν πιθανότητες ὅτι ὁ ἐκτελέσας τὴν ἐργασίαν ὀδοντιατρὸς θὰ ἔχῃ πλῆρες διάγραμμα τῆς ὀδοντοστοιχίας εἰς τὸ ἀρχεῖον του, ὁπότε κατορθοῦται ἡ ἀκριβὴς καὶ πλήρης ἐξακρίβωσις τῶν στοιχείων τοῦ ἀγνώστου. Ὅταν ὑπολογίσωμεν ὅτι ἡ πλήρης σειρὰ τῆς ὀδοντοστοιχίας ἀποτελεῖται ἀπὸ 32 ὀδόντας, ὅτι ἕκαστος ὀδοὺς ἔχει πέντε ἐπιφανείας μὲ διαφόρους κοιλότητας καὶ ἐξογκώσεις, ὅτι ἡ διάταξις τῶν ὀδόντων εἰς τὰς σιαγόνας καὶ ὁ τρόπος ἐφαρμογῆς των καὶ τὸ τόξον τοῦ οὐρανίσκου εἶναι διάφορα εἰς ἕκαστον ἄτομον, εὐκόλως ἐννοεῖται ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν δύο ὅμοιαι ὀδοντοστοιχίαι. Ἐπιπροσθέτως δυνατὸν νὰ ἐλλείπῃ εἷς ἢ δύο ὀδόντες, σφραγίσματα, κορῶναι ἢ γέφυραι, γεγονὸς ὅπερ προστίθεται εἰς τὴν θετικότητα καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητος ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν ὀδόντων.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐλλείπουν εἷς ἢ περισσότεροι ὀδόντες, ὁ χειρουργὸς ὀδοντιατρὸς δύναται νὰ γνωματεύσῃ ἐὰν ταῦτα ἀφῃρέθησαν πρὸ τοῦ θανάτου ἢ ἐὰν ἡ ἐξαγωγή των ὀφείλεται εἰς κτύπημα, ἢ ἐὰν ἐξήχθησαν μετὰ τὸν θάνατον. Πρὸς τοῦτο θὰ προβῇ εἰς τὴν ἀκτινογράφησιν καὶ ἐξέτασιν τῶν κοιλωμάτων ὑποδοχῆς τῶν ὀδόντων εἰς τὴν σιαγόνα. Ἐὰν ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ ὀδόντος ὀφείλεται εἰς κτύπημα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἢ μετὰ τὸν θάνατον, ἡ κοιλότης τῆς ὑποδοχῆς ἐπὶ τοῦ ὀστοῦ τῆς σιαγόνος θὰ ἔχῃ ἀνωμάλους καὶ αἰχμηρὰς προεξοχάς, αἱ ὁποῖαι δὲν ὑπάρχουν ὅταν ὁ ὀδοὺς ἔχει ἀφαιρεθῇ ἀπὸ ὀδοντιατρὸν πρὸ τοῦ θανάτου. Ἐὰν ἡ ἀπώλεια τοῦ ὀδόντος ὀφείλεται εἰς κτύπημα ἀρκετὸν χρόνον πρὸ τοῦ θανάτου, ἡ ἀνάπτυξις νέου ὀστοῦ εἰς τὴν κοιλότητα τῆς ὑποδοχῆς θὰ λειάνῃ τὴν ἀνώμαλον ἐπιφάνειαν.

Ἡ ἀκτινογράφησις τῆς ὑποδοχῆς θὰ μᾶς παράσχῃ μίαν μᾶλλον θετικὴν πληροφορίαν ὡς πρὸς τὸν χρόνον ἀφαιρέσεως τοῦ ὀδόντος. Ἐὰν ὁ ὀδοὺς ἀφῃρέθη ἓν ἔτος ἢ περισσότερον πρὸ τοῦ θανάτου, ἡ ἀκτινογραφία θὰ παρουσιάσῃ τὴν ὑποδοχὴν πεπληρωμένην ἐξ ὁλοκλήρου διὰ νέου ὀστοῦ. Εἰς ἐξαγωγὴν γενομένην ἓξ μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου, θὰ φαίνεται ἡ ὑποδοχὴ πλήρης ὀστοῦ, ἀλλὰ θὰ εἶναι εἰσέτι εὐδιάκριτος ὁ χῶρος τὸν ὁποῖον κατελάμβανον αἱ ρίζαι τοῦ ὀδόντος. Διὰ μικροτέρας χρονικὰς περιόδους ἡ εἰκὼν θὰ εἶναι περίπου ὁμοία, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι θὰ ὑπάρχῃ ὀλιγώτερον νέον ὀστοῦν ἐντὸς τῆς ὑποδοχῆς. Δύο ἢ τρεῖς ἑβδομάδας μετὰ τὴν ἐξαγωγήν, τὸ οὖλον ἔχει θεραπευθῆ τελείως, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἀρχίσει ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ὀστοῦ εἰς τὴν ὑποδοχήν. Ἀπὸ μίαν ἡμέραν μέχρι δύο ἢ τρεῖς ἑβδομάδας, ἡ ὑποδοχὴ φέρει πεπηγμένα αἵματα καὶ παρουσιάζει διάφορα στάδια ἐπουλώσεως τοῦ τραύματος.

Ἕτερα ἰατρικὰ γνωρίσματα.

Ἐὰν τὸ ἄγνωστον ἄτομον δὲν ἔχῃ ἀποθάνει ἀπὸ μακροῦ χρόνου, ὥστε νὰ ἔχῃ ἀρχίσει ἡ ἀποσύνθεσις τοῦ πτώματος, δυνάμεθα νὰ λάβωμεν δεῖγμα αἵματος πρὸς ἐξέτασιν. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀπαραίτητον μόνον λόγῳ τῆς τυπικῆς διαδικασίας τῆς ἰατροδικαστικῆς ἐξετάσεως, ἀλλὰ δυνατὸν νὰ μᾶς παράσχῃ διέξοδον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος. Ἀπὸ τὴν χημικὴν ἐξέτασιν θὰ διαπιστωθῆ ἡ ὁμὰς τοῦ αἵματος καὶ θὰ παραβληθῆ μὲ ἄλλα δείγματα τὰ ὁποῖα θὰ ληφθοῦν ἀργότερον. Ἡ μικροσκοπικὴ ἐξέτασις τοῦ αἵματος δύναται νὰ ἀποκαλύψῃ ἐπίσης διαφόρους καταστάσεις ἀσθενείας, αἱ ὁποῖαι εἶναι σπουδαῖαι διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος.

Τὸ πτῶμα ἀγνώστου ἀτόμου δέον νὰ ἐξετασθῆ προσεκτικῶς πρὸς διαπίστωσιν τυχὸν ὑφισταμένων ἀκρωτηριασμῶν, σωματικῶν ἐλαττωμάτων, ἐὰν αἱ ἀρθρώσεις τῶν δακτύλων ἔχουν προσβληθῆ ὑπὸ ἀρθρίτιδος ἢ ἐὰν δὲν λειτουργοῦν καλῶς, λόγῳ ὡρισμένης ἄλλης ἀσθενείας. Ἐπίσης θὰ διαπιστωθοῦν διάφοροι ἄλλαι καταστάσεις, ὡς τὰ κυρτὰ σκέλη ἢ ἡ κύρτωσις τῆς σπονδυλικῆς στήλης. Ἡ ἀκτινογράφησις θὰ μᾶς δείξῃ τυχὸν θεραπευθέντα κατάγματα, μεταλλικὰς καρφίδας, φύλλα ἢ κοχλίας, οἵτινες ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς συνδετῆρες κατὰ τὴν θεραπείαν σοβαρῶν καταγμάτων. Ἐνίοτε ἡ ἀκτινογράφησις ἀποκαλύπτει βλήματα ἢ ἄλλα ξένα σώματα ἐνσωματωθέντα εἰς τὸ ἀπώτερον παρελθόν.

Ἐν τέλει, καλὸν εἶναι νὰ διενεργηθῆ προσεκτικὴ νεκροψία πρὸς διαπίστωσιν τυχὸν ἀφαιρέσεως ὡρισμένων ὀργάνων. Ἐλλείποντα ὄργανα συνήθως εἶναι αἱ ἀμυγδαλαί, ἡ σκωληκοειδῖτις, ἡ χοληδόχος κύστις, οἱ νεφροί, ὁ προστάτης, ἡ μήτρα γυναικὸς καὶ ἡ ὠοθήκη. Ὡσαύτως ἡ προσεκτικὴ ἐξέτασις θὰ διαπιστώσῃ τὴν ὕπαρξιν χειρουργικῶν τομῶν, θεραπείαν κήλης, περιτομὴν ἢ ἐγχείρησιν ἐπὶ τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδένος. Γυναῖκες αἵτινες ἔτεκον τέκνα, συνήθως ἔχουν πολυαρίθμους παραλλήλους ρυτιδώσεις ἐπὶ τοῦ δέρματος τῆς κοιλίας. Ἡ κατάστασις αὕτη παρατηρεῖται καὶ εἰς παχύσαρκα ἄτομα, ἄνδρας καὶ γυναίκας, καὶ προκαλεῖται ἀπὸ τὴν ὑπερτάνυσιν τοῦ δέρματος.

Προσοχὴ δέον ἐπίσης νὰ καταβάλλεται πρὸς διαπίστωσιν μωλώπων, ἐλαιῶν, οὐλῶν προσώπου ὀφειλομένων εἰς εὐφλογίαν ἢ ἄλλα μόνιμα στίγματα ἐπὶ τοῦ δέρματος, κακώσεις τοῦ σώματος, ἀκροχορδώνων, θραῦσις τοῦ ρινικοῦ ὀστοῦ, σημεῖα τραυμάτων ὑπὸ μαχαίρας ἢ τατουάζ.

Τὸ τατουὰζ γίνεται διὰ τῆς ἐκχύσεως χρωστικῆς οὐσίας κάτωθεν τῆς ἐπιδερμίδος. Μετὰ περίοδον ἀρκετῶν ἐτῶν τὰ στίγματα ταῦτα τείνουν νὰ ἐξαφανισθοῦν, λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ χρωστικὴ οὐσία ἀπορροφᾶται ἀπὸ τοὺς λεμφατικοὺς ἀδένας, οἵτινες περιβάλλουν τὴν περιοχὴν τοῦ τατουάζ. Τὸ πλέον κοινὸν σημεῖον ὅπου ἐνεργεῖται τὸ τατουὰζ εἶναι οἱ βραχίονες, ὅπου ἡ χρωστικὴ οὐσία παραμένει μονίμως. Συνεπῶς ἓν τατουὰζ χειρὸς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαφανισθῆ πλήρως μόνον ἀπὸ τὸ πῦρ ἢ διάφορα τεχνικὰ μέσα ἢ νὰ ἀφαιρεθῆ κατόπιν ἐγχειρήσεως, πλὴν ὅμως ἡ προσεκτικὴ

ἐξέτασις τῶν ἀδένων θὰ διαπιστώση τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἄγνωστος ἐκλιπὼν εἶχεν ὑποστῆ τατουάζ. 'Ωρισμέναι ἀστυνομικαὶ ὑπηρεσίαι ἔχουν καταρτίσει ἴδιον ἀρχεῖον μὲ τὰ σημεῖα τατουάζ, ὅπερ χρησιμοποιοῦν κατὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος ζώντων ἢ νεκρῶν ἀτόμων.

'Εξέτασις τῆς κόμης καὶ τῶν ὀφθαλμῶν.

'Εὰν δὲν ἔχη ἐπέλθει πλήρως ἡ ἀποσύνθεσις, ἡ προσεκτικὴ ἐξέτασις τῶν ὀφθαλμῶν θὰ μᾶς ἀποκαλύψη τὸ χρῶμα, τὴν ὕπαρξιν τεχνητῶν ὀφθαλμῶν ἢ διαφόρους ἀσθενείας, ὡς ὁ καταρράκτης ἢ ἐγχειρήσεις, αἵτινες δυνατὸν νὰ ἔγιναν ἐπὶ τοῦ βολβοῦ. 'Εὰν εὑρεθοῦν ὀμματοϋάλια ἀνήκοντα εἰς τὸν ἀποθανόντα, πρέπει νὰ φυλαχθοῦν ἐπιμελῶς καὶ νὰ σταλοῦν εἰς ὀπτικὸν πρὸς ἐξέτασιν. Θὰ διαπιστωθῆ ὁ τύπος τῶν φακῶν καὶ ἡ κατασκευὴ τοῦ σκελετοῦ. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἀπεδείχθησαν σπουδαιότατα εἰς πλείστας περιπτώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Καὶ εἶπεν: «Ποῖος σοὶ εἶπεν ὅτι γυμνὸς εἶ; Μήπως ἔφαγες ἀπὸ τὸ δένδρον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον σοὶ διέταξα ὅτι δὲν πρέπει νὰ φάγης;»

ΓΕΝΕΣΙΣ 3: 11

'Επιστημονικὴ ἀνάκρισις.

Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο δεῖγμα ἐγκληματολογικῆς ἀνακρίσεως. Καὶ τὸ παράδειγμα τοῦτο ἴσχυε τότε, ὅσον ἰσχύει καὶ σήμερον, ἤτοι ἡ ἐνοχὴ ἑνὸς ὑπόπτου γίνεται ἀμέσως ἀντιληπτὴ ἀπὸ ἕνα λογικὸν καὶ ἱκανὸν ἀνακριτήν. 'Απὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἡ ἀνάκρισις ἦτο τὸ βασικὸν θεμέλιον τῆς διερευνήσεως τοῦ ἐγκλήματος. 'Εν τούτοις, δυστυχῶς, ἡ ἀνάκρισις, ὅπως καὶ ἄλλα βασικὰ στοιχεῖα, ἔχουν παραμεληθῆ πλήρως ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιστημονικῆς ἀναπτύξεως. 'Η ἀνάκρισις ἦτο πάντοτε μία τέχνη, κατὰ τὰς τελευταίας ὅμως δύο ἢ τρεῖς δεκαετίας ἔχει ἀναχθῆ εἰς ἐπιστήμην.

'Η ἐπιστημονικὴ ἀνάκρισις ὑπόπτων ἀτόμων καὶ μαρτύρων εἶναι ἐξ ἴσου σπουδαία, ὅσον καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἐξέτασις τῶν πυροβόλων ὅπλων, τῶν ἐγγράφων, τῶν κηλίδων αἵματος ἢ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων. Πράγματι, ἄνευ τῆς ἀνακρίσεως, πολὺ ἐλάχιστα στοιχεῖα δύνανται νὰ συγκεντρωθοῦν διὰ νὰ τεθοῦν ὑπ' ὄψιν τοῦ δικαστηρίου. Δέον νὰ δοθῆ ἀπάντησις εἰς τὰ βασικὰ ἐρωτήματα : τί; πότε; ποῦ; πῶς καὶ διατί; πρὶν ἢ χρησιμοποιηθοῦν τὰ ἐπιστημονικὰ στοιχεῖα. Παρ' ὅλον ὅτι τὰ ἐπιστημονικὰ στοιχεῖα συμβάλουν εἰς τὸ νὰ δοθῆ ἡ ἀπάντησις εἰς τὰ ἐρωτήματα ταῦτα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διενεργεῖται ἀνάκρισις διὰ τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν δοθεισῶν ἀπαντήσεων.

'Η ἀνάκρισις δὲν εἶναι μία θετικὴ ἐπιστήμη. Δὲν ὑπάρχει ποσοτικὸν ἢ ποιοτικὸν μέτρον ἀναλύσεως τῆς ἀνακρίσεως. Αὕτη δύναται μόνον νὰ μετρηθῆ ἐκ τῆς συμβολῆς της εἰς τὴν πλήρη διαλεύκανσιν μιᾶς ὑποθέσεως.

'Ο ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος.

'Εν πρώτοις, ὁ ἱκανὸς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος πρέπει νὰ αἰσθάνεται εὐχαρίστησιν ἐκ τῆς ἐργασίας του καὶ τῆς ἐπαφῆς του μὲ τὸ κοινόν. 'Εκεῖνος ὅστις δὲν εὐχαριστεῖται ἐργαζόμενος μετ' ἄλλων ἀτόμων, δὲν θὰ καταστῆ ποτὲ ἱκανὸς νὰ ἀποσπάση τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἐκτίμησιν, συντελεστὰς οἵτινες εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν διεξαγωγὴν μιᾶς καλῆς ἀνακρίσεως. 'Ο ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος δέον νὰ σέβεται τὸν ἑαυτόν του καὶ ὅλους ἐκείνους μετὰ τῶν ὁποίων ἔρχεται εἰς ἐπαφήν. Πολλάκις ἡ ἀνάκρισις διεξάγεται ὑπὸ ἀτμόσφαιραν συγκινήσεως ἢ νευρικῆς ὑπερδιεγέρσεως, καὶ ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας ὁ ἐξεταζόμενος δεικνύει ἐξαιρετικὴν εὐαισθησίαν εἰς οἱανδήποτε ἐκδήλωσιν ἀνειλικρινείας ἐκ μέρους τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου. Δὲν πρέπει νὰ ἐκτοξεύωνται ἀπειλαί, αἱ δὲ διδόμεναι ὑποσχέσεις δέον νὰ τηρῶνται μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας.

(Συνεχίζεται)

MARVSVILLE * OROVILLE DAM * NEVADA * LAKE TAHOE

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΕ ΤΑ ΧΡΥΣΩΡΥΧΕΙΑ, ΤΑ ΥΓΡΑΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΛΟΥΣΙΑ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ * ΟΡΟΒΙΛ ΝΤΑΜ, ΜΙΑ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΤΕΧΝΗΤΗ ΛΙΜΝΗ * Η ΛΙΜΝΗ ΤΑΗΟΕ (ΩΚΕΑΝΟΣ) * ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΒΑΔΑΣ * ΡΗΝΟΣ, Η ΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΖΥΓΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΥΧΗΡΩΝ ΠΑΙΓΝΙΩΝ

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΕ ΤΑ ΧΡΥΣΩΡΥΧΕΙΑ, ΤΑ ΥΓΡΑΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΛΟΥΣΙΑ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

Στὸ γάμο τοῦ Μοντέστο παρευρέθη καὶ ἡ οἰκογενειακή μου φίλη, κυρία Φασούλη μὲ τὸ χαριτωμένο ξανθὸ κοριτσάκι της, τὴ Λίντα. Μετὰ τὸ γάμο ἀπήχθην κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὴν κυρία Φασούλη, ποὺ ἤξίωσε νὰ πᾶμε σπίτι της στὸ Μαίρυσβιλ. Ἔτσι ξεκινήσαμε τὴν ἑπομένη τὸ πρωὶ καὶ ἀκολουθώντας τὸν κάμπο, ἀνάμεσα ἀπὸ μεγάλες δενδροφυτευμένες ἐκτάσεις, φθάσαμε στὸ Σακραμέντο, ποὺ εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Καλιφορνίας. Εἶναι μιὰ μεγάλη πόλις, ὄχι βέβαια μεγαλύτερη ἀπὸ τὸ Λὸς Ἄντζελες, ἡ ὁποία ὅμως, διὰ λόγους διοικητικοὺς ἢ δὲν ξεύρω τί ἄλλους, παραμένει ὡς πρωτεύουσα τῆς Καλιφορνίας. Ἀπὸ τὸ Σακραμέντο προχωρήσαμε ἀνάμεσα ἀπὸ ἕνα παράδεισο σὲ φυτεῖες καὶ νερὰ καὶ φθάσαμε στὸ Μαίρυσβιλ, ὅπου μᾶς περίμενε ὁ κ. Γιάννης Φασούλης, στὸ σπίτι τοῦ ὁποίου φιλοξενήθηκα ἐπὶ δύο ἑβδομάδες. Τὸ Μαίρυσβιλ πῆρε τὸ ὄνομα ἀπὸ τὴ Μαίρη Καβαλὸτ, κατὰ τὸ ἔτος 1849, ὅταν ὁ ἄνδρας της Καβαλὸτ πούλησε τὴν τεράστια ἔκτασι ποὺ κατεῖχε σὲ διαφόρους ἀποίκους καὶ ἔτσι ἐδημιουργήθη μιὰ πόλις ἀπὸ χρυσοθῆρες, γιατὶ ἡ περιφέρεια αὐτὴ εἶχε πολὺ χρυσάφι στὴ γῆ, στὰ ποτάμια καὶ στὰ βουνά. Ἀπὸ τὴν ἱστορία εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ Μαίρη Καβαλὸτ εἶναι ἡ μοναδικὴ γυναίκα ποὺ ἐσώθη ἀπὸ τὴν τραγωδία τῆς ὁμάδος, ἡ ὁποία ἀπεκλείσθη στὶς λίμνες ἐπάνω στὸ ὄρος Σιέρα Νεβάδα τὸ 1846, ὁπότε, λόγω τοῦ χειμώνα, ἡ ὁμάδα αὐτὴ τῶν ἀποίκων, ἀφοῦ ἔφαγε τὰ ζῶα, ἔφαγε τελικὰ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ πέθαναν. Ἔτσι ἔμεινε μόνη ἡ Μαίρη, ποὺ ἦταν τότε 16 ἐτῶν, καὶ ὁ Καβαλότ, οἱ ὁποῖοι κατώρθωσαν καὶ ἤλθαν στὴν περίφημη αὐτὴ χρυσοφόρο κοιλάδα καὶ ἐγκατεστάθηκαν μόνιμα, ἀφοῦ παντρεύθηκαν. Αὐτὴ ἦταν καὶ ἡ πρώτη λευκὴ γυναίκα ποὺ πάτησε τὸ πόδι της στὴν βόρεια Καλιφόρνια.

Λίντα: Τὸ ζωντανὸ ἄγαλμα

Χάρις στὴν οἰκογένεια τοῦ κ. Ἰωάννη Φασούλη καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ Ἑλληνοαμερικανοῦ κ. Νικολάου Σκανδάλη, θείου τοῦ συναδέλφου μου κ.Γ. Γρηγορέα, ἐπεσκέφθην ὄχι μόνο τὴν πόλι, ἀλλὰ καὶ τὶς ἀπέραντες φυτεῖες ὀπωροφόρων δένδρων ποὺ ποτίζονται, σκαλίζονται, κλαδεύονται κ.λ.π. μὲ μηχανές. Εἶναι τόσο πλούσια ἡ γῆ σὲ τοῦτο τὸν τόπο, ὥστε δίκαια τὴν ὀνομάζουν γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Ἡ γῆ δίνει τὰ καλύτερα φροῦτα καὶ τὰ καλύτερα ὀπωρολαχανικὰ τῆς Καλιφορνίας. Οἱ ἀπέραντες σιτοβολῶνες, ὅπως μὲ ἐπληροφόρησαν, κατόπιν ἐντολῆς τῆς Πολιτείας δὲν ἐκαλλιερ-

γήθησαν, ἀλλὰ οἱ κάτοχοί τους ἀποζημιώθηκαν ἀπὸ τὸ κράτος καὶ τοῦτο γιὰ νὰ μὴ ὑπάρξη ὑπερπαραγωγὴ καὶ πέσουν οἱ τιμές. Στὰ ἴδια αὐτὰ περιβόλια βλέπει κανεὶς σὲ ὡρισμένα σημεῖα ἐγκαταστάσεις μικρῶν μηχανημάτων. Πρόκειται γιὰ τὶς ἀντλίες ποὺ παίρνουν ἀπὸ τὸ ὑπέδαφος ὑγραέρια (γκάζι), τὸ ὁποῖο μὲ σωληνώσεις διοχετεύεται στὴν ἑταιρεία ἀεριόφωτος ποὺ τὸ ἀγοράζει. Ὅλη ἡ περιοχὴ στὸ ὑπέδαφός της ἔχει ἀφθονία ἀεριόφωτος, ἀρκεῖ ν' ἀνακαλύψη κανεὶς τὰ κοιτάσματα.

Ἐφέτος ἡ παραγωγὴ σὲ πατάτες ἦταν τόσο μεγάλη ὥστε ἐκλήθησαν Εὐρωπαῖοι ἔμποροι νὰ πάρουν ὅση θέλουν δωρεάν. Παράλληλα πρὸς τὶς καλλιέργειες ὑπάρχει καὶ κτηνοτροφία σὲ μεγάλη κλίμακα. Βλέπει κανεὶς πρότυπη ἀγελαδοτροφία, ὀρνιθῶνες, πρόβατα κλπ. Μὲ τὸν κ. Φασούλη, ποὺ εἶναι μανιώδης ψαράς, καταναλώσαμε μιὰ μέρα γιὰ ψάρεμα στὸν ποταμὸ Σακραμέντο, ὁ ὁποῖος ποτίζει ὅλο τὸν κάμπο. Εἶναι ἕνας μεγάλος ὁρμητικὸς ποταμὸς ποὺ χύνεται στὸν Εἰρηνικὸ Ὠκεανό, ἀπ' ὅπου μπαίνουν σ' αὐτὸν μεγάλα ψάρια 10-20 κιλῶν. Αὐτὰ ἀνεβαίνουν ψηλὰ στὸ ποτάμι πρὸς τὰ βουνὰ καὶ ἀφοῦ γεννήσουν πεθαίνουν. Τὰ μικρὰ ψάρια, μέχρι 35-40 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὰ ψαρεύουν. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ ἐρασιτέχνες ψαράδες παίρνουν σχετικὴ ἄδεια κάθε χρόνο γιὰ τὸ ψάρεμα, πληρώνοντας σεβαστὸ ποσὸ (20 δολλάρια) καὶ ἔτσι ἡ Πολιτεία εἰσπράττει ἀρκετὰ ποσὰ ἀπὸ τὶς ἄδειες αὐτές. Τὸ ψάρεμα γίνεται ἀπὸ εἰδικὲς μεγάλες μαοῦνες μὲ ὑπόστεγο, μὲ καναπέδες καὶ μὲ μαγειρεῖο, γιατὶ συνήθως οἱ ψαράδες κάθονται ἐκεῖ ψαρεύοντας ὅλη τὴν ἡμέρα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ψάρεμα ὑπάρχει καὶ πολὺ κυνήγι ἐλαφιῶν, λαγῶν, φασιανῶν κ.λ.π. Τὸ κυνήγι, γιὰ ὅσους ἔχουν ἄδεια, εἶναι ἐλευθερο σχεδὸν ὅλο τὸ ἔτος, γιατὶ τὰ ἄγρια ζῶα κάνουν καταστροφὲς στὶς φυτεῖες καὶ συμφέρει νὰ λιγοστεύουν.

Κατὰ τὴν παραμονή μας στὸ Μαίρυσβιλ ἡ κυρία Φασούλη ὠργάνωσε στὸ σπίτι της γλεντάκια ἑλληνικώτατα μὲ χορὸ κ.λ.π. Ἔτσι μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσουμε καὶ πολλοὺς Ἑλληνοαμερικανούς, ποὺ εἶναι ἄριστα ἐγκατεστημένοι ἐκεῖ. Ἡ πόλις αὐτή, ὅπου γιὰ πρώτη φορὰ συνεστήθη καὶ ἡ ὀργάνωσις τῶν ΑΧΕΠΑΝΣ, μοιάζει σὰν κηπούπολις, μὲ ὡραῖα σπίτια (ἀμερικανικοῦ τύπου) καὶ πολλὰ λουλούδια, ποὺ ἀναπτύσσονται καταπληκτικὰ ἐδῶ, ὅπως εἶναι οἱ γαρδένιες, οἱ ὀρτανσίες, οἱ καμέλλιες κλπ., ποὺ φυτεύονται στοὺς κήπους καὶ ὄχι σὲ γλάστρες. Ὑπάρχουν καὶ μεγάλες κολυμβητικὲς δεξαμενές, ὅπου καθημερινῶς πηγαίνουν καὶ κολυμποῦν οἱ κάτοικοι, προεξάρχοντος βέβαια τοῦ στοιχείου τῶν νέων.

Παρέα οἱ τρεῖς μας, ὁ κ. Φασούλης, ἐγὼ καὶ ὁ κ. Ν. Σκανδάλης πήγαμε στὰ χρυσωρυχεῖα. Περάσαμε ἀνάμεσα ἀπὸ φυτεῖες ὅπου εἴδαμε ἀεροπλάνα νὰ σπέρνουν σιτάρι σὲ χωράφια ποτιστικά. Εἴδαμε καὶ κάτι ἄλλα μεγάλα μηχανήματα ποὺ προχωροῦσαν σιγὰ σιγὰ καὶ φύτευαν ντομάτες (φυτώριο). Ἀφοῦ περάσαμε ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς φυτεῖες, φθάσαμε στὸ Γιούβα ποταμό, ποὺ εἶναι ὁ χρυσοφόρος ποταμὸς καὶ τὴν ἐκμετάλλευσί του τὴν ἔχει ἀναλάβει ἡ Πολιτεία μὲ εἰδικὰ πλοῖα ποὺ ἐργάζονται. Εἴδαμε ἕνα τέτοιο πλοῖο νὰ ἐργάζεται στὴν κοίτη τοῦ ποταμοῦ Γιούβα. Ὅπως μὲ ἐπληροφόρησαν ἡ ἐξόρυξις χρυσοῦ σήμερα δὲν συμφέρει στοὺς ἰδιῶτες, γιατὶ τὰ ἔξοδα εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὸ χρυσάφι ποὺ συγκεντρώνεται. Εἴδαμε ὅμως καὶ τὶς τεράστιες ἐκτάσεις τὶς ὁποῖες οἱ παλαιοὶ χρυσοθῆρες εἶχαν ἀνασκάψει καὶ ὅπου τώρα βρίσκονται μόνον οἱ ὄγκοι ἀπὸ στρογγυλὲς ποταμίσιες πέτρες. Τὶς ἐκτάσεις αὐτὲς τὶς παίρνουν τώρα ἑταιρεῖες οἰκοδομικές, τὶς ἰσοπεδώνουν καὶ κτίζουν καινούργιες πόλεις.

Ἐπιστρέφοντες, ἐπισκεφθήκαμε τὸ προπαρασκευαστικὸ κολλέγιο τοῦ Μαίρυσβιλ. Εἶναι ἕνα μοντέρνο ὡραιότατο οἰκοδομικὸ κτίριο, μὲ τεράστιες αἴθουσες, θέατρο, αἴθουσα ἑστιατορίου, αἴθουσα ἀναψυχῆς κ.λ.π., ὅπου φοιτοῦν ὅσοι πρόκειται νὰ εἰσαχθοῦν στὸ πανεπιστήμιο. Τὸ Μαίρυσβιλ ἀπέχει ἀπὸ τὴ θάλασσα 160 μίλλια, καὶ ἔχει προγραμματισθῆ ἔργο διανοίξεως τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ ὥστε νὰ μπαίνουν

μέσα ἀπὸ τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανὸ πλοῖα καὶ νὰ ἐξυπηρετῆται ἔτσι τὸ ἐμπόριο καὶ τὸ κοινό.

ΟΡΟΒΙΛ ΝΤΑΜ — ΜΙΑ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΤΕΧΝΗΤΗ ΛΙΜΝΗ

Ὁ φίλτατος κ. Νῖκος Σκανδάλης προσεφέρθη νὰ κάνουμε μιὰ ἐκδρομὴ πρὸς τὸ ὄρος Ὄροβιλ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πρὸς τὴν Πολιτεία Νεβάδα. Τὸ ὄρος Ὄροβιλ ἔχει ἐνδιαφέρον, γιατὶ ἐκεῖ, ἀνάμεσα σὲ ὑψηλὰ βουνά, περνάει ὁ ποταμὸς Κάνυον καὶ γίνεται τώρα ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα στὸν κόσμο ἔργα ὑδρεύσεως, δηλαδὴ ἡ τεχνητὴ λίμνη τοῦ Ὄροβιλ. Προχωρώντας, λοιπόν, πρὸς τὴν ὀροσειρὰ τοῦ Ὄροβιλ, περνᾶμε μέσα ἀπὸ ἀπέραντα δάση ἐλάτων, ἐνῶ δίπλα στὸ δρόμο κυλάει ὁ ποταμὸς Κάνυον. Τὸ θέαμα καὶ ἡ διαδρομὴ εἶναι ἐξαιρετικὰ εὐχάριστα, ὥσπου φθάνουμε στὸ ὑψίπεδο, ὅπου γίνονται τὰ ἔργα καὶ ὅπου ἔχουν κατασκευασθῆ γραφεῖα καὶ εἰδικὴ ἐξέδρα, ἀπ' ὅπου μπορεῖ κανεὶς νὰ παρακολουθῆ τὰ ἔργα. Στὸ ὑψίπεδο αὐτὸ ὑπάρχει πάρκο γιὰ τὰ αὐτοκίνητα, βρύση μὲ νερὸ γιὰ τοὺς ἐπισκέπτες, καὶ ἀποχωρητήρια γιὰ ἄνδρες καὶ γιὰ γυναῖκες χωριστά. Ἐφοδιαζόμαστε μὲ διάφορα κατατοπιστικὰ ἔντυπα ἀπὸ τὰ ὁποῖα μαθαίνουμε ὅτι τὰ ἔργα αὐτὰ τιτλοφοροῦνται «Ἔργα ἀρδεύσεως Καλιφορνίας», γιατὶ ἀπὸ τὴν τεχνητὴ αὐτὴ λίμνη, ποὺ θὰ εἶναι ἕτοιμη τὸ 1971, θὰ ὑδρεύωνται μὲ ἄφθονο νερὸ ὅλες οἱ πόλεις τῆς Καλιφορνίας, τὸ Λὸς Ἄντζελες καὶ τὸ Σακραμέντο. Ἔτσι λύεται ὁριστικὰ τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως, γιατὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς Καλιφορνίας αὐξάνει καταπληκτικὰ καὶ ὑπάρχει κίνδυνος σὲ λίγα χρόνια νὰ μὴν ἐπαρκῆ τὸ νερό. Οἱ σχετικὲς πληροφορίες τοῦ ἐντύπου γράφουν τὰ ἀκόλουθα: «Τὸ 70 ο/ο ἀπὸ τὸ νερὸ τῆς Καλιφορνίας πηγάζει ἀπὸ τὸ βόρειο »τμῆμα της (τὸ 1/3 τοῦ ἐδάφους της). Ἀλλὰ 77 ο/ο νερὸ χρειάζεται γιὰ τὴν ὕδρευση »τῆς νότιας Καλιφορνίας. Τὸ ἁπλὸ αὐτὸ γεγονὸς δικαιολογεῖ γιατὶ ἡ Πολιτεία τῆς »Καλιφορνίας ἔγινε ἡ πιὸ πολυκατωκημένη πολιτεία τῆς Ἀμερικῆς. Ἔτσι καὶ »δικαιολογεῖται ἡ σύλληψις τῆς ἐκτελέσεως τοῦ τεραστίου αὐτοῦ ἔργου ὑδρεύσεως. »Οἱ Καλιφορνέζοι ἀπεφάσισαν τὴν ἐκτέλεσι τοῦ ἔργου αὐτοῦ μὲ δημοψήφισμα τοῦ »Νοεμβρίου 1960 διὰ τοῦ ὁποίου ἐνεκρίθη πίστωσις 1.750.000.000 δολλαρίων γιὰ »τὴ συγκέντρωσι τοῦ νεροῦ καὶ τὴ διανομὴ του στὰ μέρη ὅπου χρειάζεται. Ἤδη »ἄρχισαν οἱ ἐργασίες συγκεντρώσεως καὶ διοχετεύσεως τοῦ νεροῦ μέσῳ τῆς περιφε»ρείας Σάουντ Μπάϋ Ὄσνταντ μέσα στὴν κοιλάδα τοῦ Λίβερμορ στὴν ἐπαρχία Ἀλα»μέδα. Ἡ ἐκτέλεσις ἄρχισε στὸ φράγμα Ὄροβιλ, ὅπου βρίσκεται τὸ κέντρον τοῦ ἔργου. »110 χιλιόμετρα μῆκος θὰ ἔχῃ ὁ τεχνητὸς ποταμὸς γιὰ τὴν ὕδρευσι τῆς κεντρικῆς »καὶ νοτίας Καλιφορνίας. Αὐτὸ τὸ νερό, ποὺ θὰ ἐχύνετο στὴ θάλασσα, θὰ τὸ διοχετεύ»ουν δι' ἀντλητικῶν συγκροτημάτων ἀπὸ δεξαμενὲς τοῦ Σακραμέντο διὰ μέσῳ κοι»λάδων καὶ ὀρέων, γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ πολυκατωκημένες πόλεις, ὅπως εἶναι τὸ »Λὸς Ἄντζελες, ἡ Μπάρμπαρα, Σὰν Ντιέγκο κλπ. Ἡ πρώτη παράδοσις νεροῦ θὰ »γίνῃ στὸ Λὸς Ἄντζελες κατὰ τὸ 1971 καὶ 1972, ἐὰν ἡ Καλιφόρνια πιστεύῃ στὸ »μέλλον της».

Αὐτὰ λέει ἡ ἀνακοίνωσις. Πήγαμε στὴν ἐξέδρα καὶ παρακολουθήσαμε τὶς ἐργασίες, ποὺ ἐγινόντουσαν ἀπὸ μιὰ στρατιὰ ἐργατῶν μὲ σύγχρονα μηχανικὰ μέσα. Μπετονιέρες ἔρριχναν τσιμέντα γιὰ τὴν τεράστια ὄχθη (κανάλι) τῆς λίμνης. Ἄλλα συνεργεῖα εἶχαν ξυρίσει κυριολεκτικῶς τὸ δάσος, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ βουνοῦ, ὅπου θὰ γίνῃ τὸ φράγμα. Καὶ τὸ φράγμα αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο ποὺ γίνεται σὲ τεχνητὴ λίμνη ὄχι μὲ τσιμέντο ἢ ἄλλα δομικὰ ὑλικά, ἀλλὰ μὲ μιὰ τεράστια ἐπιχωμάτωσι, γιὰ τὴν ὁποία θὰ χρειασθοῦν τεράστιες ποσότητες χώματος. Δηλαδὴ θὰ μετακινηθῆ ἕνα βουνὸ πλάτους δύο χιλιομέτρων περίπου καὶ αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ φράγμα τῆς λίμνης. Τοῦτο γίνεται γιατὶ εἶναι τὸ μόνο φράγμα ποὺ θὰ ἀνθέξῃ σὲ πυρηνικὸ βομβαρδισμό. Πραγματικὰ σταματᾶ τὸ μυαλὸ τοῦ ἀνθρώπου μπροστὰ στὴν ἐκτέλεσι τοῦ ἔργου αὐτοῦ ποὺ θὰ εἶναι μοναδικὸ στὸν κόσμο. Στὸ περίπτερο ὑπῆρχε καὶ ἕνα μεγάλο (2Χ2 μέτρα) πρόπλασμά του, πῶς θὰ εἶναι δηλαδὴ τὸ

ἔργο ὅταν θὰ ἔχη τελειώσει. Ἡ λίμνη ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἔχη περιφέρεια 300 χιλιόμετρα. Φυσικά, τὰ νερὰ τῆς λίμνης θὰ προέρχωνται ἀπὸ τὴ χιονισμένη πάντα ὀροσειρὰ τῆς Μανχάστα, ποὺ ἔχει ὕψος 5.500 μέτρα περίπου.

Η ΛΙΜΝΗ ΤΑΗΟΕ (ΩΚΕΑΝΟΣ) * ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑΣ - ΝΕΒΑΔΑΣ * ΡΗΝΟΣ, Η ΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΖΥΓΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΥΧΗΡΩΝ ΠΑΙΓΝΙΩΝ

Ἀπὸ τὸ Ὄροβιλ πήραμε τὴν κατεύθυνσι γιὰ τὴν Πολιτεία Νεβάδα. Διαρκῶς ἀνεβαίνουμε τὴν ὀροσειρὰ τῆς Καλιφορνίας ὡς ποὺ φτάνουμε στὸ ὀροπέδιο ὅπου βρίσκεται μιὰ μικρὴ λίμνη, ἡ Ντάνου, καὶ πλησίον τὸ ἄγαλμα τοῦ Καβελότ. Εἶναι ἡ λίμνη πάνω στὸ ὀροπέδιο τῆς ὁποίας ἐξοντώθη ἡ ὁμάδα τῶν ἀποίκων καὶ ἔμειναν μόνον ἡ Μαίρη καὶ ὁ Καβαλότ. Δίπλα ἀπὸ τὴ λίμνη αὐτὴ πάνω στὸ ὑψόμετρο περνᾶ καὶ ὁ σιδηρόδρομος ποὺ πάει στὴ Νεβάδα. Τὰ τραῖνα καταργήθηκαν καὶ αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ κεῖνα ποὺ ἔμειναν. Ὅσο βρισκόμαστε στὸ ἔδαφος τῆς Καλιφορνίας περνᾶμε ἀπὸ δάση ἐλάτων καὶ βλέπουμε πολλοὺς ποταμούς, ἀλλὰ ὅσο πλησιάζουμε πρὸς τὴν Νεβάδα τὰ βουνὰ εἶναι γυμνὰ καὶ οἱ φάρμες λιγοστὲς. Πράγματι ἡ Νεβάδα εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ φτωχὲς Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὰ κύρια εἰσοδήματα προέρχονται κυρίως ἀπὸ τὴν κτηνοτροφία Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἡ ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἐπέτρεψε νὰ παίζωνται ἐλεύθερα σ' ὅλη τὴ Νεβάδα τὰ τυχηρὰ παίγνια καὶ αὐτὸ ἔδωσε ζωὴ στὴν οἰκονομικὴ κίνησί τῆς Πολιτείας. Βαδίζουμε κατ' εὐθεῖαν γιὰ τὴν πόλι Ρῆνος, ποὺ εἶναι ἡ πλησιέστερη πόλις πρὸς τὰ σύνορα τῆς Καλιφορνίας. Ὅταν φθάσαμε στὴ Ρῆνο, καίτοι ἦταν καθημερινὴ ἡμέρα, δυσκολευτήκαμε νὰ βροῦμε θέσι γιὰ νὰ παρκάρουμε τὸ αὐτοκίνητο. Κατόπιν μπήκαμε στὰ τεράστια καταστήματα τῶν τυχηρῶν παιγνίων τὰ ὁποῖα εἶναι πολυτελέστατα καὶ ὅπου ὁ κόσμος συνωθεῖται γιὰ νὰ παίζη στὰ διάφορα τυχηρὰ μηχανήματα, στὰ χαρτιά, ποὺ τὰ χειρίζονται ὡραιότατες κοπέλες, στὶς λοταρίες πάσης φύσεως, κ.λ.π. Δὲν ὑπάρχει παιγνίδι ποὺ νὰ μὴ παίζεται ἐκεῖ. Ἀπὸ τὸ μπαρμπούτι μέχρι τὸ 31 κ.λ.π. Βλέπεις γέρους, γριές, νέους, μωρὰ ἀκόμη νὰ παίζουν μὲ πάθος. Μερικοὶ μάλιστα ἔπαιζαν ταυτόχρονα σὲ δύο μηχανές, γιὰ νὰ μὴ χάσουν τὸν καιρό τους ἄσκοπα. «Χρόνος—χρῆμα» λέει ἡ παροιμία.

Βγήκαμε ἀπὸ τὸ ἕνα κατάστημα, μπήκαμε στὸ ἄλλο καὶ στὸ ἄλλο, καὶ στὸ ἄλλο, ὡς ποὺ φθάσαμε στὸ «χρυσὸ πέταλο», τοῦ ὁποίου ὁ διευθυντὴς κ. Παππᾶς ἦταν Ἕλληνας. Τὸν ἐχαιρετήσαμε μαζὶ μὲ τὸ φίλο μου, ποὺ τὸν ἐγνώρισε, ἀλλὰ βρισκόταν σὲ τόσο ἀγωνιώδη κατάστασι ὥστε μόλις δυὸ λόγια μποροῦσε ν' ἀνταλλάξη κανεὶς μαζί του. Πάντως ἔδωσε ἀμέσως ἐντολὴ νὰ μᾶς φιλοξενήσουν στὸ ρεστωράν. Μείναμε μέχρι τὶς 2 μετὰ τὸ μεσημέρι καὶ κατόπιν πήραμε τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς γιὰ τὸ Μαίρυσβιλ. Ὁ φίλος μου ὅμως κανόνισε νὰ κάνουμε τὸν γῦρο τῆς τεράστιας λίμνης «Tahoe», ἡ ὁποία μοιάζει σὰν ὠκεανὸς καὶ βρίσκεται ἡ μισὴ στὴν Καλιφόρνια καὶ ἡ μισὴ στὴ Νεβάδα. Ἡ παραλία τῆς λίμνης αὐτῆς, ὅπου εἶναι κτισμένα λογῆς - λογῆς κέντρα γιὰ σπόρ, καὶ γιὰ παραθερισμὸ εἶναι πανοραματική. Ὅταν ὅμως φθάσαμε στὰ σύνορα τῆς Νεβάδας καὶ Καλιφορνίας καὶ ἀκριβῶς πάνω στὴν ὀροθετικὴ γραμμὴ πρὸς τὴν πλευρὰ τῆς Νεβάδας, ἀντικρύσαμε ἕνα τεράστιο ξενοδοχεῖο, τὸ «Χάρβεϋ», τὸ ὁποῖο στὸ ἰσόγειο καὶ στὸν α' ὄροφο εἶχεν ἐγκατεστημένα τυχηρὰ παίγνια. Ὁμολογουμένως ἡ πολυτέλεια καὶ ἡ κίνησις τοῦ ξενοδοχείου αὐτοῦ, ποὺ ἔχει μέσα καὶ θέατρο, εἶναι καταπληκτική. Δὲν μποροῦσε κανεὶς νὰ μπῆ μέσα ἔστω καὶ γιὰ νὰ ἰδῆ τοὺς παῖκτες , ποὺ ἀφωσιωμένοι ἄφηναν ἐκεῖ καὶ τὸ τελευταῖο σέντς ποὺ τοὺς ἀπόμεινε. Ἄλλως τε τὸ κέντρο αὐτὸ γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ κτίσθηκε ἐκεῖ, γιὰ νὰ παίρνη δηλαδὴ τὰ ὑπόλοιπα τῶν παικτῶν. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ ἡ λίμνη μὲ τὰ κανώ, τὰ βαποράκια, τὰ θαλάσσια σκὶ κ.λ.π. παρουσίαζε ὡραιότατη ὄψι. Φεύγοντας ἀπὸ ἐκεῖ μπήκαμε στὴν Καλιφόρνια καὶ φθάσαμε τὸ βραδάκι στὸ Μαίρυσβιλ, ὅπου ἀναπαυθήκαμε πραγματικά.

(Στὸ ἑπόμενο : Ἅγιος Φραγκῖσκος—Σὰν Ντιέγκο)

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυν. Β΄ κ. **Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ**

Ἀποστολὴ τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας

«Τὸ πράσινο ξεκουράζει τὰ μάτια», συνηθίζομεν νὰ λέγωμεν ὅταν ὁμιλῶμεν περὶ πρασίνου γενικῶς. Δὲν ἔχουν ἀνάγκην ὅμως ἀνακουφίσεως μόνον οἱ ὀφθαλμοί, ἀλλὰ καὶ τὸ μυαλό. Δι' αὐτό, ἀπομακρυνόμενοι ὀλίγον ἀπὸ τὰ συνήθη θέματα ἐνασχολήσεως, θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὸ παρὸν σημείωμα μὲ τὰ δάση καὶ τοὺς τρόπους προστασίας των.

Ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Δασῶν καὶ Ὀρεινῆς Ὑδρονομίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀσχολεῖται κυρίως :

α) Μὲ τὰ ὀρεινὰ ὑδρονομικὰ ἔργα καὶ τὰς ἀναδασώσεις.

β) Μὲ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς διαρκῶς ἀναπτυσσομένου δικτύου ὀρεινῶν δασικῶν ὁδῶν.

γ) Μὲ τὴν τεχνικὴν διαχείρισιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν δημοσίων δασῶν.

δ) Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ ἰδιαιτέρως τὴν ἐν λόγῳ Δασικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, εἶναι ἡ καταπολέμησις τῶν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν, αἱ ὁποῖαι ἀφανίζουν κατ' ἔτος ἓν μεγάλο μέρος τοῦ δασικοῦ πλούτου τῆς χώρας.

Διὰ τὴν πλέον ἀποτελεσματικὴν καταπολέμησιν τῶν πυρκαϊῶν, ἡ Δασικὴ Ὑπηρεσία λαμβάνει συνήθως τὰ ἀκόλουθα μέτρα :

Μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πρασίνου.

1. Κατ' ἔτος, πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν ἐπικίνδυνον θερινὴν περίοδον τῶν πυρκαϊῶν, ὀργανοῦνται κατὰ περιφερείας συγκεντρώσεις τῶν προϊσταμένων τῶν Δασικῶν Ὑπηρεσιῶν, εἰς τὰς ὁποίας συμμετέχουν ἐκπρόσωποι τῶν Νομαρχιῶν, τῶν Δικαστικῶν Ἀρχῶν, τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς, οὐχὶ ὅμως καὶ τῆς Ἀστυνομίας.

Εἰς τὰς συγκεντρώσεις αὐτὰς ἐξετάζονται τὰ ἐπιβαλλόμενα νὰ ληφθοῦν μέτρα καὶ ἐξασφαλίζεται ἡ στενὴ συνεργασία τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας μετὰ τῶν τοπικῶν Διοικητικῶν, Δικαστικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν διὰ τὴν πληρεστέραν ἀντιμετώπισιν τοῦ κινδύνου ἐκ πυρκαϊῶν.

Παραλλήλως ὀργανοῦνται συσκέψεις τῶν Ἐπιθεωρητῶν Δασῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας πρὸς ἐνημέρωσιν τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως καὶ κατάρτισιν τοῦ ἐτησίου εἰδικοῦ προγράμματος τοῦ ἀντιπυρικοῦ ἀγῶνος.

2. Χρησιμοποιοῦνται ἔκτακτοι πυροφύλακες καὶ ἀγροφύλακες διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν δασῶν κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον. Οὗτοι ἐνισχύουν τὴν δασοφυλακὴν εἰς τὸ ἔργον της, καθ' ὅσον ἡ ἀριθμητικὴ ἀνεπάρκεια μονίμων δασοφυλάκων δὲν ἐπιτρέπει τὴν πλήρη ἐπιτήρησιν τῶν δασῶν, ἅτινα κινδυνεύουν ἐκ πυρκαϊῶν.

3. Τοποθετοῦνται πινακίδες εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς ὑπαίθρου μὲ κατάλληλα συνθήματα πρὸς πρόληψιν τῶν πυρκαϊῶν. Ἐπίσης ρίπτονται ἀπὸ ἀεροπλάνα εἰς τοὺς ὀρεινοὺς οἰκισμούς, ἔντυποι ὁδηγίαι (φέϊγ-βολάν), αἱ ὁποῖαι ἐφιστοῦν τὴν προσοχὴν διὰ τὴν πρόληψιν τῶν πυρκαϊῶν. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ δημιουργεῖται ἓν αἴσθημα συναγερμοῦ εἰς τοὺς παραδασοβίους πληθυσμοὺς πρὸς πρόληψιν πυρκαϊῶν.

4. Διανοίγονται δασικοὶ δρόμοι προσπελάσεως εἰς δάση, ἅτινα κινδυνεύουν ἀπὸ πυρκαϊάς, ὥστε νὰ εἶναι εὐχερὴς ἡ προσπέλασις ὅλων τῶν θέσεών των δι' αὐτοκινήτων.

5. Διανοίγονται εἰς τὰ κινδυνεύοντα ἀπὸ πυρκαϊὰς δάση ἀντιπυρικαὶ ζῶναι, δηλαδὴ γυμναὶ πάσης βλαστήσεως λωρίδες, ὥστε νὰ καθίσταται εὐκολώτερος ὁ ἐντοπισμὸς μιᾶς ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς.

6. Ἱδρύονται παρατηρητήρια πυρκαϊῶν εἰς ἐπικαίρους θέσεις ἐντὸς τῶν δα-

σῶν. Εἰς αὐτὰ διαμένουν φύλακες, οἱ ὁποῖοι νυχθημερὸν ἐπιτηροῦν τὰ πέριξ δάση.

7. Προβλέπεται χρησιμοποίησις μέσων τηλεπικοινωνίας, ἀσυρμάτων τηλεφώνων, διὰ τὴν ταχείαν διαβίβασιν πληροφορ'ῶν ἀπὸ τὰ ἐντεταλμένα διὰ τὴν φύλαξιν τῶν δασῶν δασικὰ ὄργανα.

8. Ἐφαρμογὴ τῆς ποινῆς τοῦ ἐκτοπισμοῦ κατὰ παντὸς ὑπευθύνου ἐμπρησμοῦ δάσους.

Κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀνωτέρω προγράμματος ἔχουν πραγματοποιηθῆ τὰ ἀκόλουθα :

α) Ἔχουν ἤδη κατασκευασθῆ 70 λιθόδμητα καὶ ξύλινα παρατηρητήρια πυρκαϊῶν εἰς τὰ δάση καὶ προβλέπεται ἡ κατασκευὴ ἑτέρων 80 τοιούτων ἐντὸς ἑνὸς ἕως δύο ἐτῶν. Διὰ τῆς κατασκευῆς τῶν 150 αὐτῶν παρατηρητηρίων καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐπιτήρησις 1,5 ἑκατομμυρίων στρεμμάτων δασῶν, σχεδὸν τοῦ συνόλου τῶν δασῶν, ἅτινα διατρέχουν σοβαροὺς κινδύνους ἐκ πυρκαϊῶν.

β) Χρησιμοποιοῦνται κατ' ἔτος καὶ κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον τῶν πυρκαϊῶν 200—300 ἔκτακτοι πυροφύλακες καὶ 500 ἀγροφύλακες, οἱ ὁποῖοι, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν δασικῶν ὀργάνων, περιπολοῦν τὰ κινδυνεύοντα ἐκ πυρκαϊῶν δάση.

γ) Προεκηρύχθη διεθνὴς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν 150 φορητῶν ἀσυρμάτων τηλεφώνων, 30 τηλεφώνων ὀχημάτων καὶ 70 τηλεφωνικῶν βάσεων, συνολικῆς ἀξίας 6 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, πρὸς ἐξοπλισμὸν τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας μὲ τὰ κατάλληλα μέσα τηλεπικοινωνίας, ὥστε νὰ καθίσταται ἄμεσος ἡ ἐξαγγελία ἐκρήξεως πυρκαϊᾶς ἀπὸ τοὺς περιοδεύοντας καὶ εἰς τὰ παρατηρητήρια διαμένοντας πυροφύλακας.

Περιορίζεται ἡ ἔκτασις τῶν πυρκαϊῶν.

Προπολεμικῶς ἐκαίοντο κατ' ἔτος 100.000 στρέμματα δασῶν, κατὰ μέσον ὅρον. Ἦσαν δὲ πολλαὶ αἱ περιπτώσεις ἐπεκτάσεως τῆς πυρκαϊᾶς, λόγῳ μὴ ἐγκαίρου ἀναγγελίας της καὶ ἀμέσου ἐπεμβάσεως πρὸς κατάσβεσιν. Καὶ μεταπολεμικῶς, ἀνάλογοι ἐκτάσεις δασῶν κατεστρέφοντο ἀπὸ πυρκαϊάς. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, λόγῳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρω προγράμματος, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἐν ἐξελίξει εἰς τὴν ἐφαρμογὴν του, ἐσημειώθη μείωσις τοῦ ἀρθμοῦ τῶν πυρκαϊῶν καὶ τῶν ἐκτάσεων τῶν δασῶν τὰ ὁποῖα καταστρέφονται ἀπὸ πυρκαϊάς. Πρέπει νὰ παρέλθουν μερικὰ ἔτη ἀκόμη διὰ τὴν πλήρη καὶ ἀποτελεσματικὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἀντιπυρικοῦ ἀγῶνος. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι βέβαιον καὶ δυνάμεθα ἀπὸ τοῦδε νὰ ἀναμένωμεν εἶναι ὅτι μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω μέτρων αἱ πυρκαϊαὶ θὰ περιορισθοῦν εἰς τὸ ἐλάχιστον, χωρὶς βεβαίως νὰ ἐξαλειφθοῦν τελείως, διότι τοῦτο εἶναι τί τὸ ἀκατόρθωτον διὰ τὴν χώραν μας, ὅπως καὶ διὰ τὰς ἄλλας παραμεσογείους χώρας.

Κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη (1960—1963), κατὰ τὰ ὁποῖα ὀργανοῦται συστηματικώτερον ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ὁ ἀντιπυρικὸς ἀγών, ἔχομεν σταθερὰν μείωσιν τῶν κατ' ἔτος καιομένων ἐκτάσεων δασῶν ἀπὸ 56.924 στρέμματα τὸ ἔτος 1960 εἰς 23.051 στρέμματα τὸ ἔτος 1963. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, παρὰ τὰς ἀντιξόους κλιματολογικὰς συνθήκας, ὁ ἀριθμὸς τῶν πυρκαϊῶν ἦτο μικρότερος τοῦ ἔτους 1962, αἱ δὲ καεῖσαι ἐκτάσεις δασῶν ὀλιγώτεραι κατὰ 47%. Εἶναι ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρον ὅτι ἐφέτος κατεσβέσθησαν, ἄνευ ἐπεκτάσεως, ἐν τῇ γενέσει των, τὰ 70% τῶν πυρκαϊῶν, οἱ δὲ ἐμπρησμοὶ τῶν δασῶν ἐμειώθησαν κατὰ 50%. Ἀμφότερα τὰ ποσοστὰ αὐτὰ ἀποτελοῦν δείκτας τῆς ἀποτελεσματικότητος τοῦ ἐφαρμοζομένου ὡς ἀνωτέρω προγράμματος καταστολῆς καὶ προλήψεως τῶν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν.

Εἰς τὴν πλέον ἀποτελεσματικὴν ἀπόδοσιν τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἡ Δασικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, δύνανται νὰ συμβάλουν ἀποτελεσματικῶς καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, εἴτε ἐν ὑπηρεσίᾳ εἶναι οὗτοι, εἴτε ἐκτὸς ὑπηρεσίας, ὅτε πλεῖστοι ἐξέρχονται ἢ δέον νὰ ἐξέρχωνται πρὸς δασικὰς περιοχάς. Διότι ἡ προστασία τοῦ πρασίνου ἀποτελεῖ ζωτικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει ὅλους μας.

Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Η ΒΑΣΙΣ ΠΑΝΤΟΣ ΕΥΝΟΜΟΥΜΕΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑΪΚΟΥ**

Πᾶς ἀντικειμενικὸς τῆς ἱστορίας καὶ τῆς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων μελετητής, εὐκόλως διαπιστώνει τὴν ἀνάγκην ὑπάρξεως τῆς Ἀστυνομίας, καθ' ὅσον αὕτη ἀποτελεῖ, ἀναντιρρήτως, τὴν βάσιν παντὸς κράτους, ὅπερ θέλει νὰ λέγεται εὐνομούμενον. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἀξία τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἀστυνομίας γενικῶς, ὥστε, καὶ ἂν πρὸς στιγμὴν δὲν ὑπῆρχεν, ἦτο ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ δημιουργήσωμεν ταύτην.

Ὁ ἄνθρωπος, ζῶον φύσει λογικὸν καὶ κοινωνικόν, ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του ἐπὶ τοῦ πλανήτου τῆς γῆς, ἠσθάνθη ἀδήριτον τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεώς του κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς ὁμάδας, ἀργότερον δὲ εἰς κοινωνίας καὶ ἔθνη. Ἡ ἀνάγκη αὕτη ὤθησε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν σκέψιν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν μονήρη διαβίωσιν των καὶ κατέστη ἀπολύτως αἰσθητὴ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι εἰς τὴν κατὰ μόνας ζωήν των, ἦσαν ἐκτιθεμένοι εἰς πολλοὺς κινδύνους, τόσον ἐκ μέρους τῶν συνανθρώπων των, ὅσον καὶ ἐκ μέρους αὐτῆς ταύτης τῆς φύσεως. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπεκράτει ἀπολύτως τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου. Ὁ πλέον ἰσχυρὸς ἠδύνατο εὐκόλως νὰ γίνῃ κύριος καὶ ἐξουσιαστὴς τῆς περιουσίας τοῦ πλησίον, ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς του. Ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις, διὰ τῶν ἀγνώστων εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης στοιχείων της καὶ δυνάμεων, ἐθεωρεῖτο ὡς φοβερὸς ἐχθρός.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἐδημιουργήθησαν αἱ πρῶται οἰκογένειαι, αἱ κοινωνίαι καὶ τὰ ἔθνη. Εἰς τὰς ὁμάδας αὐτὰς ὁ ἄνθρωπος ἠσθάνθη τὸν ἑαυτόν του πλέον ἀσφαλῆ καὶ ἠδυνήθη οὕτω νὰ ἐπιδοθῇ εἰς ἔργα προόδου καὶ ἐξελίξεως του.

Τὸ κακὸν ὅμως εἶναι συμφυὲς μὲ τὴν ἀνθρωπίνην ὕπαρξιν. Τὸ ἔγκλημα ἐν τῇ εὐρείᾳ αὐτοῦ ἐννοίᾳ, ἡ παράβασις τῶν ὑπὸ τῆς πολιτείας διατασσομένων, ἡ τάσις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς εὔκολον βίον καὶ ἡ διὰ παντὸς τρόπου ἀπόκτησις τῶν ἀγαθῶν, εἶναι φαινόμενα γνωστὰ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Φύσει ὁ ἄνθρωπος ἀρέσκεται νὰ πράττῃ πᾶν ὅ,τι αὐτὸς οὗτος ἐπιθυμεῖ. Δὲν θέλει νὰ ὑποστῇ οὐδένα περιορισμὸν καὶ ἀγωνίζεται πρὸς τοῦτο. Οἱ νόμοι, αἱ διατάξεις, πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν στέρησιν τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας, εἶναι διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐμπόδια, ἅτινα καλλίτερον θὰ ἦτο νὰ μὴ ὑπῆρχον.

Αὐτὴ αὕτη ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου, τὸ περιβάλλον, αἱ διάφοροι συνθῆκαι ζωῆς, τὰ διάφορα κοινωνικὰ συστήματα, ἡ πενία, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀθέμιτος πλουτισμὸς ἐνίοτε, ἡ τάσις πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ἀγαθῶν ἄνευ μεγάλου μόχθου, ὡς καὶ ἕτεροι παράγοντες, εἶναι τὰ κίνητρα ἅτινα ὠθοῦν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ ἔγκλημα.

Ἐφ' ὅσον ζῶμεν εἰς κοινωνίαν ἀνθρώπων ἥτις δὲν δύναται νὰ καυχηθῇ ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὸ χριστιανικὸν ἐπίπεδον, εἰς κοινωνίαν ἥτις ἀνύψωσεν εἰς τὴν θέσιν τῆς ἀγάπης τοῦ Ναζωραίου τὸ μῖσος καὶ εἰς τὴν θέσιν τῆς συγγνώμης τὴν ἐκδίκησιν, πάντοτε θὰ ὑπάρχουν ἐγκλήματα καὶ ἐγκληματίαι.

Ὁποία ὅμως τῷ ὄντι θὰ ἦτο ἡ κατάστασις τῆς κοινωνίας, τῶν ἐθνῶν ἐν γένει, ἂν ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ ἠδύνατο ἀσυδότως καὶ ἐλευθέρως νὰ ἐργάζωνται οἱ ἐκτὸς νόμου; Οὐδείς, σοβαρῶς σκεπτόμενος, δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ἐν μιᾷ τοιαύτῃ καταστάσει δύναται τὸ κράτος νὰ ὀρθοποδήσῃ καὶ νὰ προαχθῇ. Ἐὰν ἠδύνατο νὰ ἐπικρατήσῃ ἓν τοιοῦτον καθεστώς, ἡ κοινωνία θὰ ἦτο κοινωνία ἀγρίων θηρίων καὶ οὐχὶ κοινωνία ἀνθρώπων.

Ποία ὅμως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ θέσις τῆς κοινωνίας τῶν ὑγιῶς σκεπτομένων ἀνθρώπων, ἐναντι τῶν παντὸς εἴδους ἐγκληματιῶν; Πῶς ἡ πολιτεία ἀντιμετωπίζει

τὰς πράξεις τούτων; Ἰδοὺ τὸ μέγα τῆς πολιτείας ἔργον καὶ ὁ λόγος τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ. Ἡ πολιτεία θέτουσα νόμους ἀναθέτει παραλλήλως εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὑπὸ ταύτης διατασσομένων. Ἡ Ἀστυνομία, ὑπηρέτης οὖσα τῆς πολιτείας, ἐκτελεῖ προθύμως καὶ ἀγογγύστως τὸ ἀνατεθὲν ἔργον καὶ αἱ ὁσημέραι προσπάθειαι ταύτης διὰ τὴν ὅσον οἷόν τε ταχίστην πρόληψιν καὶ καταστολὴν τοῦ ἐγκλήματος, εἶναι ὁμολογουμένως ἄξιαι παντὸς ἐπαίνου. Ἡ Ἀστυνομία προβάλλει εἰς τὸ κοινωνικὸν στερέωμα ὡς φωτεινὸν μετέωρον, ὡς σελαγίζων καὶ ἀπαστράπτων ἥλιος, καὶ φωτίζει μὲ τὰς χρυσᾶς καὶ ζωογόνους ἀκτῖνας της ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Παρήγορος ἄγγελος παντὸς ὁδοιπόρου καὶ καταφύγιον πάντων τῶν χειμαζομένων εἶναι ἡ πηγὴ ἡ ἀκένωτος τῶν πλουσίων ὑδάτων, ἡ μυροβόλος ἄνοιξις, ὁ φίλος καὶ ὁ συμπαραστάτης πάντων. Πανταχοῦ παροῦσα δίδει μὲ τὰς πράξεις της δείγματα ἡρωισμοῦ καὶ αὐτοθυσίας, τηρεῖ ἀπαρεγκλήτως τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ὅρκον της καὶ προσφέρει πάντοτε ἑκατόμβας εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας.

Ἡ Ἀστυνομία ἀείποτε, καὶ ὑπὸ τὰς πλέον ἀντιξόους περιστάσεις, διὰ τοῦ παραδείγματός της, ἀποδεικνύει ὅτι εἶναι ὁ προστάτης παντὸς νομοταγοῦς πολίτου, ὁ ἀνιδιοτελὴς ὑπηρέτης καὶ συμπαραστάτης του, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν εὔρυθμον καὶ πλήρη ἄσκησιν τῶν ἀνεγνωρισμένων δικαιωμάτων του.

Ἀναντιλέκτως οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὸ ὑψηλὸν καὶ ὑπέροχον τῷ ὄντι ἔργον τῆς Ἀστυνομίας. Μόνον ἄνθρωποι τοῦ ἐρέβους καὶ τῆς καταστροφῆς, ἄνθρωποι ἐχθροὶ τῆς κοινωνικῆς νηνεμίας, εἶναι δυνατὸν νὰ σκεφθοῦν ἄλλως δι' αὐτήν.

Ἀναλογισθῆτε δι' ὀλίγον τὴν κατάστασιν τῆς κοινωνίας ἡμῶν ἂν ἔστω καὶ δι' ὀλίγον δὲν ἐλειτούργει ὁ ἀστυνομικὸς θεσμὸς καὶ ἀσφαλῶς θὰ λάβητε πλήρη εἰκόνα τῆς ὅλης ἀξίας καὶ σημασίας τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἀστυνομίας. Ἂν πρὸς στιγμὴν παύσῃ νὰ λειτουργῇ ἡ Ἀστυνομία, τὰ ἐγκληματικὰ στοιχεῖα τῆς κοινωνίας θὰ ἐπιδοθοῦν ἀνέτως εἰς τοὺς ἀπαισίους σκοπούς των καί, γενικῶς εἰπεῖν, χάος πραγματικὸν καὶ κοινωνικὴ ἀναταραχὴ θὰ εἶναι τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα. Ἰδοὺ διατὶ τονίζομεν ὅτι ἡ ὕπαρξις τῆς Ἀστυνομίας εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ὅτι καὶ ἂν εἰσέτι αὕτη δὲν ὑπῆρχεν, ἡμεῖς ἔδει νὰ δημιουργήσωμεν τοιαύτην. Ἰδοὺ τὸ ὅλον τῆς Ἀστυνομίας ἔργον ἐν σμικρογραφίᾳ καὶ ἰδοὺ διατὶ ἄνευ Ἀστυνομίας δὲν δύναται νὰ νοηθῇ κράτος εὐνομούμενον.

Θέλομεν κοινωνικὴν γαλήνην, ἐλευθερίαν σκέψεως καὶ κινήσεως, δημιουργίαν εἰρηνικοῦ περιβάλλοντος; Ἂς ἐνισχύσωμεν παντὶ τρόπῳ τὴν Ἀστυνομίαν εἰς τὸ ἀνατεθὲν ἔργον της. Ἂν οὕτω πάντες ἐργασθῶμεν ἂς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι αἱ καλλικέλαηδοι ἀηδόνες θὰ ψάλουν χαρμοσύνως εἰς τοὺς ἀνθοστολισμένους κήπους, ἡ μυροβόλος ἄνοιξις θὰ διαδεχθῇ τὸ χειμῶνα, ἡ ζωὴ θ' ἀλλάξῃ ρυθμόν, τὰ πάντα θὰ ἀναπνεύσουν τὴν πλέον ζωογόνον αὔραν. Θαρραλέως καὶ ὑπερηφάνως, μὲ ὑψηλὸν καὶ ἀγέρωχον τὸ ἀνάστημα ἡμῶν, θὰ δημιουργήσωμεν μίαν νέαν ζωήν, μίαν νέαν Ἑλλάδα ἀξίαν τῶν παραδόσεων τῆς φυλῆς μας καὶ τῆς ὑψίστης ἀποστολῆς της.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

"ΟΔΟΣ ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ„

Ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. **ΑΛ. ΚΑΨΟΚΑΒΑΔΗ**

....Σήμερα πάλι ἤλθαμε κοντά σου... Πατήσαμε ἀμέτρητες φορὲς τὸ διάβα σου... Γινήκαμε σχεδὸν ἕνα μὲ σένα... Μὲ ἕνα λόγο σὲ νοιώσαμε καὶ μᾶς ἔνοιωσες καὶ σήμερα, ὅπως ἄλλοτε...

Πόσες φορές, πόσες ὧρες ἀμέτρητες σὲ ἀνεβοκατεβήκαμε ἀγαπημένη!!! Πόση κούραση, πόσος ἱδρώτας χύθηκε πάνω στὸ λεῖο ὁδόστρωμά σου!!!

Σήμερα, ποὺ εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους, νοιώθω μιὰ ἀνάγκη νὰ γράψω γιὰ σένα, νὰ φέρω σὲ σένα ἕνα χαιρετισμό,... μπορεῖ καὶ νοσταλγικό,... ὅλων αὐτῶν ποὺ πέρασαν καὶ πάτησαν ἄπειρες φορὲς τὴν ἄσφαλτό σου.

Ἴσως εἶσαι ἡ μόνη ποὺ δὲν ξεχνιέσαι, δὲν ξεχάστηκες, οὔτε θὰ ξεχαστῆς... Σὲ κάθε δρόμο τῆς Κερκύρας, τῆς Πάτρας, τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ Πειραιᾶ, θὰ βλέπουμε κάτι δικό σου... καὶ θὰ θυμώμαστε ἐσένα, ποὺ εἶσαι, βλέπεις, ἡ ἐξέχαστη,... ἡ μεγάλη μας ἀγάπη!!!

Εἶπα πάρα πάνω πὼς σήμερα εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους,... τοῦ τέλους τοῦ δικοῦ μας, μὰ συγχρόνως καὶ τοῦ δικοῦ σου... Ἀπὸ τοῦ χρόνου πάει πιὰ ἡ δόξα σου, πάει τὸ μεγαλεῖο σου!!! Ἀπὸ τοῦ χρόνου θὰ πάψουν πιὰ νὰ ἀκούγωνται θούρια καὶ ἐμβατήρια στὴ γειτονιά σου... Θὰ γίνης καὶ σὺ ἕνα μικρὸ συνηθισμένο δρομάκι... Ἕνα δρομάκι ἄσημο καὶ ἥσυχο... Τὴν θέσι σου θὰ πάρη κάποιος ἄλλος δρόμος πάνω ἐκεῖ στὴν Φιλοθέη, κοντὰ στὴν καινούργια Σχολή. Μὴ στενοχωριέσαι ὅμως.

Ὅλοι ἐμεῖς, οἱ τωρινοὶ καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι, οἱ παλαιότεροι ἀπὸ μᾶς, πάντα θὰ θυμώμαστε ἐσένα... Πάντα κάποιος ἀξιωματικὸς ἐπιθεωρήσεως, τοῦ ΙΣΤ' ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν θὰ ἔρχεται σὲ κάποιο νυκτερινὸ τετράωρο καὶ θὰ σὲ διαβαίνη ἥσυχα, κάτω ἀπὸ τὸ φῶς κάποιου ὁλόγιομου φεγγαριοῦ... Θὰ παρατηρῆ κάθε δικό σου καὶ θὰ προσπαθῆ νὰ βρῆ ἐπάνω σου σημάδια παλαιὰ ἀπὸ τὸ διάβα μας... Ἴσως νοσταλγήση!!! Ἴσως θυμηθῆ.... θυμηθῆ φωνές... θυμηθῆ μουσικές... θυμηθῆ παραγγέλματα... Θὰ βλέπη, σὰν σὲ ταινία, τὸν ἑαυτό του νὰ περνᾶ τεντωμένος, ἀγέρωχος, ψηλότερος... Ὄπ, ὄπ, ὄπ, θὰ ἀντηχήση στὰ αὐτιά του ξανὰ τὸ παράγγελμα... καί, ἄθελά του τότε, θὰ τεντωθῆ... θὰ καμαρώση καὶ θὰ περάση ξανὰ καμαρωτός, εὐθυτενής, κοιτάζοντας μακρυά, ψηλά!!! Καὶ θὰ περάση ὄχι μόνος του, θὰ περάση νοερὰ μὲ τὸν διπλανό του, μὲ τὸν μπροστινόν του... μὲ ὁλόκληρη τὴν διμοιρία του δεμένη. Μπορεῖ καὶ νά... δακρύση, ἐὰν ἔχουν περάσει πολλὰ χρόνια ἢ καὶ νὰ γελάση θυμούμενος παλαιὰ καλὰ πειράγματα... Ἀλησμόνητη Ἰακωβίδου.... Θὰ γεννᾶς πάντα συναισθήματα, θὰ φέρνης πίσω θύμησες...

Για λίγο ἀκόμη, ἐμεῖς οἱ τελευταῖοι ἑκατὸν δέκα πιστοὶ ἐραστές σου, θὰ ἀνεβοκατεβοῦμε τὸ διάβα σου ἢ μᾶλλον θὰ τὸ παρανεβοκατεβοῦμε... καὶ μετὰ ἀπὸ τὴν 25η Μαρτίου, θὰ σὲ χαιρετίσουμε ὅλοι μας... Καὶ θὰ σὲ διαβεβαιώσουμε πὼς πάντα θὰ κατέχης μιὰ ξεχωριστὴ θέση στὶς ἀναμνήσεις μας... Καὶ πάντα ὅταν περνᾶμε ἀπὸ ἐκεῖ, θὰ περνοῦμε κάπως διάφορα ἀπὸ τοὺς ἄλλους δρόμους... κάπως στητά, κάπως καμαρωτά, ἀκούγοντας στὰ αὐτιά μας ἤχους μουσικῆς...

ΑΛ. ΚΑΨΟΚΑΒΑΔΗΣ

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

14ος ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Τράπεζα Ἑλλάδος		7.203.586,25
Ἐθνική Τράπεζα		962.063,15
Δάνεια		2.354.476,15
Ἀκίνητα	1.005.000	
Μεῖον Ἀποσβέσεις	299.115	705.885,00
Ἔπιπλα καὶ Σκεύη	70.183	
Μεῖον Ἀποσβέσεις	70.183	
Βιβλιοθήκη		2.625,00
Χρεωστικοὶ Λογαριασμοί		2.235,60
Λογαριασμοὶ τάξεως χρεωστικοὶ		19.746.892,00
		30.977.763,15

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΟΙΚΟΝΟ

Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέ

ΕΣΟΔΑ

I. ΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ			3.466.786,15
1. Τακτικαὶ		3.170.971,10	
Ἐκ κρατήσεως 2% ἐπὶ τοῦ λαμβανομένου παρ' ἑκάστου μετόχου μηνιαίου βασικοῦ μισθοῦ (ὀργανικοῦ)	2.856.779,50		
Ἐξ ἡμίσεος βασικοῦ μισθοῦ παρ' ἑκάστου μετόχου	190.461,90		
Ἐκ διαφορᾶς μισθοῦ ἑνὸς μηνὸς συνεπείᾳ προαγωγῆς, ἀπονομῆς μισθοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ ἢ οἰκονομικῆς διαβαθμίσεως τοῦ μετόχου	123.729,70		
2. Εἰδικαί		295.815 05	
Κράτησις ἐπὶ ἀποζημιώσεως ἐκτὸς ἕδρας	20.807,90		
Κράτησις ἐπὶ ἀποζημιώσεως συμβουλ. καὶ ἐπιτρ.	25.523,00		
Κράτησις ἐπὶ ἀμοιβῶν νόμου «Περὶ λαθρεμπορίου»	34.930,00		
Κράτησις ἐπὶ δικαιωμάτων ἐκτελ. ποιν. δικ.	2.490,05		
Κράτησις ἐπὶ ἀμοιβῶν δι' ἐκτέλ. εἰδ. ὑπηρ.	212.064,10		
II. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ			5.775.828,00
Ἐκ τῆς διαθέσεως ἀστυνομικοῦ ἐνσήμου	2.499.920,00		
Ἐκ δικαιωμάτων σφραγίσεως μέτρων καὶ σταθμῶν	1.275.429,40		
Ἐκ δωρεῶν	41.394,80		
Ἐξ ἀπομενόντων κλασματικῶν ὑπολοίπων ἐκ τῶν ἀποδόσεων ἐπὶ ἀμοιβαίων στοιχημάτων ἱπποδρόμου	1.930.426,80		
Ἐκ παραβόλων θεάτρων καὶ κινηματογράφων	28.657,00		
III. ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΣΟΔΑ			37.355,20
IV. ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ			456.441,40
Τόκοι καταθέσεως ὄψεως παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἑλλάδος	171.696,20		
Τόκοι βεβαιουμένων ἐσόδων τοκοχρεωλυτικῶς ἐξοφλουμένων			
Τόκοι τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων δανείων	150.078,55		
Ἐνοίκια διαμερισμάτων	134.666,65		
			9.736,410,75

Ἐν Ἀθήναις τῇ

Ὁ Διευθυντὴς
Β. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀστυν. Δ/ντὴς Β'

Ὁ Προ
Θ. ΡΑΚΙΝ
Ἀρχηγὸς Ἀστυνο

ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 1963

	ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ
Κεφάλαιον	10.838.511,45
Ὑποχρεώσεις	153.766,70
Λογαριασμοὶ τάξεως πιστωτικοὶ	19.746.892,00
Κλάδος Ὑγείας	238.593,00
	30.977.763,15

ΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1963

χρι 31ης Δεκεμβρίου 1963

	ΠΑΡΟΧΑΙ	ΚΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ
Ι. ΠΑΡΟΧΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ		8.455.798,50
Χορήγησις ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος εἰς 169 διαγρ. μετόχους	8.398.556.00	
Ἐπιστροφὴ κρατήσεων εἰς 21 διαγραφέντας μετόχους, μὴ δικαιουμένους βοηθήματος	57.242,50	
Π. ΔΑΠΑΝΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ		112.659,40
Ἀποζημίωσις μὴ ἀστυνομ. μελῶν διοικ. συμβουλίου	4.625,00	
Ἀποζημίωσις Νομικοῦ Συμβούλου	14.400,00	
Προμήθεια γραφικῆς ὕλης κλπ.		
Ἐνοίκιον κατὰ τὸ 1/3 μετὰ τοῦ Κλάδου Ὑγείας	48.720,00	
Ἠλεκτρικὸν ρεῦμα κατὰ τὸ 1/3	2.956,85	
Τηλεφωνικὰ τέλη	1.999,60	
Προμήθεια ἐντύπων σφραγίδων κ.τ.τ.	2.295,00	
Κοινόχρηστα κατὰ τὸ 1/3	5.862,95	
Δαπάναι λιθογραφικῆς ἐκτυπώσεως ἀστυν. ἐνσήμου	31.800,00	
ΙΙΙ. ΔΑΠΑΝΑΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ		76.049,50
Συντήρησις ἀκινήτου	1.265,55	
Ἀσφάλιστρα πυρὸς ἀκινήτου	646,00	
Μισθοδοσία προσωπικοῦ ἀκινήτου	122,00	
Συντήρησις ἀνελκυστῆρος ἀκινήτου	490,25	
Φορολογικαὶ ὑποχρεώσεις ἀκινήτου	73.525,70	
IV. ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΑΚΙΝΗΤΟΥ		26.010,00
V. ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ		4.569,90
VI. ΔΑΠΑΝΑΙ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ		510.974,25
Ἐνίσχυσις Ἀστυνομικοῦ Νοσοκομείου		
ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ ΧΡΗΣΕΩΣ 1963		550.349,20
		9.736.410,75

31ῃ Δεκεμβρίου 1963
εδρος
ΤΖΗΣ
μικοῦ Σώματος

Ὁ Λογιστὴς
Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ
Ἀστυνόμος Α'

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	611.240,60
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	494,984,45
Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας	975.249,45
Νομαρχίας Ἀχαΐας	187.447,35
Νομαρχία Κερκύρας	3.938,65
Ἐπικουρικὸν Ταμεῖον Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων	238.593,00
Χρεωστικοὶ λογαριασμοὶ	229.268,25
Δικαιολογητικὰ περιθάλψεως ὑπὸ ἐκκαθάρισιν	3.446.870,40
Ἔπιπλα καὶ σκεύη	118.878,00
	6.306.470,15

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ

ΕΣΟΔΑ

I. ΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ			4.427.712,05
α) Κρατήσεις τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων		3.663.071,65	
Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Ἀθηνῶν	2.685.513,70		
» » Πειραιῶς	671.029,55		
» » Πατρῶν	214.595,90		
» » Κερκύρας	91.932,50		
β) Κρατήσεις τῶν συνταξιούχων		764.640,40	
Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Ἀθηνῶν	582.165,10		
» » Πειραιῶς	118.610,60		
» » Πατρῶν	30.735,50		
» » Κερκύρας	33.129,20		
II. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ			7.043,90
Δωρεὰ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου Κερκύρας			
III. ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ			34.093,40
Τόκοι Τραπεζῶν			—
VI. ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΣΟΔΑ			5.723,20
			4.474.572,55

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ

Ὁ Διευθυντὴς
Β. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀστυν. Δ/ντὴς Β΄

Ὁ Πρό
Θ. ΡΑΚΙΝ
Ἀρχηγὸς Ἀστυνο

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΕΤΟΥΣ 1963

		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ
Κεφάλαιον μέχρι 31.12.1962	4.854.004,05	
Πλεόνασμα χρήσεως 1963	1.051.997,55	5.906.001,60
Ὑποχρεώσεις		325.695,75
Ἀποσβεσθέντα ἔπιπλα		34.772,80
Παιδικαὶ κατασκηνώσεις		40.000,00
		6.306.470,15

«ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΧΡΗΣΕΩΣ 1963»

		ΕΞΟΔΑ
Ι. ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ		2.820.998,50
Δαπάνη φυσιολογικοῦ τοκετοῦ	1.758,00	
» ἐξωνοσοκ. καὶ φαρμακ. περιθάλψεως	1.471.097,10	
» νοσηλείας εἰς δημοσ. νοσ. ἱδρύματα	71.243,00	
» » εἰς ψυχιατρ. ἀντικαρκ. κλπ.	50.870,85	
» » εἰς νοσ. ἱδρύματα Ι.Δ.Α.Π	272.231,00	
» » εἰς ἰδιωτικὰς κλινικὰς	629.422,00	
» ἀγορᾶς ὀρθοπεδικῶν εἰδῶν	—	
» ὀδοντιατρικῆς θεραπευτικῆς περιθάλψεως	28.009,60	
» μελῶν οἰκογενειῶν συνταξιούχων	292.777,95	
» νοσηλείας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	3.589,00	
ΙΙ. ΔΑΠΑΝΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ		589.688,70
Ἀποζημίωσις μελῶν διοικ. συμβουλίου	2.375,00	
Ἀποζημίωσις καθαριστρίας	19.032,90	
Κοινόχρηστα ἤτοι : μισθοδοσία θυρωροῦ—ἠλεκτρικὸν ρεῦμα—ἔξοδα καθαριότητος—ἀνελκυστὴρ—θέρμανσις κλπ.	18.581,75	
Γραφικὴ ὕλη	4.467,10	
Ἔντυπα—Βιβλία—Σφραγίδες	23.362,50	
Διάφορα ἔξοδα	5.751,10	
Τηλεφωνικὰ καὶ ταχυδρομικὰ τέλη	17.903,00	
Συνδρομαὶ ἐφημερίδων	712,60	
Ἔξοδα Παραρτήματος Πατρῶν	1.777,85	
» » Κερκύρας	1.896,00	
Ἀστυνομικὸν Νοσοκομεῖον	322.891,30	
Ἐνοίκιον οἰκήματος Γ' Σεπτεμβρίου 13	97.440,00	
Ἐνίσχυσις παιδικῶν κατασκηνώσεων	73.497,60	
ΙΙΙ. ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ		11.887,80
VI. ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ ΧΡΗΣΕΩΣ		1.051.997,55
		4.474.572,55

Δεκεμβρίου 1963

εδρος — Ὁ Λογιστὴς

ΤΖΗΣ — Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

μικοῦ Σώματος — Ἀστυνόμος Α'

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Κύρου Ἀχιλλέως.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πραντούνα 57, στὸ συνοικισμὸ Ἑλληνορώσων.

Ὁ Ἀχιλλεὺς Κύρου, γυιὸς τοῦ Ἀδώνιδος, δημοσιογράφος, συγγραφεὺς καὶ συνδιευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «Ἑστία», γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1898 καὶ ἀπέθανε στὸ Παρίσι τὸ 1950. Διεκρίθη γιὰ τὴν εὐρεῖα ἐγκυκλοπαιδική του κατάρτισι καὶ τὴν ἀκάματη ἐργατικότητα. Διετέλεσεν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου μέχρι τοῦ θανάτου του σχεδόν, μέλος καὶ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ διοικητικου συμβουλίου. Μετέσχε τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως καὶ ἐφυλακίσθη ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν γιὰ πολλοὺς μῆνες.

Κυψέλης.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Κοδριγκτῶνος 2 καὶ τελειώνει στὴ πλατεῖα Κυψέλης.

Ἔλαβε τὴν ὀνομασία αὐτὴ ἐπειδὴ διασχίζει τὴν ὁμώνυμη συνοικία τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ τοπωνυμία «Κυψέλη» ἢ «Γυψέλη» εἶναι παλαιὰ ὀνομασία τῆς συνοικίας καὶ μᾶς εἶναι ἄγνωστο ποῦ ὀφείλει τὴν προέλευσί της. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Κηφισιά.

Κῶ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τροίας 26, κοντὰ στὴ στάσι «Ἀγγελοπούλου» τῆς ὁδοῦ Πατησίων.

Ἡ Κῶς, νῆσος τῆς Δωδεκανήσου κοντὰ στὴν μικρασιατικὴ ἀκτή, ἔχει ἔκτασι 282,52 τετρ. χιλ. καὶ περὶ τὶς 10 χιλιάδες κατοίκους. Μυθικὴ εἶναι ἡ παράδοσις ὅτι οἱ Κῶοι μετέσχον τοῦ Τρωικοῦ πολέμου καὶ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ἐγέννησεν ἐκεῖ, ἀπὸ τὴν κόρη τοῦ Εὐρυσώλου, τὸν Θεσσαλόν. Ἱστορικὰ ἀποδεδειγμένο εἶναι ὅτι ἐπώκισαν στὴ νῆσο Ἐπιδαύριοι (τῆς Ἀργολίδος), ποὺ ἦσαν Ἀχαιοὶ οἱ ὁποῖοι κατέφυγον ἀπὸ τὴν Θεσσαλία στὸ Ἄργος. Ἡ Κῶς εἶναι πατρὶς τοῦ μεγάλου Ἱπποκράτους κ.ἄ. ἐξόχων πνευμάτων τῆς ἀρχαιότητος.

Κωλέττη Ἰωάννου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους 39, κοντὰ στὴ πλατεῖα Κάνιγγος.

Ὁ Ἰωάννης Κωλέττης, πολιτικὸς τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 καὶ τῶν μετέπειτα χρόνων, γεννήθηκε στὸ Συρράκο τῆς Ἠπείρου τὸ 1773. Πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἐχρημάτισε στὰ Γιάννενα γιατρὸς τοῦ γυιοῦ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, Μουχτάρ. Τὸ 1819 ἐμυήθη στὴ Φιλικὴ Ἑταιρία καὶ τὸν Ἰούλιο τοῦ 1821 ἐκήρυξε τὴν, χωρὶς τελικὸν ἀποτέλεσμα, ἐπανάστασι στὰ Βλαχοχώρια. Ἀργότερα μετέβη στὴ Πελοπόννησο, ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἤπειρο στὴ συνέλευσι τῆς Ἐπιδαύρου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀνέλαβε διάφορες ἄλλες πολιτικὲς ὑπηρεσίες (ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν, μέλος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ κ.λ.π.). Διεκρίθη καὶ ὡς στρατιωτικός, ἀπελευθερώνοντας τὴν Εὔβοια (1822-1823).

Τὴν ἐποχὴ τοῦ Καποδιστρίου διετέλεσεν ὑγειονόμος Σπετσῶν, διοικητὴς Σάμου καὶ ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν. Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Κυβερνήτου ἐγένετο μέλος τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς (Αὐγουστῖνος Καποδίστριας – Θ. Κολοκοτρώνης) ἀπὸ τὴν ὁποίαν βραδύτερον ἀπεχώρησε. Στὴν πρώτη ὀθωνικὴ κυβέρνησι τοῦ Σπυρίδωνος Τρικούπη ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖο Ναυτικῶν, στὴν δὲ τοῦ Μαυροκορδάτου τὸ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἀπὸ τὸ 1835-1843 διετέλεσε πρεσβευτὴς στὸ Παρίσι. Ὡς ἀρχηγὸς τοῦ «γαλλικοῦ» κόμματος, ἔχοντας τὴν ὑποστήριξι τοῦ «ρωσικοῦ» κόμματος (Μεταξᾶς), ἀνέτρεψε τὸν Αὔγουστο τοῦ 1844 τὸν Μαυροκορδᾶτο καὶ ἀνέλαβε πρωθυπουργός, θέσι ποὺ διετήρησε μέχρι τοῦ θανάτου του (31 Αὐγούστου 1847). Ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὶς ἐπιφανέστερες, ἐπιβλητικώτερες καὶ πλέον ἰδιόρρυθμες φυσιογνωμίες τῆς ἐποχῆς τοῦ 1821 καὶ μετά.

Κωνσταντᾶ Γρηγορίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σλῆμαν, κοντὰ στὸ παλαιὸ «Νέον» τέρμα τῶν λεωφορείων «Ἀχαρνῶν» καὶ στὸ Λεόντειο Λύκειο.

Ὁ Γρηγόριος Κωνσταντᾶς, ὀνομαστὸς λόγιος καὶ διδάσκαλος τοῦ Γένους, γεννήθηκε στὶς 3 Μηλιὲς τοῦ Πηλίου τὸ 1753. Ἵδρυσε τὴν περίφημη σχολὴ Μηλιῶν, στὴν ὁποίαν ἐδίδαξε πολλὰ χρόνια. Μαζὶ μὲ τὸν Νικόλαο Φιλιππίδην, ἐξέδωσε τὴν «Νεωτερικὴν Γεωγραφίαν» στὴν δημοτικὴ γλῶσσα. Ἀπὸ τὸ 1822-1828 ἦταν γενικὸς ἔφορος Παιδείας. Μετέφρασε καὶ ἐξέδωσε διάφορα ἔργα ξένων. Ἀπέθανε τὸ 1844 στὶς Μηλιές.

Κωνσταντινίδου Γεωργίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Καλάρη, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Δημήτριο» τῶν Ὅπλων (Τρεῖς Γέφυρες).

Ὁ Γεώργιος Κωνσταντινίδης, ἱστορικὸς καὶ ἐκπαιδευτικός, γεννήθηκε στὴ Νάουσα τὸ 1853. Διετέλεσε διευθυντὴς τοῦ Ζαριφείου ἐκπαιδευτηρίου τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ τὸ 1887 ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσι τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης. Ἀπὸ τὸ 1887 ἐγκατεστάθη στὴν Ἀθήνα, ὅπου καὶ ἀπέθανεν, ἄγνωστον ὅμως πότε. Σημαντικὰ ἔργα του εἶναι: ἡ «Ἱστορία τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως μέχρι τοῦ ἔτους 1821», «Πλατωνικοὶ διάλογοι» κ.ἄ.

Κωνσταντινουπόλεως.

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ λεωφόρο Ἀθηνῶν - Πειραιῶς, ἐπὶ τῆς ὁποίας διέρχεται ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμή.

Ἔλαβε τὴν ὀνομασία αὐτὴ πρὸς τιμὴν τῆς Βασιλευούσης (Ἑπτάλοφος, Νέα Ρώμη, Πόλη), τῆς παλαιᾶς πρωτευούσης τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας καὶ σημερινῆς πόλεως τῆς Τουρκίας, γνωστῆς μὲ τὸ ὄνομα Istambul, ποὺ εὑρίσκεται στὴ χερσόνησο ποὺ σχηματίζουν ὁ κόλπος τοῦ Χρυσοῦ Κέρατος, ὁ Βόσπορος καὶ ἡ Προποντίς. Σήμερα εἶναι ἕδρα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἔχει πληθυ-

σμὸν περὶ τὰ 2 ἑκατομμύρια κατοίκους καὶ εἶναι τὸ πλέον σημαντικὸ οἰκονομικό, πνευματικὸ καὶ βιομηχανικὸ κέντρο τῆς Τουρκίας.

Πυρῆνα τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπετέλεσε τὸ ἀρχαῖο Βυζάντιο (πόλις τοῦ Βοσπόρου ἱδρυθεῖσα ὑπὸ Μεγάρων ἀποίκων κατὰ τὸν Ζ' αἰῶνα π.Χ.), τὸ ὁποῖον ὁ Μ. Κωνσταντῖνος κατέστησε πρωτεύουσα τοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους καὶ ἐπεξέτεινε πενταπλασίως ἀπὸ τὸ 324 μ.Χ. μὲ τὴν κατασκευὴ νέων τειχῶν καὶ ἄλλων κτισμάτων. Σημαντικὴ εἶναι ἡ ἱστορία τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Μ. Κωνσταντίνου καὶ ἡ ἀνάδειξίς της σὲ «Βασιλίδα» τῶν πόλεων ὅλου τοῦ κόσμου, συνετελέσθη ὕστερα ἀπὸ πολλοὺς καὶ μεγάλους κλυδωνισμοὺς τοὺς ὁποίους ὑπέστη ἀπὸ συνεχεῖς βαρβαρικὲς ἐπιδρομές. Γότθοι, Ἄβαροι, Σλάβοι, Ἄραβες, Πέρσες, Βούλγαροι, Φράγκοι καὶ Τοῦρκοι κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα ἐπέδραμον κατὰ τῆς Ἑπταλόφου μέχρι τῆς 29ης Μαΐου 1453, ὅταν πλέον ἡ Πόλις περιῆλθε στὴν τουρκικὴ κυριαρχία. Ἡ τελευταία ἅλωσίς της ἐσήμαινε καὶ τὸ τέρμα τοῦ μακραίωνος ἑλληνικοῦ βίου τῆς ἐνδόξου αὐτῆς πόλεως. Σήμερα διαμένουν ἐκεῖ περὶ τὶς 60 χιλιάδες Ἕλληνες, ἐνῶ πρὶν τὸ 1922 ὑπερέβαινον τὶς 400 χιλιάδες. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ συνοικίες καὶ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Κωστῆ Νικολάου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λένορμαν 110, λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν πλατεῖα «Μεταξᾶ», στὸ Κολωνό.

Ὁ Νικόλαος Κωστῆς, γιατρός, γεννήθηκε στὴ Σμύρνη (Θεσσαλικῆς καταγωγῆς) τὸ 1805. Τὸ 1837, ὅταν ἱδρύθη τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, διωρίσθη καθηγητὴς τῆς παθολογίας, τῆς φαρμακολογίας καὶ τῆς μαιευτικῆς. Διετέλεσε προσωπικὸς γιατρὸς τοῦ Ὄθωνος, πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηνῶν καὶ ὑπῆρξεν ἕνας τῶν ὑποκινητῶν τῆς Θεσσαλικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1854. Ἀπέθανε τὸ 1861. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει κοντὰ στὸν Ἅγιο Παντελεήμονα Ἰλισοῦ).

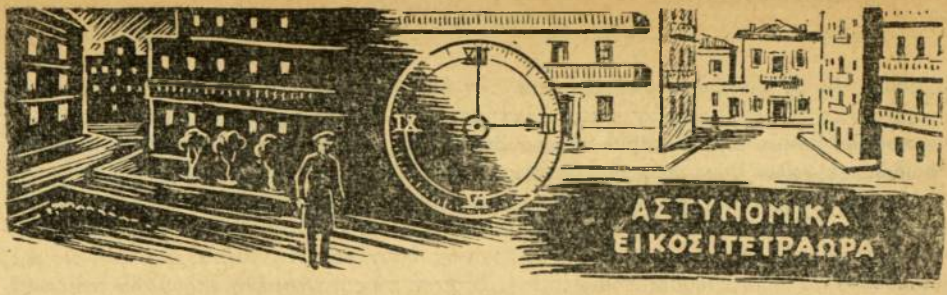
Κώττα Κωνσταντίνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γιοβάνοβιτς 8, στὸ συνοικισμὸ «Ἑλληνορώσων».

Ὁ Κωνσταντῖνος Κώττας ἢ Καπετάν, μακεδονομάχος, γεννήθηκε στὰ Ρούλια τῆς Καστοριᾶς ὅπου ἔδρασε μὲ τὸ πρῶτο, ἀπὸ τοῦ 1898, συσταθὲν ἀνταρτικὸν ὀλιγάριθμο σῶμα του. Διεκρίθη γιὰ τὴν ἀνδρεία του, ὅταν ἀπὸ τὸ 1904 συνεργάσθη μὲ τὸν Παῦλο Μελᾶ γιὰ τὴν ἐξόντωσι τῶν Βουλγάρων κομιτατζήδων. Τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1904 συνελήφθη ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ ἐξετελέσθη στὰ Ρούλια δι' ἀπαγχονισμοῦ.

(Συνεχίζεται)

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδόν των.

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ «Χ»

Ἐκλεισε καὶ πάλιν μία ἀπὸ τὰς πλέον δυσκόλους περιόδους διὰ τὴν Ἀστυνομίαν : ἡ προεκλογική. Τὸ πῶς ἔκλεισεν εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους μας, ἀφοῦ καὶ τῆς ἀσυδοσίας τῶν λεγομένων «ἀνθρώπων τοῦ ποδαριοῦ» παρέστημεν μάρτυρες, καὶ τοῦ ὀργίου τῶν τροχαίων παραβάσεων παρέστημεν θεαταί, καὶ τοῦ ρεκὸρ τῶν θορύβων παρέστημεν... αὐτήκοα θύματα. Ἔτσι συμβαίνει πάντοτε ὅταν ὁ κυρίαρχος λαὸς καλεῖται νὰ ἀκούσῃ, νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ μέγιστον καὶ ὕψιστον τῶν δικαιωμάτων του. Ἔτσι συμβαίνει ὅταν ἡ Ἀστυνομία, θέτουσα ἐκ τῆς ἀνάγκης τῶν περιστάσεων πολλὰ τῶν μελημάτων της κατὰ μέρος, ἀναλαμβάνει νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸ ἔπακρον τὰς εἰδικὰς ἐκείνας συνταγματικὰς ἐλευθερίας ποὺ κατοχυρώνουν ὅσα ποταμοὶ αἱμάτων ἐγκαθίδρυσαν, ὅσα τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἐπέβαλεν καὶ ὅσα ἡ πρὸς τὰ πρόσω πορεία τῶν ἐλευθέρων κοινωνιῶν ἐπιτάσσει. Οἱ κόποι, οἱ μόχθοι καὶ ἡ μέχρις αὐταπαρνήσεως προσήλωσις τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων εἰς τὸ καθῆκον, διὰ νὰ τηρηθῇ ἡ τάξις καὶ νὰ δυνηθῇ ἀπερίσπαστος ὁ λαὸς νὰ ἐκφράσῃ τὴν θέλησίν του, ὑπῆρξαν πράγματι ἀνάλογα—ἂν μὴ ἀνώτερα—τῶν ὑπὸ τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ κοινοῦ προσδοκωμένων. Καὶ πολὺ δικαίως ἐπέσυραν τὸν ἔπαινον ἀλλὰ καὶ τὴν ὁμόθυμον συμπαράστασιν ὅλων τῶν παραγόντων εἰς τήν, συμβολικὴν ἔστω, ὑλικὴν ἀναγνώρισιν τοῦ καμάτου σαράντα ἡμερῶν.

***

Πολλὰ τὰ χαρακτηριστικὰ «ἐνσταντανὲ» ποὺ καὶ αὐτὴ ἡ προεκλογικὴ περίοδος παρουσιάζει. Ἔχομε πρῶτα-πρῶτα τοὺς καὶ πάλιν ἀξιοτίμους κ. κ. διαρρήκτας—δὲν ξέρω τί μὲ κάμνει ν' ἀρχίζω πάντοτε πρῶτα μὲ αὐτούς...—οἱ ὁποῖοι ἔδειξαν καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ὅτι γνωρίζουν νὰ ἐκμεταλλεύωνται καταστάσεις, ὅτι τέλος πάντων δὲν ἀφήνουν εὐκαιρίαν νὰ πάῃ χαμένη. Βεβαίως, οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔκαμαν τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ ἀκολουθήσουν τὸ ρεῦμα τῆς μικρᾶς παρανομίας, ποὺ παρουσιάσθηκε ὅπως προανέφερα καὶ κατὰ τὴν ἐφετινὴν προεκλογικὴν περίοδον. Προεκάλεσαν ὅμως μὲ τὰς «ὁμοβροντίας» των ἀνησυχίαν εἰς τὸ ἔννομον κοινόν, μία δὲ ἀνησυχία ἀντικατοπτρίζεται ὡς ἐξῆς λ.χ. ἀπὸ τῶν στηλῶν μιᾶς ἐφημερίδος: «Αἱ σημειωθεῖσαι εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Ἀθηνῶν διαρρήξεις οἰκιῶν καὶ καταστημάτων πρέπει, φρονοῦμεν, ν' ἀνησυχήσουν τὴν Ἀστυνομίαν. Τὸ ἐγράψαμεν καὶ ἄλλοτε: Δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἐκκαθαρισθῇ ἡ πόλις ἀπὸ τοὺς κακοποιούς. Οἱ ἐν δράσει καὶ ἀδιόρθωτοι εἶναι γνωστοὶ εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχάς. Οὐδεὶς θὰ παρεπονεῖτο ἐὰν συνελαμβάνοντο καὶ ἐξετοπίζοντο»... Ἔχομε ὕστερα τοὺς πάσης μορφῆς καὶ καταστάσεως «θορυβοποιούς», οἱ ὁποῖοι ἐφέτος φαίνεται νὰ τὸ παράκαναν. Διαπιστώνων ἕνας ρεπόρτερ ἄλλης ἐφημερίδος «ρεκὸρ θορύβων στὴν Ἀθήνα» κατὰ τὴν τελευταία προεκλογικὴ ἑβδομάδα, καὶ τονίζων ὅτι «ὅταν λείπῃ ὁ γάτος...» πολλὰ μπορεῖ νὰ συμβοῦν, παρατηρεῖ: «Σ' ἕνα ἐκκωφαντικὸ θόρυβο ἔζησε τὶς τελευταῖες μέρες ἡ Ἀθήνα. Θόρυβος ἀνάμικτος ἀπὸ προεκλογικὰ συνθήματα, ποὺ μετέδιδαν ἑκατοντάδες μεγάφωνα, συνεχῆ κορναρίσματα αὐτοκινήτων καὶ ἔντονες πολιτικὲς συζητήσεις ἀπὸ ἀντιφρονοῦντες, σὲ πεζοδρόμια, καφενεῖα, ἐστιατόρια,

»άκόμα καὶ σὲ κινηματογράφους κατὰ τὴν διάρκεια τῆς προβολῆς. Ἡ Ἀστυνομία »εἶχε ἄλλες πιὸ σοβαρὲς ἀσχολίες, ἀναγόμενες στὴν τήρηση τῆς τάξεως. Ἔτσι, ὅλος »ὁ κόσμος βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ θορυβήση... νομίμως. Οἱ γυναῖκες τίναζαν θορυ»βωδῶς τὰ χαλιά τους ἀπὸ τὰ παράθυρα, τὰ ραδιόφωνα, μὲ ὀρθάνοιχτα μεγάφωνα, »σκόρπιζαν στὴν γειτονιὰ τραγούδια, διαφημίσεις γιὰ σκόνες πλυσίματος κλπ. καὶ »προεκλογικὲς ἀνακοινώσεις τῶν κομμάτων. Τὸ ἀστυνομικὸ δελτίο παρέμενε λευ»κὸ ἀπὸ παραβάσεις γιὰ διατάραξη τῆς κοινῆς ἡσυχίας. Ἡ Ἀθήνα, μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ »πολυθόρυβες πρωτεύουσες τοῦ κόσμου, ἔσπασε τὴν περασμένη ἑβδομάδα ρεκὸρ σὲ »φασαρία. Ἀπὸ προχθὲς ὅμως ξανάρχισε... ἡ ἡσυχία. Ἡ Ἀστυνομία, ποὺ κυνη»γοῦσε μόνο κακοποιούς, κυνηγάει τώρα καὶ θορυβοποιούς. Ὅποιος τολμάει ἀπὸ »σήμερα ἄς... θορυβοποιήση. Τὸν περιμένει τὸ Πταισματοδικεῖο καί, ἴσως κανένα »πρόστιμο γύρω στὶς 100-200 δραχμές. Ἄς προσέξουν, λοιπόν, οἱ... φωνακλάδες...».

***

Ἔχομε ὅμως καὶ τὸν «κὺρ-Χαράλαμπο», τὸ χαρακτηριστικὸν «ἔνσταντανὲ» τοῦ ὁποίου—σχετικὰ μὲ τὴν «ποτοαπαγόρευσιν» τῆς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν—τὸ εἶδεν ὡς ἑξῆς ἕνας συντάκτης ἄλλης ἐφημερίδος: «Ποιὸς εἶπε ὅτι τὴν ἡμέρα τῶν ἐκ»λογῶν δὲν πωλοῦνται οἰνοπνευματώδη; Ὁ γέρο-Χαράλαμπος εἶχε τὶς πηγές του »καὶ βρῆκε. Ἀπὸ τὸ μεσημέρι μέχρι τὸ βράδυ εἶχε πιῆ πάνω ἀπὸ δυὸ κιλὰ ρετσί»να. Κι' ὅταν ἀπεφάσισε νὰ πάρη τὸ δρόμο γιὰ τὸ σπίτι, τρεκλίζοντας, πίστευε πὼς »θὰ τὰ κατάφερνε. Ὁ περίπατος ὅμως τέλειωσε ἄδοξα, στὰ παγωμένα καὶ θολὰ »νερὰ τοῦ Ἰλισσοῦ. Κι' ἂν δὲν ὑπῆρχε ἡ ἄμεσος δρᾶσις, τὰ δυὸ κιλὰ ποὺ εἶχε πιῆ »θὰ ἦσαν τὰ τελευταῖα τῆς ζωῆς του. Ἦταν σκοτάδι στὶς 7 τὸ βράδυ, ἦταν κι' ἡ »βροχή, καὶ ὁ γέρο-Χαράλαμπος Γ. (60 ἐτῶν) δὲν πρόσεξε ὅτι δὲν πατοῦσε στὸν »δρόμο, ἀλλὰ στὸ πεζούλι τοῦ ποταμοῦ. Ἔκανε ἔτσι εἴκοσι ὁλόκληρα μέτρα παρά»ξενης ἀκροβασίας καὶ συμπτώσεως, καὶ σ' ἕνα στραβοπάτημα ἔπεσε στὸν χείμαρ»ρο. Τὸ παγωμένο νερὸ τὸν συνέφερε ἀμέσως κι' ἄρχισε νὰ φωνάζη. Τὶς φωνές του »τὶς ἄκουσε τὸ περιπολικὸ ποὺ περνοῦσε κι' ὁ ἀστυφύλακας Ν. 321 ἔπεσε, χωρὶς »νὰ διστάση, στὸ ποτάμι. Τράβηξε τὸ γέρο, ποὺ κόντευε νὰ λιποθυμήση, καὶ ὅταν »ἔφθασε στὴν ὄχθη, τὸν βοήθησαν οἱ ἄλλοι δύο ἀστυφύλακες νὰ τὸν βγάλη ἔξω. Σὲ »κακὰ χάλια τὸν μετέφεραν στὸν Σταθμὸ Α' Βοηθειῶν, ὅπου οἱ γιατροὶ φρόντισαν »νὰ τοῦ βγάλουν ὅσο νερὸ—κι' ὅσο κρασί— εἶχε πιῆ. Συνῆλθε τελείως, ἔπειτα ἀπὸ »λίγο, εὐχαρίστησε τὸ πλήρωμα τοῦ περιπολικοῦ καὶ ἀπεφάνθη: «Μετὰ τὸ κρασί, »ἕνα κρύο μπάνιο εἶναι ὅ, τι πρέπει...».

***

Καὶ ἄλλα, καὶ ἄλλα πολλὰ συνέβησαν. Ὅπως λ.χ. ὁ ὀργασμὸς τῶν λαθροοικοδόμων Ἀμφιάλης Πειραιῶς, οἱ ὁποῖοι πιστεύοντες κατ' ἰδιόρρυθμον τρόπον εἰς τὸ σοφὸν «τῆς νύχτας τὰ καμώματα τὰ βλέπει ἡ μέρα καὶ γελᾶ»,ἀνήγειραν εἰς τὸ σκότος τῶν τελευταίων προεκλογικῶν νυκτῶν πολλὰ παράνομα οἰκήματα. Ὅπως καὶ ὁ ἄλλος ὀργασμὸς τῶν λαθροοικοδόμων Τουρκοβουνίων, ὁ ὁποῖος ἔγινεν αἰτία μεγάλης κινητοποιήσεως ἀστυνομικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν διὰ νὰ ἀποφευχθῇ ἡ καταπάτησις κρατικῶν οἰκοπέδων ὑπὸ χιλίων καὶ πλέον ἀτόμων, κατὰ τὰς πρώτας μετεκλογικὰς νύκτας. Ἀλλὰ τὸ πλέον σοβαρὸν ἀδίκημα, ἐν σχέσει μὲ τὰς ἐκλογάς, καὶ ἐνδεικτικὸν ἠθικῆς καταπτώσεως, πρέπει νὰ εἶναι ἐκεῖνο τῆς ἐκβιάσεως ὑποψηφίου βουλευτοῦ Ἀθηνῶν. Διευθυντὴς ἐντύπου ἐκδοθέντος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐκλογῶν, ὁ Σ.Σ. τῶν 50 ἐτῶν, ἐδημοσίευσε πολλὰ ὑπονοούμενα εἰς βάρος ὑποψηφίων βουλευτῶν, μὴ κατονομαζομένω σαφῶς, καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν 15.000 δραχμὰς διὰ νὰ μὴ προβῇ εἰς συγκεκριμένας ἀποκαλύψεις ἐναντίον του κατὰ τὴν ἑπομένην ἔκδοσιν, ἤτοι εἰς τὸ φύλλον τῆς παραμονῆς τῶν ἐκλογῶν. Ὁ ὑπὸ ἐκβίασιν βουλευτὴς κατέφυγεν εἰς τὴν Υ.Γ.Α. καὶ κατήγγειλεν πάντα ταῦτα, ὅτε συνε-

βουλεύθη νὰ προσποιηθῆ ὅτι ὑποκύπτει εἰς τὸν ἐκβιασμὸν καὶ ὅτι δίδει τὰ χρήματα. Κατόπιν τούτου ἐμονογραφήθησαν ἀπὸ ἀξιωματικὸν τῆς 'Ασφαλείας 8 χιλιόδραχμα, τῶν ὁποίων ἐκρατήθησαν οἱ ἀριθμοί. Καὶ ἡ συνέχεια: Τὰ χρήματα παρεδόθησαν εἰς τὸν ἐκβιαστὴν ὑπὸ φιλικοῦ προσώπου τοῦ ἐκβιασθέντος, πλὴν οἱ παρακολουθοῦντες ἀστυνομικοὶ συνέλαβον τοῦτον ἐπ' αὐτοφώρῳ καί, ὁ λόγος πλέον εἰς τὴν Δικαιοσύνην...

***

Δύο-τρία ληστρικὰ κρούσματα πρὸ καιροῦ, εἶχαν ὡς ἐπακόλουθον ἀλλεπαλλήλους σκηνοθεσίας ληστειῶν διὰ νὰ καλυφθοῦν ἄλλα ἀνομήματα. Χαρακτηριστικαὶ ἐπὶ τούτου τρεῖς περιπτώσεις: 'Εκείνη τοῦ Ε.Ζ. τῶν 46 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος μεταφερθεὶς ἐν ἀφασίᾳ εἰς νοσοκομεῖον καὶ ἰσχυρισθεὶς ὅτι ἔπεσε θῦμα ληστείας παρ' ἀγνώστων, ἀπεδείχθη ψευδόμενος καὶ ἀποβλέπων διὰ τῆς σκηνοθεσίας νὰ ἀποφύγη ἐξόφλησιν χρέους του ἐκ 13.000 δραχμῶν. 'Η ἄλλη τοῦ Κ.Ν. τῶν 44 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος προέβη εἰς ψευδῆ κατάθεσιν περὶ ἀποπείρας ληστείας του ὑπὸ ἀγνώστων, ἐνῶ ὡς διεπιστώθη εἶχεν ἁπλῶς διαπληκτισθῆ διὰ λόγους ἐρωτικῆς ἀντιζηλίας μὲ τὸν ἐργάτην Α.Γ. τῶν 34 ἐτῶν. Καὶ ἡ ἄλλη τοῦ Α.Δ. τῶν 24 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος καταγγείλας ὅτι ἐληστεύθη ὑπὸ μυθιστορηματικὰς συνθήκας ὑπὸ ἀγνώστων, ἀπεδείχθη ψευδόμενος καὶ σκηνοθετήσας τὴν ληστείαν διότι κατεσπατάλησε τὰ χρήματα μὲ γυναῖκα ἐλευθερίων ἠθῶν. "Οταν λοιπὸν τὰ ἐλάχιστα πραγματικὰ κρούσματα μικροληστειῶν γίνονται ἀφορμὴ τοιούτων μυθευμάτων εἰς μεγάλην σχετικῶς κλίμακα, εὐκόλως ἀντιλαμβάνεται ὁ καθεὶς τί ἠμπορεῖ νὰ συμβαίνη μὲ τὰς καταγγελίας περὶ κλοπῶν καὶ μικροδιαρρήξεων, εἰς μέρη μάλιστα καὶ ὑπὸ συνθήκας ποὺ οὐδεὶς —πλὴν τοῦ καταγγέλοντος—ἀντελήφθη, ἤκουσεν ἢ εἶδεν τι, ὁ δὲ δράστης οὐδὲν ἴχνος τῆς ἐκεῖ παρουσίας του ἀφῆκεν...

***

"Οσον ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἀφελεῖς, διὰ νὰ μὴ εἴπω κατατρυχόμενοι ἀπὸ βλακείαν, καὶ ὅσον ὑπάρχουν ἄνθρωποι «ἀγαθοί», πιστεύοντες ὅτι ζῶμεν εἰς κοινωνίαν ἀγγέλων, θὰ συμβαίνουν πολλὰ παρόμοια μὲ ἐκεῖνο ποὺ συνέβη εἰς δεσποινίδα νέαν, ὡραίαν καί... μορφωμένην γραμματικῶς, καὶ μὲ ἐκεῖνο ποὺ συνέβη εἰς μεσόκοπον ἄνδρα, θρυλούμενον ὡς ἀγαθὸν μεσολαβητήν. 'Η νέα καὶ ὡραία κ.λ. δεσποινὶς τῶν 21 ἐτῶν λοιπόν, ἔδωσε 1.300 δρχ. καὶ πολλὰ ἐσώρρουχά της εἰς τὴν Α.Β. τῶν 46 ἐτῶν, ἔλαβε δὲ ὡς ἀντάλλαγμα δύο φακελλάκια σκόνες ἐρωτικῆς σαγήνης διὰ νὰ φέρη κοντά της τὸν ἄνδρα τῶν ὀνείρων της, ἀφοῦ τὰ ὅπλα μὲ τὰ ὁποῖα τὴν ἐπροίκισεν ἡ φύσις ἐφάνησαν ἀτελέσφορα πρὸς τοῦτο. 'Επῆρε λοιπὸν τὰ δύο φακελλάκια ἡ δεσποινίς, ἡ μορφωμένη γραμματικῶς, ἤπιε τὴν σκόνη, ἀλλὰ ἀντὶ νὰ φανῆ κάπου «'Εκεῖνος» φάνηκαν φοβερὰ κοψίματα εἰς τὸ στομάχι καὶ τὴν κοιλιά. Εὐτυχῶς, ἡ δεσποινὶς ἀπέφυγε τὸ μοιραῖον καὶ κατέφυγε, εὐτυχῶς πάλιν, εἰς ἡμᾶς, διὰ νὰ συλληφθῆ ἡ μάγισσα καὶ νὰ εὕρη τὸν καιρὸν νὰ φιλοσοφήση περὶ μαύρης μαγείας καὶ μαύρης βλακείας ἐπὶ τετράμηνον εἰς τὰς φυλακάς... 'Ο μεσόκοπος ἄνδρας ἐξ ἄλλου, ὁ θρυλούμενος ὡς ἀγαθὸς μεσολαβητὴς τοῖς πᾶσιν, εἶδε μίαν ἡμέραν δύο νέους εἰς πάροδον τῆς 'Αθηνᾶς νὰ καυγαδίζουν: «—Δὲν στὸ δίνω 'Αράπη ὅσο κι' ἂν φωνάζης!», ἔλεγε ὁ ἕνας, ὁ ξανθός, μὲ τριμμένη... ἀγγλικὴ προφορά. «—Γιατὶ ρὲ 'Εγγλέζο σκάρτε; Λεφτὰ θές, λεφτὰ σοῦ δίνω! Γιατὶ κρατᾶς σκυλίσιο πεισματικό;», ἔλεγε ὁ μελαχροινὸς μὲ τριμμένα... αἰγυπτιακά. "Ιδιος καὶ ἀπαράλλαχτος δηλαδὴ «καυγᾶς» ὅπως ἐκεῖνος μὲ τὸν «Σφάχτη» καὶ τὸν «Κλώσσα» προηγουμένων «Εἰκοσιτετραώρων». Εἶδε λοιπὸν ὁ ἀγαθὸς μεσολαβητὴς τὸν καυγᾶ, ἄκουσε πολλὰ ἀκόμη ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ δύο... ἀλλοδαποὶ ἐκτοξεύουν κατ' ἀλλήλων εἰς παρομοίας περιπτώσεις, ἐσκέφθη καὶ ἐπλησίασε: «—Δὲν πρέπει νὰ μαλώνετε ἀγαπητοὶ στὴ μέση στὸ δρόμο. Τί διαφορὰ ἔχετε;». «—Γιὰ πεῖσμα, μιὰ καὶ μοῦ ἔφαγε τὸ κορίτσι μου ὁ 'Αράπης, δὲν τοῦ

δίνω τὰ δυὸ λαθραῖα ἐγγλέζικα κουστούμια ποὺ ἔχω στὸ πακέτο οὔτε γιὰ τρεῖς χιλιάδες!», εἶπε ὁ 'Εγγλέζος. Καὶ πρόσθεσε χαμηλόφωνα: «Σὲ ἄλλον τὰ δίνω ἔστω καὶ μὲ ἕνα χιλιάρικο!...». Τὸ ἄκουσε καλὰ αὐτὸ ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος καὶ ἀπεφάσισε νὰ φανῇ χριστιανός: «—Φέρε τα, τὰ ἀγοράζω ἐγώ», εἶπε εἰς τὸν 'Εγγλέζο. «Καὶ σύ», ψιθύρισε μὲ τρόπο εἰς τὸν 'Αράπη, «πήγαινε στὴ γωνιὰ ἐκείνη καὶ περίμενε. Θὰ τὰ πάρω μὲ χίλιες δραχμὲς καὶ θὰ σοῦ τὰ δώσω μὲ χίλιες πάλι. Δὲν θέλω νὰ βγάλω τίποτα, ἀρκεῖ νὰ συμφιλιωθῆτε...». Εἶπε καὶ ἔπραξε. 'Αλλὰ ὅταν ἔφθασε εἰς τὴν γωνιὰ ἐκείνη, ὁ 'Αράπης εἶχε ἐξαφανισθῆ, ὅπως τὸ ἴδιο εἶχε κάμη καὶ ὁ 'Εγγλέζος. 'Απέμεινε λοιπὸν μὲ τὸ δέμα, ἐσκέφθη πρακτικὰ αὐτὴ τὴ φορά, τὸ ἄνοιξε, ἐβεβαιώθη εἰς κάποιον ράπτην ὅτι τὸ ὕφασμα δὲν ἄξιζε πάνω ἀπὸ δύο-τρία ἑκατοστάρικα, καὶ ὤδευσεν πρὸς ἡμᾶς.... Τρισήμισυ μῆνες φυλάκισις,ποὺ ἔλαβε ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς σεσημασμένους ἀπατεῶνας,εἶναι κάτι τέλος πάντων εἰς τὸν καθημερινὸν ὄγκον τῶν «πρὸς γνῶσιν καὶ συμμόρφωσιν»...

***

Βραχειαι σημειωσεις: * Λάμπει τό... ἑλληνικὸν δαιμόνιον ὅπου γῆς ἑλληνισμός. Μόνον ποὺ οἱ 'Ελληνοκαναδοὶ ἀπατεῶνες Α. Ρ. τῶν 30 ἐτῶν καὶ Α.Σ. τῶν 40 ἐστράφησαν κατὰ ὁμογενῶν εἰς τὸ Μόντρεαλ τοῦ Καναδᾶ, ἀφοῦ ἔλαβον ἀπὸ πολλοὺς τὰ ἔξοδα ταξιδίου, διατροφῆς καὶ ἐγκαταστάσεώς των εἰς τὴν 'Ελλάδα, καὶ ἀπῆλθον καταλλήλως. 'Εχρειάσθη εἰδοποίησις τῆς 'Ιντερπὸλ καὶ αἴτησις τῆς καναδικῆς δικαιοσύνης διὰ νὰ συλληφθοῦν οἱ «ἀετοὶ» εἰς Χολαργὸν καὶ εἰς Δερβένι τῆς Κορινθίας καὶ νὰ παραπεμφθοῦν ἁρμοδίως... * Ὅπως ὁ ἔρως, καὶ ὁ κλέπτης χρόνια δὲν κυττᾶ... Δι' ὃ καὶ ὁ γηραιὸς πορτοφολᾶς Γ.Σ. ἢ Μπαρδάκος ἢ Βαρζόκος, ἐτῶν 81, συνελήφθη ἀφαιρῶν ἀπὸ τὰ θυλάκια ἄλλου γέροντος καὶ ἐντὸς λεωφορείου 800 δραχμάς... * Κλοπὴν ἐκ κλινικῶν διὰ τῆς μεθόδου τῆς δῆθεν ἀσθενείας, καθιέρωσεν ἀπὸ ἡμερῶν ὁ Β.Σ. ἢ Κωνσταντινίδης ἢ Σταματάκης ἢ 'Αντωνάκης ἢ Σταματίου ἢ Φασολᾶς ἢ Καλατζίδης ἢ Μωϋσίδης κ.λ. κ.λ., ἐτῶν 19 μόνον καὶ πολλάκις σεσημασμένος ὡς «ποντικὸς ξενοδοχείων». Παρουσιάζετο πότε εἰς τὴν μίαν καὶ πότε εἰς τὴν ἄλλην κλινικὴν—συνολικῶς ἑπτὰ—καί, προσποιούμενος ὅτι ὑπέφερεν ἀπὸ ζάλην συνεπείᾳ τροχαίου δυστυχήματος, ὅτι ἠσθάνετο πόνους εἰς τὸ στομάχι συνεπείᾳ γρονθοκοπημάτων, ὅτι ἔπεσε καὶ ἐκτύπησε, ὅτι ἔχει τοῦτο ἢ ἐκεῖνο κ.λ., ἐξάπλωνε, ἐδέχετο ἐνέσεις καὶ ἄλλα, καὶ ὅταν τοῦ ἐδίδετο εὐκαιρία ἅρπαζε ὅ,τι ἠδύνατο ἀπὸ ἰατροὺς καὶ νοσοκόμες, ἀσθενεῖς καὶ ἐπισκέπτας... * 'Αλλοδαποὶ ἐναντίον ξενοδοχείων: 8.500 δραχμὰς ἁφαιρεῖ ἀπὸ τὸ «'Οκλαχόμα» τῆς ὁδοῦ Νίκης ὁ ἐξ 'Οκλαχόμα τῶν Η.Π.Α. Τὸμ Κ., τὰς ὁποίας κατεσπαταλᾶ ἐν μιᾷ νυκτὶ μὲ ἀρτίσταν καμπαρέ. Καταδικάζεται εἰς 3.1/2 ἐτῶν φυλάκισιν, πλὴν ὑποβάλλει ἔφεσιν καὶ ἐφοδιάζεται δι' ἀεροπορικοῦ εἰσιτηρίου πρὸς τὴν γενέτειραν ἄνευ ἐπιστροφῆς... Καὶ ἀπὸ τὸ «'Ομόνοια» τῆς πλατείας 'Ομονοίας ἐξαφανίζεται ὁ Γάλλος Π.Ν. χωρὶς νὰ πληρώσῃ τὸν ἐκ 1.000 δραχμῶν λογαριασμόν, κλέπτων δὲ ἕνα ἀνθοδοχεῖον ἀπὸ πορσελάνην, μίαν φωτογραφικὴν μηχανήν, δύο κουβέρτας καὶ ἄλλα τινά... * 'Η πλέον μακρὰ κλοπὴ κατ' ἐξακολούθησιν εἰς ἔγκλησιν γαλακτοπώλιδος κατὰ παντοπώλου: 'Εκλάπησαν, καταγγέλλεται, 728 φιάλαι γάλακτος εἰς 728 συνεχεῖς ἡμέρας!... * 'Από μίαν ἐφημερίδα καὶ ἄνευ σχολίων: «Τὸ περιπο-» λικὸ εἶδε τὸ 114.650 αὐτοκίνητο νὰ τρέχῃ σὰν δαιμονισμένο, μὲ συνεχῆ «ζίγκ-» ζάγκ», στὸ Πασαλιμάνι, καὶ τὸ κατεδίωξε. Παρ' ὅλες τὶς φιλότιμες προσπάθειες » τοῦ ὁδηγοῦ, δὲν κατώρθωσε νὰ τὸ φθάσῃ. 'Η καταδίωξις διήρκεσε δέκα λεπτὰ » καὶ ἡ σειρήνα ἀνεστάτωσε τὴν περιοχή, στὶς 3 τὸ πρωί. 'Ο ὁδηγὸς τοῦ ἰδιωτι-» κοῦ ἦταν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, μεθυσμένος καὶ ἔφερε σὲ δύσκολη θέσι τὸ » περιπολικὸ μὲ τοὺς ἀπίθανους ἐλιγμούς του. Περνοῦσε σύρριζα ἀνάμεσα σὲ δέν-» τρα, ἀνέβαινε στὰ πεζοδρόμια, καὶ ὅταν βρέθηκε σὲ ἀνοικτὸ δρόμο ἀνέπτυξε τα-

» χύτητα καὶ ἐξηφανίσθη. Συμπέρασμα : Ἡ Ἄμεσος Δρᾶσις χρειάζεται καινούργια » αὐτοκίνητα»... * Καὶ λοιπά, καὶ λοιπά...

***

Τιμοῦν τὸ ἀστυνομικὸν σῶμα καθημερινῶς μὲ τὰς πράξεις των καὶ οἱ ἀποχωρήσαντες ἀστυνομικοί. Τὸ τελευταῖον περιστατικόν : Διερχόμενος μὲ τὸ αὐτοκίνητόν του ὁ τέως ἀστυφύλαξ Δ.Ν., εἶδεν ἕναν νέον νὰ ἁρπάζῃ τὸν χαρτοφύλακα ἰδιώτου ἀπὸ τὸ πορτ-μπαγκὰζ τοῦ αὐτοκινήτου του καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ προσπαθῇ νὰ φύγῃ, ἐπιβαίνων ποδηλάτου. Ἀμέσως ὁ πρώην ἀστυφύλαξ ἐτέθη εἰς καταδίωξιν τοῦ κλέπτου μὲ τὸ αὐτοκίνητόν του, τὸν συνέλαβε καὶ παρέδωσε τοῦτον μὲ τὸν χαρτοφύλακα εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα Ἡλιουπόλεως. Μετ' ὀλίγον προσῆλθεν εἰς τὸ τμῆμα ὁ παθὼν Φ.Μ. διὰ νὰ καταγγείλῃ τὴν κλοπήν, ὁποία ὅμως κατάπληξις ὅταν τοῦ ἐδηλώθη ὅτι ὁ χαρτοφύλαξ μὲ τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν 97.200 δραχμῶν τὸν ἀνέμεναν... Καὶ ἡ συνέχεια: Ὁ πρώην ἀστυφύλαξ ἀπεποιήθη προσφερθὲν εἰς αὐτόν, ὑπὸ τοῦ «ἀπολέσαντος», σημαντικὸν χρηματικὸν ποσόν, συστήσας μόνον νὰ κατατεθοῦν 1.000 δραχμαὶ εἰς φιλόπτωχον ταμεῖον ἑνὸς ναοῦ τῆς Ἡλιουπόλεως...

***

Καὶ πάλιν ἐλάχιστα ἀπὸ τὴν ξένην ἀστυνομικὴν εἰδησεογραφίαν τῶν τελευταίων ἡμερῶν:

* Δὲν ἐκέρδιζαν οἱ σύζυγοί των ἀρκετὰ καὶ ἀντεμετώπιζαν δυσκολίας εἰς τὸ νοικοκυριό των, ἰσχυρίσθησαν αἱ 15 ὕπανδροι ἀμερικανίδες—«ὑποδείγματα νοικοκυρᾶς» κατὰ τὰ ἄλλα—ποὺ συνελήφθησαν μὲ τὴν κατηγορίαν παρανόμου ἀσκήσεως τοῦ ἐλευθέρου ἔρωτος εἰς τὰ προάστια τῆς Ν. Ὑόρκης. Τὸ ἄριστον αὐτὸ δίκτυον «κὼλλ-γκὲρλς» ἀπεκαλύφθη ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν ὅταν αἱ «οἰκοκυραὶ» ἐμάλωσαν μὲ ἐπαγγελματίας κοινὰς γυναίκας, ποὺ ἐξανέστησαν διὰ τὸν ἀθέμιτον συναγωνισμόν . . .

* Ἡλικίας 41 ἐτῶν καὶ καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας ὁ Ρ.Γ., ἥρως δὲ τοῦ πολέμου τῆς Ἰνδοκίνας κ.λ. κ.λ., ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο ἀρχηγὸς μιᾶς μεγάλης σπείρας ληστῶν-διαρρηκτῶν καὶ συνελήφθη ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Μὲτς (Γαλλία). Ἡ μόρφωσίς του καὶ ἡ πνευματική του ἀκτινοβολία εἶχαν γοητεύσει τὰ ἔνδεκα μέλη τῆς σπείρας, ἐκ τῶν ὁποίων δύο νεαραὶ γυναῖκες, μὲ ἐπακόλουθον σωρείαν ληστειῶν καὶ διαρρήξεων εἰς πολλὰς περιοχὰς πλησίον τοῦ Μοζέλλα...

* Ἀντίθετα ἀπὸ τὰς χήνας τοῦ Καπιτωλίου, ποὺ μὲ τὰς κραυγάς των ἔσωσαν τὴν Ρώμην ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς της, καὶ ἀντίθετα ἀπὸ ἄλλας συγχρόνους χήνας, ποὺ τελευταίως ἀπέτρεψαν κλοπὴν αὐτοκινήτου μὲ τὸν θόρυβόν των εἰς Νεάπολιν, τὰ σμήνη περιστεριῶν εἰς Ρώμην συνήνεσαν ἀκουσίως εἰς διάρρηξιν κοσμηματοπωλείου κατ' αὐτάς. Οἱ διαρρῆκται εἶχαν προσέξει ὅτι τὰ σμήνη τῶν περιστεριῶν, ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένα εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τοῦ Κόμο, πετοῦν θορυβωδῶς κάθε μεσημέρι ὅταν οἱ καμπάνες κτυποῦν τὸ ἀπόδειπνον, ἑκατοντάδες δὲ διαβάται καὶ παραθερισταὶ ἀποθαυμάζουν τὸ θέαμα. Ὅταν τοῦτο συνέβη καὶ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, κανεὶς δὲν ἐπρόσεξε τὸν ἄνδρα ποὺ ἐπήδησε ἀπὸ σταθμευμένον πλησίον κοσμηματοπωλείου αὐτοκίνητον, ἔσπασε τὰς προθήκας τοῦ καταστήματος, ἐμάζεψε ὅλα τὰ κοσμήματα ποὺ ἔφθασαν τὰ χέρια του καὶ ἐπήδησε πάλιν εἰς τὸ αὐτοκίνητον, ποὺ ἔφυγε μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα. Ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου διέσχισε τὴν πόλιν κτυπῶν ἀδιακόπως τὴν σειρήνα τοῦ αὐτοκινήτου, ἕνας συνοδός του ἐκινοῦσεν ἕνα μαντήλι εἰς τὴν θυρίδα, τὸ πλῆθος ἤνοιγε διὰ νὰ περάσουν οἱ, ἀσύλληπτοι ἀκόμη, δρᾶσται, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι τὸ ὄχημα μετέφερεν ἀσθενῆ, καὶ τὰ περιστέρια, οἱ ἀκούσιοι συνένοχοι, ἐπανελάμβαναν τὰ παιγνίδια των εἰς τὴν πλατεῖαν...

* Γκαγκστερικά : Δύο ἀστυνομικοὺς ἐφόνευσε καὶ δύο ἄλλους ἐτραυμάτισεν

ἕνας γκάγκστερ ποὺ εἰσῆλθεν εἰς μεγάλο κατάστημα πωλήσεων τοῦ Λὸς Ἄντζελες. Διέφυγεν, ἀλλὰ ἡ 'Αστυνομία συνέλαβε τὴν ὡραιοτάτην συνόδόν του Μ.Ο., ἡ ὁποία εἶχε καὶ αὐτὴ ἕνα περίστροφον εἰς τὴν τσάντα της. Εἰς τὸ Μπούφαλο ἐξ ἄλλου, μία γκαγκστερίνα 23 ἐτῶν ἀκινητοποίησε μὲ περίστροφον τοὺς λιγοστοὺς θαμῶνας καὶ τὸν ἰδιοκτήτην μπάρ, παρέλαβε τὴν εἴσπραξιν τοῦ καταστήματος καὶ ὅ, τι τῆς παρέδωσαν οἱ θαμῶνες, καὶ ἐφόνευσε ἕναν ἄτυχον, ποὺ δὲν ἐξάπλωσε εἰς τὸ δάπεδον ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι λόγῳ τῆς κωφαλαλίας του... Καὶ εἰς τὸ Σικάγον, δύο γκάγκστερς ἀκινητοποίησαν τὸν ἰδιοκτήτην κοσμηματοπωλείου, ἁφήρεσαν ἀδάμαντας 250 χιλιάδων δολλαρίων καὶ ἀπῆλθον. Οἱ τρεῖς πελάται ποὺ εὑρίσκοντο εἰς τὸ κατάστημα οὐδὲν ἀντελήφθησαν, καὶ τοῦτο διότι τὰ πάντα ἐγένοντο ἐντὸς ἑνὸς μόνον λεπτοῦ!

* 'Οκτὼ κιλὰ χρυσᾶς λίρας, 50.000 δολλάρια εἰς χαρτονομίσματα καὶ ἀφθονίαν διαμαντιῶν ἀνεῦρεν ἡ 'Αστυνομία τῆς Μόσχας εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Ρώσου ἀρχιεργάτου Γ.Γ., προϊόντα κλοπῆς ἐκ τῆς ὑφαντουργίας εἰς τὴν ὁποίαν ἠργάζετο. Τὰ περισσότερα τῶν κλαπέντων εὑρίσκοντο ἐντὸς παλαιᾶς σαμπρέλλας ποδηλάτου.

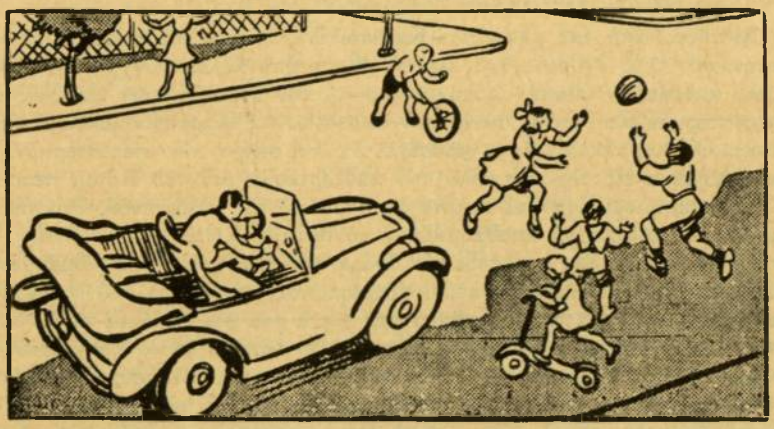
* «Χασὶς πάρτυ», μὲ τσιμπούκια καὶ ναργιλέδες, καθιέρωσεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὁ συλληφθεὶς ὑπὸ τῆς ἐκεῖ 'Αστυνομίας Μεχμὲτ Α. 'Εκ παραλλήλου, ἄγνωστοι τῆς 'Αγκύρας ἐπώλησαν εἰς ἀγγλικὸν οἶκον ἀντὶ 1.200.000 λιρῶν τὴν νῆσον Παύλη, προκειμένου νὰ καταστῇ αὕτη τουριστικὸν κέντρον. Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ἀγγλικοῦ οἴκου ἐδήλωσαν ὅτι ἡ πώλησις ἔγινε βάσει ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων καὶ ὅτι οἱ «ἄγνωστοι»... ἐξηφανίσθησαν. ([1])

* Καὶ τὸ τελευταῖον: 'Ο προϊστάμενος τῆς 'Αστυνομίας τοῦ Τσέλτεγχαμ—'Αγγλία—συνέλαβε τὸν ἑαυτόν του νὰ παρανομῇ: 'Ωδήγουσεν ἀπρόσεκτα εἰς τὸν δρόμον καὶ ἔγινε αἰτία νὰ συγκρουσθῇ μὲ ἕνα ἄλλο αὐτοκίνητον. 'Επῆγε λοιπὸν ἀμέσως εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν τῆς περιφερείας, ὑπέβαλε μήνυσιν ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ του, ὡμολόγησε τὴν ἐνοχήν του εἰς τὸν δικαστὴν καὶ ὥρισεν ὁ ἴδιος τὴν ποινήν του: Χρηματικὸν ποσὸν 2.000 ἑλληνικῶν δραχμῶν (ὄχι μεταλλικῶν)...

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ «Χ»

1. 'Εφημερὶς «Βραδυνὴ» τῆς 15-2-1964.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Προσέχετε ἰδιαιτέρως τὰ μικρὰ παιδιά, δὲν μπορεῖτε νὰ εἶσθε βέβαιοι διὰ τὰς κινήσεις των. Ὅταν τὰ βλέπετε νὰ παίζουν εἰς τὸν δρόμον ἢ εἰς τὰ πεζοδρόμια, ἐλαττώνετε τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου σας, γιὰ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ συμβῇ δυστύχημα καὶ στὴν ἀνάγκη κορνάρετε δυνατά

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Υπαρχιφύλακος ὁ ἐν Μ. Δ. 'Αστυφύλαξ κ. Κωνσταντῖνος Μητσόπουλος, ὡς συμπληρώσας 4ετίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυφύλακος καὶ διότι ἔχουσι προαχθῆ νεώτεροί του εἰς ἀνώτερον βαθμόν.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος οἱ 'Αστυφύλακες κ.κ. Γεώργιος Ζαφειρόπουλος, Νικόλαος Βασιλόπουλος, Γεώργιος Κεφαλᾶς καὶ Γεώργιος Πρέντζας.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἐπηνέθησαν οἱ 'Αστυφύλακες κ.κ. Κωνσταντῖνος Σταθόπουλος καὶ Παναγιώτης Τζαβάρας, διότι τὴν 29-12-1963, ἀποτελοῦντες τὸ πλήρωμα τοῦ ὑπ' ἀριθ. Α.Π. 399 περιπολικοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἀντιληφθέντες, χάρις εἰς τὴν ἰδιάζουσαν παρατηρητικότητά των, ὕποπτον ἄτομον, ἱστάμενον περὶ ὥραν 2.30' τῆς αὐτῆς μεταξὺ φορτηγοῦ αὐτοκινήτου καὶ περιπτέρου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πλάτωνος, προέβησαν εἰς τὴν σύλληψιν αὐτοῦ καθ' ὃν χρόνον ἐπεβιβάζετο εἰς τὸ ἐν λόγῳ αὐτοκίνητον, ἵνα θέσῃ τοῦτο εἰς κίνησιν καὶ ἀπομακρυνθῆ, μὲ ἀποτέλεσμα, κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν ἔρευναν, νὰ ἀνεύρουν διάφορα διαρρηκτικὰ ἐργαλεῖα εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὁδηγοῦ, ὅστις ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ τελικῶς ὅτι πρὸ ὀλίγου ἀπεπειράθη νὰ διαρρήξῃ τὸ περίπτερον, δι' ἣν αἰτίαν καὶ κατεδικάσθη εἰς 4μηνον φυλάκισιν, δεδομένου ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ σεσημασμένου κλέπτου 'Ηλία Τσιρώνη.

***

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

—Παρὰ τῶν: α) Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου 'Εδέσσης καὶ Πέλλης κ. Διονυσίου, β) Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Διδυμοτείχου καὶ 'Ορεστειάδος κ. Κωνσταντίνου καὶ γ) Δημάρχου Κρωπίας 'Αττικῆς, ἐλάβομεν τὰς κατωτέρω παρατιθεμένας ἐπιστολὰς δι' ἃς καὶ ἐκφράζομεν τὰς θερμοτάτας μας εὐχαριστίας.

Π ρ ὸ ς
Τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ «'Αστυνομικὰ Χρονικὰ»
Καλλιδρομίου 12
Εἰς 'Αθήνας

'Αξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Λαμβάνω τὸ ἐκλεκτὸν περιοδικὸν ὑμῶν, τὸ ὁποῖον ἔχετε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ μοῦ ἀποστέλλητε. Τὸ ἀναγιγνώσκω μὲ προσοχὴν καὶ ἄκρον ἐνδιαφέρον. Θαυμάζω τὸν πλοῦτον τῶν θεμάτων καὶ τῶν διηγημάτων τὰ ὁποῖα ἀναπτύσσετε καὶ ἐξιστορεῖτε ἐν αὐτῷ. Δεχθῆτε παρακαλῶ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μου καὶ τὰς Πατρικὰς εὐχὰς τῆς ἀρχιερατικῆς μου Ταπεινότητος, ἵνα τὸ περιοδικόν σας διατηρηθῇ εἰς μακρὰς σειρὰς ἐτῶν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κοινωνίας, ἥτις δι' αὐτοῦ μανθάνει καὶ τόσα διδάσκεται καὶ εἰς τόσα ἀγαθὰ παιδαγωγεῖται, ὥστε νὰ κατευθύνεται εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καθήκοντος.

Εἶμαι θαυμαστὴς τοῦ ἀστυνομικοῦ καθήκοντος καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ συγκινήσεως παρακολουθῶ τοὺς κόπους καὶ τὰς θυσίας τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν παιδιῶν

ποὺ προσφέρουν εἰς τὸν ἐναντίον τοῦ κακοῦ ἀγῶνα των, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπεράνθρώπων θυσιῶν εἰς ἃς ὑποβάλλονται ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἀποστολῆς.

Ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων κατὰ τοὺς πεντηκονταετεῖς ἀγῶνας μου ὑπὲρ τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Πατρίδος μὲ ἔφερεν εἰς τὸ σημεῖον, ὥστε νὰ συνεργασθῶ μὲ μεγάλους καὶ μὲ μικροὺς ἀστυνομικοὺς καὶ νὰ θαυμάσω αὐτοὺς ὡς ἄνδρας γενναίους, ὡς ἄνδρας θυσιαζομένους διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνθρωπιστικῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν.

Ἐπὶ τούτοις δέξασθε, κύριε Διευθυντά, τὴν ἔκφρασιν τοῦ θαυμασμοῦ μου, τὰς ὁλοθέρμους εὐχαριστίας μου καὶ τὴν ἄδολον καὶ εἰλικρινῆ ἀγάπην μεθ' ἧς διατελῶ.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης
Ὁ Ἐδέσσης καὶ Πέλλης Διονύσιος.

Πρὸς
τὴν ἀξιότιμον Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ»
Ἀθήνας.

Προαγόμεθα νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι μετὰ χαρᾶς λαμβάνομεν τὸ λαμπρὸν περιοδικόν σας, τὸ ὁποῖον ἔχετε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ ἀποστέλλητε ἡμῖν, δι' ὃ καὶ ἐκφράζομεν τὰς θερμάς μας εὐχαριστίας.

Τὰ σπουδαῖα ἄρθρα τῶν ἐκλεκτῶν σας συνεργατῶν συντελοῦν τὰ μέγιστα εἰς τὴν προαγωγὴν καὶ ἐξύψωσιν τῶν ὑψηλῶν ἰδεωδῶν τῆς Πίστεως καὶ τῆς φιλτάτης ἡμῶν Πατρίδος.

Εὐχόμενοι πᾶσαν παρὰ Κυρίου ἐνίσχυσιν εἰς τὸ ἔργον ὑμῶν, διατελοῦμεν
Μετ' εὐχῶν καὶ τιμῆς
Ὁ Διδυμοτείχου καὶ Ὀρεστειάδος Κωνσταντῖνος.

Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν Συντάξεως τοῦ Περιοδικοῦ
«Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ»
Καλλιδρομίου 12
Ἀθήνας.

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν τὴν τακτικὴν λῆψιν τοῦ ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων περιοδικοῦ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» διὰ τὴν ἡμετέραν Δημοτικὴν Βιβλιοθήκην, ἐκφράζοντες διὰ τοῦτο τὰς εὐχαριστίας μας.

Συγχαίρομεν δὲ Ὑμᾶς θερμῶς διὰ τὸ ἐξαίρετον τοῦ διαφωτιστικοῦ περιεχομένου των, τόσον διὰ τοὺς ἀστυνομικούς, ὅσον καὶ διὰ κάθε πολίτην.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Δήμαρχος

***

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ

Ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Δημήτριος Α. Κατσιμαγκλῆς, κατέθεσεν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κλάδου Ὑγείας, εἰς ἐνίσχυσιν τῶν Παιδικῶν Κατασκηνώσεων: α) δραχμὰς 200 εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος Νικολάου Παπαδημητρίου καὶ β) δραχμὰς 200 εἰς μνήμην Ε. Σούτζου.